

Forum Masonic

Masonic Forum

Est. 2000

No. 64
2023, 23rd Year

Honorary Committee:

MW Vladimir Boantă;
MW Eugen Ovidiu Chirovici;
Ill. Marcel Schapira, 33°; Ill. John Boettjer, 33°;
Ill. Richard B. Burgess, 33°; MW Chaim Henry Gehl;
MW Klaus Horneffer; MW Alberto Menasche;
RW Thomas Jackson; MW Gustavo Raffi;
RW Trevor Stewart

*"MASONIC FORUM Magazine is a major player
on the international scene and certainly represents
a quality that is at least the equal of some of
the best that I have seen."*

THOMAS JACKSON

MASONIC FORUM Magazine is a private initiative placed
at the service of the Regular Freemasonry

MASONIC FORUM is registered mark, the property of ARES Group. According to art. 206
Criminal Code, the juridical responsibility for the subject of the article belongs to the author.
Also, if it's about press agencies or quoted personalities, the responsibility belongs to them.

Copyright © **FORUM MASONIC** (ISSN 1582-2702). All rights reserved.
No material from this magazine can be multiplied, distributed or used in any
otherway without the written acceptance of the publisher.

Cover I: Canonbury Tower, London.

Founder & Director
CLAUDIU IONESCU

Editor in Chief
MIRELA ELENA ENE

Translator
GEORGE ARION Jr.

Legal Advisors
SORIN BOLDI

MIRCEA RAFAILESCU

DTP: **MARIANA DUMITRU**

Webmaster: **ADRIAN PARADOVSKI**

Bilingual Publication
ISSN 1582-2702

PO-Box 22-544
Bucharest, Romania

Mobile: +40-744-670070
Phone: +40-371-112201
Fax: +40-372-000969

masonicforum@gmail.com

CLAUDIU IONESCU | Founder & Director, MASONIC FORUM Magazine

ARGUMENT

Revista Forum Masonic poartă numele Lojii Forum nr. 64

Revista *Forum Masonic* a ajuns la numărul 64, un pătrat perfect, care este și numărul de ordine al Lojii *Forum*, din registrul matricol al MLNR. Am fost primul maestru venerabil al Forumului, în urmă cu aproape 25 de ani și, alături de frați ai mei, am creat și lansat această revistă care se află astăzi în cele mai importante biblioteci masonice de pe Glob. Evident, revista a luat numele lojii mele, un nume care nu are nevoie să fie tradus.

Vreau să amintesc câteva nume de frați care și-au pus la dispoziție, la începuturi, sediul de firmă, sau banii, sau knowhow-ul pentru *Forum Masonic*: Alexandru Hociotă, Mihai Gîrjabu, Traian Petrescu, Sorin Grigorescu și alții. Le mulțumesc încă o dată!

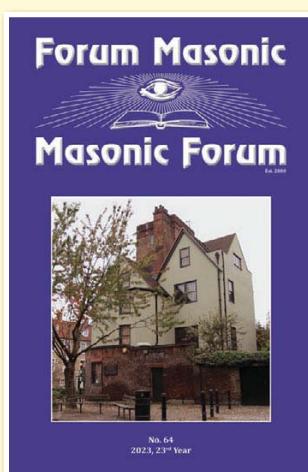
Se cuvine să-i mulțumesc lui Eugen Ovidiu Chirovici, după părerea mea cel mai intelligent și vizionar Mare Maestru pe care l-a avut MLNR, cel puțin din 1997, de când am fost eu inițiat. Eugen m-a girat pe plan extern atât pe mine, ca mason, cât și revista *Forum Masonic*, ca vector de imagine pentru masoneria regulară.

Îi mulțumesc fratelui meu, Gabriel Şutac, Venerabil din trecut al Forumului, pentru inițiativa de a celebra pătratul perfect – 64. Îi mulțumesc lui Andrei Merchea, actualul Maestru Venerabil al Lojii Forum 64, care ne-a trimis la redacție o excelentă planșă scrisă din suflet.

În încheiere, dintre foarte multele conjuncturi în care *Forum Masonic* a deschis uși internațional, amintesc doar un exemplu: la întâlnirea care a precedat depunerii jurământului meu ca membru al Marii Loji a Scoției, la aşa numita *inquiry meeting*, activitatea internațională a revistei *Forum Masonic* a fost cea care mi-a dat girul pentru a obține votul unanim al fraților mei din Loja de Cercetare Hope of Kurrachee nr. 337.

Prețuirea și gândurile voastre bune mă motivează să merg mai departe!

Masonic Forum Magazine bears the name of Forum Lodge No. 64

The *Masonic Forum Magazine* has reached issue No. 64, a perfect square-number, which is also the order number of the *Forum Lodge* in the NGLR register. I was the first WM of Forum almost 25 years ago and, together with my brethren, created and launched this magazine which is now in the most important Masonic libraries around the world. Obviously, the magazine took the name of my lodge, a name that needs no translation.

I would like to mention some names of brethren who have made available, at the beginning, their company premises, or their money, or their know-how for the *Masonic Forum*: Alexandru Hociotă, Mihai Gîrjabu, Traian Petrescu, Sorin Grigorescu and others. I thank them once again!

I must thank Eugen Ovidiu Chirovici, in my opinion the most intelligent and visionary Grand Master that NGLR has had, at least since 1997, when I was initiated. Eugen has externally endorsed both me as a Mason and the *Masonic Forum Magazine* as an image vector for Regular Freemasonry.

I thank my brother, Gabriel Şutac, PM of Forum, for the initiative to celebrate the perfect square number – 64. I thank Andrei Merchea, the current WM of Forum Lodge 64, who sent us an excellent, heart-written article.

In conclusion, of the many occasions on which the *Masonic Forum* has opened doors internationally, I will mention just one example: at the meeting preceding my taking the oath as a member of the Grand Lodge of Scotland, at the so-called *inquiry meeting*, it was the international work of the *Masonic Forum Magazine* that gave me the go-ahead to obtain the unanimous ballot of my brethren from Hope of Kurrachee Research Lodge No. 337.

Your esteem and good thoughts motivate me to keep going!

Francmasoneria și criza economică

Declanșată în urmă cu mai mulți ani, criza finanțiară (re)modelează dramatic nu doar economiile naționale ale unor state, dar și comportamentele sociale și setul de mentalități caracteristice unor națiuni. Cum afectează criza raportarea publicului larg la Francmasonerie?

Întrebarea nu este deloc retorică. Mai peste tot în lume, odată cu declanșarea crizei economice, apetitul pentru teorii conspiraționiste a crescut proporțional, am putea spune, cu intensitatea problemelor financiare. Organisme de tipul Comisiei Trilaterale, Grupului Bilderberg (instituții care, în treacăt fie spus, nu au nimic de-a face cu Francmasoneria și, evident, Craftul), au devenit miezul unor teorii care asimilează criza cu o conjurație menită să reașeze ordinea mondială – bineînțeles, în favoarea unora și, la fel de bineînțeles, în detrimentul altora.

Rareori găsim – în cadrul acestor teorii – Rusia, China, Franța sau Germania printre beneficiarii acestei „noi ordini mondiale“. Cel mai adesea, „firele“ conjurațiilor merg peste ocean și se sfârșesc – nimic nou sub soare, nu-i aşa? – în capitala celui mai puternic stat din lume, SUA.

De ce SUA?

În 1991, când URSS se destrăma, SUA rămânea singurul hegemon global. Forța sa militară copleșitoare, economia sa imensă, popculta sa „agresivă“ și meritul simbolic de-a fi câștigat „războiul rece“ întins pe patru decenii, toate acestea legitimau America pentru rolul de primadonna în concertul global. China abia își începea uluitoarea sa ascensiune economică, Rusia își lingea rănilor, redusă la dimensiunile geografice din secolul al XVII-lea, Germania își încorda mușchii pentru a realiza dificila reunificare cu landurile estice, UK era percepătă mai degrabă ca o extensie fidelă a Americii și mai

Freemasonry and the economic crisis

Actuated several years ago, the financial crisis is (re)modeling dramatically not only the national economies of a few states, but also the social behaviours and the set of mentalities of some nations. How does crisis affect the public's reference to Freemasonry?

The question is not at all rhetorical. Almost over all the world, along with the outset of the economical crisis, the appetite for theories of conspiracy increased proportionally, we may say, with the intensity of the financial problems. Organizations of the kind of Trilateral Commission, Bilderberg Group (institutions which, in passing said, have nothing to deal with Freemasonry and obviously the Craft), have become the core of some theories which assimilate crisis with a conspiracy meant to establish the global order – of course, in favor to a few, and of course too, in the detriment of others.

We barely find – within these theories – Russia, China, France or Germany among the beneficiaries of this “new global order”, most often, the “wires” of the conspiracies go across the ocean and end – nothing new under the sun, isn't it? – in the capital of the most powerful state in the world, USA.

Why USA?

In 1991, when USSR was falling apart, USA remained the only global hegemonic. Its overwhelming military force, its huge economy, its aggressive pop-culture and the symbolic merit in winning the “cold war” along four decades, all these legitimated America for the role of primadonna in the global concert. China was barely starting its astonishing economical ascension, Russia was leaking its wounds, as it was reduced to its 17th century's geographical dimensions, Germany was stretching its muscles in order to realize the difficult reunification with the eastern lands, UK was perceived as a close extension

putin cu un jucator în sine, iar Franța încă își căuta viitorul în globul de cristal al neogaullismului care începea să pâlpâie timid la Paris și să-și coaguleze expresia politică prin dl. Chirac. Pentru mai bine de un deceniu, SUA avea să atragă toată spaimele mondiale și să fie privită la fel cum era privit Imperiul Roman în epoca împăratului Augustus. Întotdeauna cei mici se tem de cel mai puternic; aceasta a fost paralogica mentală care avea să transforme America, în percepția unei bune părți a publicului, din campioana Lumii Libere într-un hegemon care inspiră frică.

Criza economică nu a făcut decât să toarne un șuviu de apă în iazul care alimentează aceste temeri. Evident că SUA vrea să cucerească lumea – spun aceste teorii – și la fel de evident că, iată, nu o mai face (doar) cu tancurile și cu avioanele, o face cu politica dolarului și cu atacuri sub centură menite să destabilizeze economia mondială, pentru ca aceasta din urmă să-i pice în mâini ca un fruct bine copt.

Marile fisuri ale acestor teorii sunt mai mereu invizibile pentru un public mai degrabă neinstruit și lesne de sedus prin „cvasiinformații” deformate, trunchiate sau de-a dreptul mincinoase. Dacă vei încerca să explici cuiva cauzele deloc simple care au condus la actuala criză, trebuie să intri în teorii financiare, sociale, antropologice etc, etc, teorii care sunt precum limba chineză pentru cei mai mulți locuitori ai Europei, de exemplu. Dacă vei spune că America vrea să cucerească lumea, oricine poate „privește” o asemenea „explicație” a ceea ce se întâmplă.

După Marea Criză din 1929-1933, țapul ispășitor a fost găsit, căcar în unele state, în evrei; o minoritate lipsită de mecanisme de apărare, vulnerabilă prin neapartenența la religia majoritară, deloc simpatizată de publicul larg ca urmare a unor decenii de antisemitism fătăș sau voalat propagat în presă. Teoriile abradacabrente vehiculate în făcături ale Ohranei țariste, de genul „Protocoalele Înțeleptilor Sionului”, sau ale tripletei Hitler-Rosenberg-Goebbels, au condus direct la Holocaust, care a costat șase milioane de vieți doar în rândurile etnicilor evrei.

Pe fondul actualei crize, mai ales în țările unde rata șomajului crește, spaima de ziua de mâine devine cronică, incertitudinile vizavi de viitor nasc nevroze tot mai accentuate, tendința de a găsi un „inamic explicativ” este foarte mare. În Slovacia, de exemplu, „inamicul” găsit de unele publicații au fost rromii; până ce un individ a pus mâna pe o carabină și a executat cu sânge rece câțiva oameni care i-au

of America and less as a player in itself, and France yet was looking for its future in neogaullism's crystal globe which shyly began to coagulate its political from through Mr Chirac. For over a decade, USA was going to attract all the world fears and to be looked just like Roman Empire was during Emperor Augustus age. Always the little have fear of the most powerful: that was the mental para-logic which has transformed America, in the perception of some good part of the public, from the Champion of the Free World in a fearful hegemonic.

The economical crisis did not do but to pour a torrent of water in the pool which fed these fears. Evidently, USA wants to conquer the world – these theories say – and evidently too that, alas, it does not do it with tanks and airplanes anymore, it does do it with the politics of dollar and potshots meant to destabilize the world economy, in order to have this felt in its hands like a ripe fruit.

The big faults of these theories are almost often invisible to a public rather uneducated and easy to seduce with deformed, truncated or directly liar “quasi-information”. If one tries to explain to someone the simple at all causes that led to the actual crisis, one has to appeal to financial, social, anthropological etc etc theories, theories which are like Chinese language to the most inhabitants of Europe, for example. If one will say America wants to conquer the world, everybody can “catch” such an “explanation” of what is going on.

After the Great Crisis, 1929-1933, the scapegoat was found, at least in some states, in the Jews; a minority without defense mechanisms, vulnerable through non adherence to majority religion, at all sympathized by the large public as an a consequence of a few decades of open or veiled anti-Semitic propagated in press. The abracadabra theories professed in fake products of tzar's Ohrana, like “Protocols of the Elders of Zion”, or of the triad Hitler-Rosenberg-Goebbels, went directly to Holocaust, which cost six millions lives only among the Jewish ethnics.

On actual crisis's background, especially in the countries where the unemployment rate is increasing, the fear for the day after becomes chronic, the incertitude about the future give birth to increasingly stressed neurosis, the tendency to find an “explanatory enemy” is very large. In Slovakia, for example, the “enemy” found by some publications were the rroms; until a guy grabbed a carabin and coldblooded executed a few people that came across him. In Hungary, there was observed an increase of

ieșit în cale. În Ungaria s-a observat o creștere a pozițiilor anti-semită. Extrema dreaptă fascistoidă (!) a câștigat teren în Rusia, țara care a plătit cu peste zece milioane de vieți victoria împotriva fascismului în cel de Al Doilea Război Mondial.

În aceste condiții, publicul se poate lăsa sedus de un discurs politic extremist, iar politicienii, la rândul lor, pot fi tentați să înglobeze în discursul menit să aducă voturi anumite elemente care păreau de neimaginat fie și cu un deceniu în urmă. Hitler nu a avut nevoie de majoritate în parlamentul german pentru a prelua puterea absolută, ci de mai puțin de o treime; restul a fost acțiune gangsterescă și propaganda neagră împotriva opozanților și a „tovărășilor de drum”.

Cum se poziționează Craftul față de aceste atacuri care devin tot mai intense, mai ales datorită capacitatei pe care o oferă internetul în privința posibilității diseminării „informației” cu o viteză unică în istorie?

Evident, nu încercând să demonstreze că nu este vinovat de imaginarele conpirații de care este „acuzat”. Aceste acuze sunt uneori atât de absurde, încât orice tentativă de a folosi argumente raționale împotriva iraționalului în esență pură ar echivala cu dialogul între un paranoic ce se crede Napoleon și medicul care încearcă să-i spulbere convingerea. Ordinul nu și-a irosit niciodată energiile în lupta cu detractorii săi cronici și cu dușmanii lui dintotdeauna (extremiștii de o natură sau alta, tiranii, fundamentaliștii). Dar nici nu trebuie, cred eu, să ignore forța acestor aşa-zise „teorii” și puterea lor de seducție într-un public tot mai îngrijorat de viitor și tot mai avid de pseudo-explicații. Mai ales în statele în care democrațiile și reflexele democratice ale publicului larg nu sunt încă deloc consolidate.

Vor depăși aceste „teorii” stadiul de „under-ground” de astăzi și se vor închega în ideologii politice? Vor reuși aceste ideologii să nască expresii partinice? Vor reuși aceste partide să-și adjudece hâルci întregi din parlamentele naționale? Cu alte cuvinte, se va repeta povestea anilor '30 ai secolului trecut, când acești viruși, profitând de prăbușirea sistemului imunitar al unor națiuni, ca urmare a crizei economice, au atacat în forță și au preluat puterea? O istorie întreagă ne atrage atenția că rareori am învățat din greșeli și că deseori le-am repetat.

anti-Semitic positions. The fascistoid extreme right wing won ground in Russia, the country which paid with 10 millions of lives the victory against fascism, during World War II.

In these conditions, the public may let themselves seduced by an extremist political discourse, and politicians, in their turn, may include in their speeches meant to bring votes certain elements which seemed unimaginable even a decade ago. Hitler did not need a majority in the German parliament for taking the absolute power, but less than a one third; the rest was gangster-like actions and black propaganda against the opponents and the “trip fellows.”

How is the Craft positioning in front of these attacks which become increasingly intense, especially due to the capacity the internet offers about the possibility of dissemination the “information” with a speed unique in the world?

Evidently, not trying to demonstrate that it is not guilty of the imaginary conspiracies of which it is “accused”. These accusations are sometimes so absurd, so that any attempt to use rational arguments against the irrational in pure essence would be equivalent to a dialog between a paranoid who believes himself Napoleon and the doctor who tries to blow his conviction. The Craft never exhausted its energies in the fight with its chronic detractors and with its always enemies (extremists of a kind or other, tyrants, fundamentalists). But also it does not have, I believe, to ignore the force of these so-called “theories” and their power to seduce a public increasingly worried by the future and increasingly avid of pseudo-explanations. Especially in the states where democracies and the democratic reflexions of the large public are not yet consolidated at all.

Are these “theories” going to surpass the now-a-days stage of “underground” and coagulate into political ideologies? Are these ideologies going to give birth to party forms? Are these parties going to adjudicate to themselves entire hunks of national parliaments? In other words, is the story of the last century's years of the '30s going to repeat, when these viruses, taking advantage of the fall down of some nations immune system, as a consequence of the economical crisis, fully attacked and took the power? An entire history adverts us that we rarely learned from the mistakes and that we often repeated them.

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

FRANK ULLMANN

Potentate, EMIRAT European Shrine Temple

Răspândește Lumina

Oaspetele meu este Fratele Frank Ullmann, Potentat al Tempului European Shrine EMIRAT. Îți mulțumesc, Frank, pentru timpul tău și pentru că îți împărtășești cu publicul nostru vizuinea Shrine în Europa.

Mulțumesc pentru invitație și pentru că mi-ai oferit ocazia să prezint Emirat Shrine.

Cu siguranță că printre cititorii noștri avem persoane care nu știu ce este Shrine. Te rog, descrie-ne în câteva cuvinte această remarcabilă societate filantropică pentru copii.

În calitate de Shrineri suntem o organizație fraternală și facem parte din Francmasonerie. Nu toți Masonii sunt Shrineri, însă toți Shrinerii sunt Masoni. Shrinerii se concentreză pe filantropie, pe asigurarea îngrijirilor medicale pentru copiii cu probleme prin intermediul rețelei Shriners Hospitals for Children. Suntem cunoscuți pentru fesul nostru roșu distinctiv și pentru că organizăm parade și evenimente pentru a atrage mai multă atenție și fonduri pentru eforturile noastre caritabile.

O scurtă istorie a Shrine-ului în Statele Unite?

În 1870, un grup de Masoni se întâlneau frecvent la masa de prânz la Knickerbocker Cottage din New York City. Printre ei se numără Walter M. Fleming, medic, și William J. Florence, actor. Membrii grupului erau preocupați să înceapă o nouă structură pentru masoni, bazată mai mult pe distractie și fraternitate decât pe ritualuri sobre. Fleming și Florence au luat ideea în serios și s-au apucat de lucru.

Share the Light

My guest is our brother Frank Ullmann, Potentate of the European Shrine Temple EMIRAT. Thank you, Frank, for your time and for sharing with our audience your vision of the Shrine in Europe.

Thank you for the invitation and for allowing me to present Emirat Shrine.

For sure we have in our audience people that doesn't know what is Shrine about. Please, describe in few words this outstanding philanthropic society for kids.

We, as Shriner, are a fraternal organization and part of Freemasonry. Not all Masons are Shriner, but all Shriner are Master Masons. Shriner focus on philanthropy, supporting medical care to children in need through their network of Shriners Hospitals for Children. We are known for our distinctive red fez, organizing parades and events to raise awareness and funds for our charitable efforts.

A short history of Shrine in the US?

In 1870, a group of Masons met frequently for lunch at Knickerbocker Cottage in New York City.

Among them were Walter M. Fleming, a physician, and William J. Florence, an actor. The group often talked about starting a new fellowship for Masons and one that would be based more on fun and Fellowship than serious ritual. Fleming and Florence took this idea seriously and became active.

Billy Florence had been traveling in France and had been invited to a party at the home of an Arab diplomat

Billy Florence călătorise prin Franța și fusese invitat la o petrecere, acasă la un diplomat arab de acolo. Petrecerea fusese gândită în stilul unei comedii-musical, iar punctul culminant a fost ca toți oaspeții să devină membri ai unei societăți (chipurile) străvechi și secrete. Stilul exotic, aromele străine și muzica extraordinară de la ospățul arab l-au inspirat să propună această temă ca bază pentru noua comunitate.

Walter Fleming a preluat ideile lui Florence și împreună au conceput ritualul, o emblemă și procedurile „Ordinului Arab Străvechi al Nobililor Shrine-ului Mistic”. S-a stabilit și ca membrii să poarte un fes roșu.

Prima întâlnire a Mecca Shriners, cel dintâi templu fondat în Statele Unite, a avut loc în 26 septembrie 1872,

însă a durat aproape alți patru ani înainte ca ideea membrilor Shrine să dea cu adevarat roade.

În același timp, au început să se implice în activități caritabile și au continuat să crească.

Membrii fraternității Shrine au fost preocupați întotdeauna să îi ajute pe cei nevoiași. La sfârșitul anilor 1910,

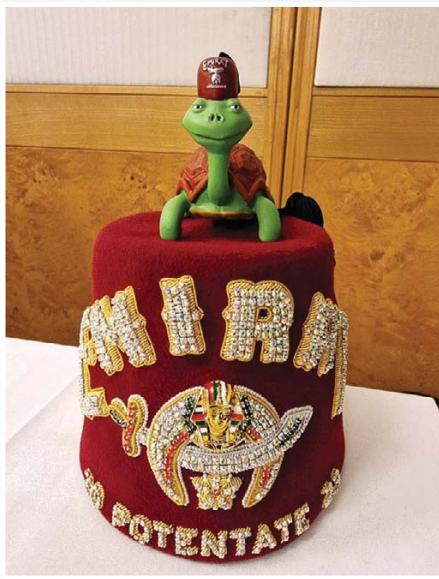
când o epidemie de poliomielită s-a abătut asupra Statelor Unite, a devenit limpede că mulți copii nu puteau să aibă parte de îngrijirile necesare, astfel că Shrinerii au fondat un spital pentru copii, ca să îi poată ajuta.

În 12 mai 1922 a fost aşezată piatra de temelie a primului spital pentru copii al Shrine, la Shreveport, în statul Louisiana.

Astfel că în 2022 am sărbătorit 150 de ani de Shrine și 100 de ani de la fondarea Spitalului pentru copii.

Spune-ne despre spitalele Shrine – câte sunt, ce afecțiuni pot trata etc.

Astăzi noi, Shrinerii, gestionăm spitale de copii, centre de excelență, clinici comunitare și centre de telemedicină în Statele Unite, Canada și Mexic. Vizuirea pentru anul 2035 este să trecem de la 22 de spitale la 3-4, având mai multe clinici comunitare,

there. The party had been staged in the style of a musical comedy and its climax consisted of all the guests becoming members of a (supposedly) ancient secret society. The exotic style, foreign flavors and extraordinary music of the Arabian feast inspired him to propose this theme as the base for the new community.

Walter Fleming took Florence's ideas and together they designed the ritual, an emblem and customs, of the "Ancient Arabic Order of the Nobles of the Mystic Shrine". It was also established that members should wear a red fez.

The first meeting of the Mecca Shriners, the first temple founded in the U.S., was held on September 26, 1872, but it took about another 4 years before the idea of the Shriners really began to bear fruit.

They also became involved in charitable work and continued to grow.

The members of the Shriners fraternity have always shared a desire to help those in need. In the late 1910s, as a polio epidemic swept across the United States, it was apparent that many children were going without appropriate care. So the Shriners established a children's hospital to meet this need.

On May 12, 1922, was placed the cornerstone of the first Shriners Children's hospital, in Shreveport, Louisiana.

So in 2022 we celebrated 150 Years Shriners and 100 Years Shriners Children's Hospital.

centre de excelență și cea mai mare rețea de telemedicină din lume. Este o evoluție, de la 22 de spitale la transformarea într-o organizație de ajutorare cu acoperire globală.

Acordăm atenție deosebită protezelor, scoliozei, arsurilor și multor diagnostice asociate lor. Copiii sunt tratați gratuit până la vîrstă de 18 ani.

Crezi că mentalitatea europeană îmbrățișează filantropia la fel ca aceea americană? Te întreb pentru că Francmasoneria din Europa este destul de diferită de cea nord-americana, precum și de cea sud-americana sau central-americana. Îndrăznesc să spun că paradele cu motocicliști și clovni care strâng bani pentru copii nu se potrivesc în contextul european ca în cel din Statele Unite.

Ai perfectă dreptate.

Ca Templu european, suntem reprezentanți în reuniune de cele 16 cluburi ale noastre din 7 țări și avem Nobili în multe țări europene. Aceste cluburi încearcă să-și organizeze programele conform condițiilor regionale, generând astfel donații pentru țelul pe care îl avem ca membri ai Templului Emirat.

În Speyer participăm în fiecare an la Parada Brezelfest.

În Sicilia, Nobili pregătesc mâncarea împreună cu copiii, iar o echipă de supereroi îi vizitează pe copii în spitale.

În Elveția, Nobili prepară ciocolată și o vând în scop caritabil.

Cred că dacă vom reuși în continuare să transmitem ideea inițială de distracție și frăție vom crea interes și față de Shrine și, astfel, față de latura filantropică.

Bineînțeles, Francmasoneria din Europa este mai degrabă discretă, iar Shrine are nevoie de publicitate. Însă cât de mult se implică public fiecare Frate Nobil rămâne la latitudinea lui.

Te rog să ne descrii drumul parcurs de Shrine în Europa, de la apariția pe continent până în ziua de azi. Câți membri Shrine avem, în ce țări există cluburi? Crezi că e posibil să avem spitale Shrine și în Europa?

Mai întâi să-ți răspund la ultima întrebare.

Ideea noastră este să trimitem copii din toată lumea, cu un însotitor, la instituțiile noastre de sănătate

Tell us about the Shrine hospitals – how many they have there, what kind of afflictions is possible to be treated etc

Today, as Shriners, we operate children's hospitals, excellence centers, outreach clinics and telemedicine centers in the U.S. Canada and Mexico. The vision of 2035 is to transform from 22 hospitals to 3-4, with more outreach clinics, centers of excellence and the largest telemedicine in the world. This is a journey from 22 hospitals to becoming a worldwide working aid organization.

Special attention is given to prosthetics, scoliosis, burns and many related diagnoses. Children are treated free of charge until the age of 18.

Do you believe that European mentality embraces philanthropy in a similar way that the American does? I ask you this because the Freemasonry in Europe is quite different compared to the North-American one, as well as different to the South and Central American Craft. I dare to say that the parades of bikers, clown units which are collecting money for children doesn't fit in the general European picture as it does in the US.

You are absolutely right about that. As a European Temple, we are represented regionally by our 16 clubs in 7 countries and Nobles in many European countries. These clubs try to organize the club life according to the regional circumstances and thereby generate donations for the idea we have as Emirat Shriners.

In Speyer we participate every year in the Brezelfest Parade.

In Sicily, the Nobles cook with children or a superhero team visits children in hospitals.

In Switzerland, the Nobles make chocolate and sell it for charity.

I think if we continue to manage to convey the original idea of Fun and Fellowship, we also create interest in the Shriners and therefore in the philanthropic side.

Of course, Freemasonry in Europe is rather discreet and the Shriners need publicity. But how much each Noble Brother goes into the public remains his decision.

și să le finanțăm în totalitate cheltuielile de călătorie și ședere. Obstacolele birocactice sunt mult mai mici decât în Germania sau Elveția, de exemplu. Și, cum suntem activi în lumea întreagă, în cele din urmă nu contează unde se află instituțiile respective. Așa că nu, nu avem în plan să ne deschidem propriul spital în Europa. Cu banii aceia putem trimite nenumărați copii către instituțiile deja existente.

Din anul 2011 am transportat peste 120 de copii către spitalele noastre, pe mulți dintre ei în repede rânduri, dacă a fost nevoie. În 2023 vom putea trimite cel puțin 11 copii însotiti până la sfârșitul anului. Realizăm toate acestea cu puțin peste 700 de membri.

Nu aş vrea să nu amintesc sprijinul doamnelor noastre, care se organizează și contribuie într-un mod deloc neglijabil la succesul nostru.

Înaintea Templului EMIRAT a existat în Europa un club Shrine, creat în 1951 de către soldații americanii. În 2011, Nobili de pe continent au primit patenta de Templu de sine stătător.

Cluburi există în Germania, Elveția, România, Cipru, Italia, Grecia și Turcia. În plus, există Nobili EMIRAT în Spania, Danemarca, Suedia, Belgia, Franța și Olanda. Sper că nu am uitat pe nimeni.

Frank, te rog explică-ne de ce ai ales acest motto: „Răspândește Lumina“.

Sunt mai multe motive. Simbolul luminii arată apropierea de Francmasonerie. Împărtășirea ideii noastre și în interiorul Francmasoneriei, dar și în lumea profană ar trebui să fie un obiectiv apropiat de inima fiecărui Nobil.

I kindly ask you to describe Shrine's European journey, from its appearance on the continent until today. How many Shriners do we have, in which countries are there clubs? Do you think it is possible to have a Shrine hospital also in Europe?

First, let's come to the last question.

Our idea is to send children from all over the world with an accompanying person to our existing health

facilities and to fully finance the travel expenses and the stay. The bureaucratic hurdles are much lower than in Germany or Switzerland, for example. And since we are active worldwide, it does not matter in the end where our facility is located. So no, we are not

planning our own hospital. For this money we can fly countless children to existing facilities.

Since 2011, we have transported over 120 children to our facilities, many of them multiple times if needed. In 2023, we will be able to send at least 11 accompanied children by the end of the year. We accomplish all of this with just over 700 members. I would not like to leave unmentioned the support of our ladies, who organize themselves and together contribute a not inconsiderable part to our success.

The forerunner of EMIRAT was founded in 1951 by American soldiers as a club. In 2011, the Nobles were granted a charter as an independent temple.

Clubs exist in Germany, Switzerland, Romania, Cyprus, Italy, Greece and Turkey. In addition, there are EMIRAT Nobles in Spain, Denmark, Sweden, Belgium, France and Netherlands. I hope I have not forgotten anyone.

Iar ca ultimă idee, desigur, a folosi experiența Nobililor cu vechime înseamnă a răspândi lumină.

Care sunt obiectivele principale din mandatul tău ca Potentat al Templului Emirat?

Să oferim tratament cât mai multor copii, să continuăm să ne creștem numărul de membri, iar în unele locuri să stabilim modalitățile de dezvoltare în viitor. Astă înseamnă să devem mai profesioniști în aparițiile din social media și pe site-ul nostru sau să oferim instrumente și mai bune pentru relațiile cu publicul.

Care consideri că este cea mai bună metodă de a ne comunica filantropia?

Dacă fiecare Nobil povestește cu mândrie în Loja lui cum îmbunătățește viața copiilor în timp ce se distrează și dezvoltă un sentiment de camaraderie alături de doamnele, familiile și Frații noștri din toată Europa, sunt convins că mulți Masoni vor fi interesați să devină membri. Dacă unii Nobili le povestesc familiilor sau colegilor despre ceea ce facem, sunt convins că vom găsi mai mulți sponsori și, poate, chiar Masoni care să devină membri ai Templului nostru.

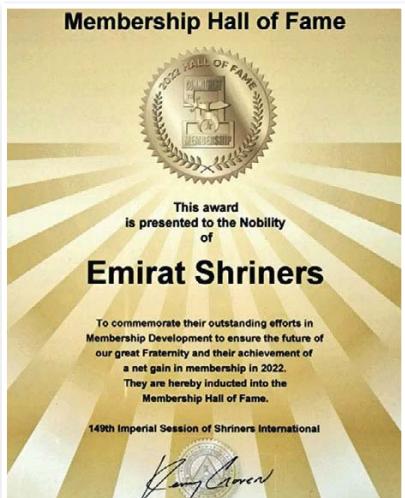
Te rog să ne spui CV-ul tău, atât masonic, cât și profan.

M-am născut în 1971 în RDG și am avut o copilărie liniștită, fiind fiu de profesor.

După reunificare am lucrat la o companie de asigurări de sănătate. Mai târziu mi-am finalizat stagiu în domeniul educației pentru adulți, iar din 2001 lucrez în Köln la o mare companie de asigurări care, bineînțeles, m-a ajutat să înțeleg o parte din constrângerile birocratice.

Sunt mason din 2006, am fost Maestru Venerabil în două Loji, acum sunt Mare Maestru Districtual Adjunct pentru Marea Lojă Americano-Canadiană din Germania, iar din 2016 sunt Shriner.

Mai sunt membru în câteva rituri britanice tipice, de la Maestru Mark la Cavaler Templier, la care am renunțat în 2023 ca să mă dedic în totalitate misiunii de Potentat.

Frank, please explain why you chose this motto: "Share the Light".

There are several reasons.

The light symbolism shows the closeness to Freemasonry.

Sharing the light of our idea both within Freemasonry, but also in the profane world should be close to the heart of every Noble.

And as a last point, of course, to use the experience of long-time Nobles is to share light.

What are the main objectives of your mandate as Potentate of Emirat Temple?

To provide treatment to as many children as possible, to continue to increase membership and in some places to set a course for the future. This means to go more professional in our social media appearances and the homepage or to offer even better tools for public relations.

Which do you consider is the best way to communicate our philanthropy?

If each Noble proudly tells in his Lodge how he is improving the lives of children while having fun and fellowship with our ladies, families and Brothers from all over Europe, I am sure many Masons will be interested in becoming members. If some of the Nobles tell their families or colleagues about it, I am sure we will find more sponsors and perhaps new Masons and Shriners.

Please let us know your curriculum vitae, both Masonic and profane.

Born in 1971 in the GDR and grew up there sheltered as a teacher's child.

After the reunification I worked for a health insurance company.

Later I completed an apprenticeship in adult education and since 2001 I have been working in Cologne for a large health insurance company, which of course helps me to understand some of the bureaucratic constraints.

I have been a Mason since 2006, I was WM in two lodges am DDGM in the American Canadian Grand Lodge of Germany, and since 2016 Shriner.

Further memberships are some typical British degrees from Mark Master to Knights Templar, which I let rest in 2023 to dedicate myself fully to my task as Potentate. ■

ANDREI MERCHEA | Worshipful Master, FORUM Lodge No. 64

De la R.L. Forum Nr. 64 la Revista „Forum Masonic“ Nr. 64

Doresc „La multă viață în ani!“ Revistei **Forum Masonic** cu ocazia celei de-a 64-a apariții, o cifră specială pentru Atelierul nostru. Fac această urare în numele RL *Forum 64* București și a fraților ei. Îl felicit pe Fratele Claudiu Ionescu pentru neobosită preocupare de a pune educația masonică pe primul plan atunci când vine vorba de buna informare a Fraților, creionarea punctelor de bază care constituie o conștiință fraternală colectivă și o preocupare față de preceptele Francmasoneriei. Felicit constanța membrilor redacției și colaboratorilor care au vegheat de-a lungul anilor la trecerea comunității masonice din România de la o assimilare de informații cu caracter esoteric la înțelegerea conținutului lor dincolo de „epidermă“.

Contextul pandemic și post-pandemic a amplificat prin lipsa unui schimb viu de gânduri și emoții (care să anime pornirea de a actualiza în permanență cunoștințele doar anunțate spre reflecție în ritual din Tinută) prăpastia dintre membrii Ordinului și simbolistica masonică. Evident că putem rosti frazele din ritual ca pe niște texte predefinite, dar fără a procesa organic tâlcul ceremoniilor, semnelor, cuvintelor, emblemelor ne vom simți nemodificați pe interior. Chiar dacă, de multe ori, repetarea exteroioră a anumitor acțiuni și cuvinte poate dicta și temperatura noastră internă, e greu să repetăm niște lucruri fără să le cunoaștem proveniența și sensul pentru contextul vremurilor în care au fost create. Nu îndemn spre o diminuare a importanței memorării și redării exacte a ritualului. Cred însă, cu o exprimare mai frustă, că memorarea și înțelegerea a ceea ce scoți pe gură merg mâna în mâna spre o trăire adevarată a acestui mod de viață pe care l-am ales și ni-l-am asumat.

Îmi vine acum în timpul acestui dicteu, pe care aleg să-l împărtășesc fără filtru, un pasaj din *Masoneria și înțelesul ei tainic*, scrisă de W.L. Wilmshurst:

„Noi ne întâlnim în Loji în mod regulat, îndeplinim ceremonialul și repetăm formulele noastre

From Forum Lodge No. 64 to the “Masonic Forum” Magazine, No. 64

I wish long life and many happy returns to the **Masonic Forum Magazine** on the occasion of its 64th issue, a number that is special to our Lodge. I wish this on behalf of *Forum Lodge No. 64* from Bucharest and its Brethren. I congratulate Brother Claudiu Ionescu for his tireless preoccupation of putting Masonic education at the forefront when it comes to the education of Brethren, the laying out of the fundamentals that constitute a collective fraternal conscience and a preoccupation regarding the precepts of Freemasonry. I congratulate the consistency of the members of the editorial office and its collaborators who, over the years, have watched over the transition of the Masonic community in Romania from an assimilation of esoteric information to understanding their content beyond the “epidermis”.

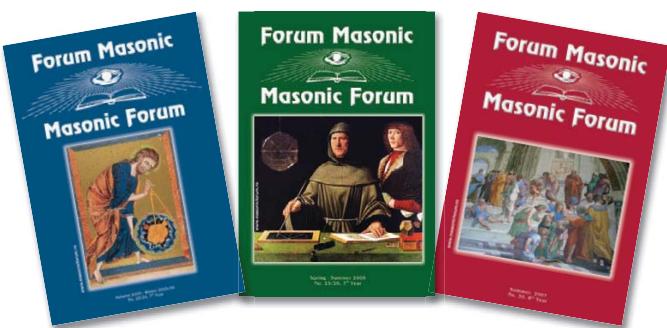
Through the lack of a lively exchange of thoughts and emotions (that would animate the urge to constantly update the knowledge only offered for reflection during the Ritual Meeting), the pandemic and post-pandemic context have amplified the gap between the Brethren and Masonic symbolism. Of course we can speak the ritual phrases as default texts, but without organically processing the meaning of the ceremonies, the signs, the words, the emblems we will feel unchanged on the inside. Even if, quite often, the exterior repetition of certain actions and words can dictate our internal temperature as well, it's difficult to repeat things without knowing their origin and meaning at the time of their creation. I do not suggest minimizing the importance of memorizing and exactly reproducing the ritual; I do believe, however – to be quite crude – that what memorizing and understanding what comes out of one's mouth go hand in hand towards truly manifesting this way of life that we have chosen and taken upon ourselves.

During this dictation, which I choose to share without any filters, I remember a passage from W.L. Wilmshurst's *The Meaning of Masonry*:

catehetice noapte de noapte, într-un grad scăzut sau mai ridicat de inteligență și de perfecțiune verbală, și acolo se sfărșește activitatea noastră, ca și cum aptitudinea de a îndeplini această activitate în mod lăudabil ar fi însăși desăvârșirea lucrării masonice. Rareori sau niciodată folosim întâlnirile din cadrul Lojilor – dedicate acum aproape exclusiv săvârșirii ceremoniilor – pentru a împlini și celălalt scop la fel de important pentru care au fost gândite: „explicarea Misteriilor Ordinului” și poate că neglijarea acestora de către noi se dătorează faptului că nu am înțeles cum se cuvine ce reprezintă acele Misterii în care Ordinul a fost gândit inițial să ne introducă“.

Mă bucur să constat că reviste ca „**Forum Masonic**” coagulează frați care îndreaptă bucurosi această deficiență evidentă simțind apartenența la Ordin ca un scop care i-a adus în prezență a ceva mai însemnat decât ce cunoșteau înainte și care i-au ajutat pe toți Frații care le parcurg paginile să treacă dincolo de stratul de vedenie al unui simbol.

Symbol sau vedenie este titlul unei cărți scrise de prozatorul și romancierul român Dan Stanca, un adept al gândirii ezoterice a lui René Guénon. Recunosc că o rătăcisem prin rafturile bibliotecii de acasă după ce o cumpărasem în urmă cu vreo șase ani, atras de această alăturare cu scop antitetic **symbol-vedenie**. Asemenea unei vedenii, mi s-a părut că a avut un licăriu când mi-a căzut de pe raft direct în mâini în timp ce săpam după niște texte ale unor spectacole pe care trebuie să le reiau odată cu redeschiderea teatrelor. Am fost amuzat să văd cum suma unor frământări ale mele acumulate în această perioadă pandemică își găsesc sinteza în aceste două cuvinte. Am fost surprins de faptul că toate căutările mele de a înțelege tulburările comportamentale din această perioadă, ignoranța și energia dezbinătoare a oamenilor își au rădăcinile în confuzia dintre acești doi termeni. Aveam **symbolul** care mă ducea cu gândul la **symbolism**, acest veritabil alfabet cu literele căruia decriptăm preceptele și învățăturile masonice. Simbolismul este și o formă de scriere. Putem oare inversa asertiunea, spunând că și scrisul și cititul, din antichitate până în prezent, sunt forme ale simbolismului? La urma

“We meet in our Lodges regularly; we perform our ceremonial work and repeat our catechetical instruction-lectures night after night with a less or greater degree of intelligence and verbal perfection, and there our work ends, as though the ability to perform this work creditably were the be-all and the end-all of Masonic work. Seldom or never do we employ our Lodge meetings for that purpose for which, quite as much as for ceremonial purposes, they were intended, viz.: for “expatiating on the mysteries of the Craft”, and perhaps our neglect to do so is because we have ourselves imperfectly realized what those mysteries are into which our Order was primarily formed to introduce us.”

I am happy to see that magazines such as **“Masonic Forum”** bring together Brethren who are gladly righting this evident deficiency, as they feel their belonging to the Order as a purpose that has brought them in the presence of something more meaningful than they knew before and help all the Brethren that have read their pages go beyond the vision layer of a symbol.

Symbol sau vedenie / Symbol or Vision is the title of a book by Romanian writer and novelist Dan Stanca, a follower of René Guénon's esoteric thought. I admit I had misplaced it somewhere in the bookshelves of my home library after I'd bought it some six years ago, intrigued by this antithetical bringing together of two elements: **symbol-vision**. Like a vision, it seemed to me that it shimmered lively when it fell from the shelf directly into my hands while I was digging for some texts for performances I had to pick back up once the theatres had reopened. It amused me to see how certain concerns which had come to me during the pandemic period find their synthesis in those two words. I was surprised by the fact that all my attempts at understanding the behavioral disorders from this period, the ignorance and the dividing energies of people, are enrooted in these two words. I had **the symbol**, which reminded me of **symbolism**, this alphabet whose letters we use to decrypt the Masonic precepts and teachings. Symbolism is also a form of writing. I wonder if we can invert the assertion and say that reading and writing, from ancient times, to the present day, are forms of symbolism? At the end, the types of writing today are the evolution of hieroglyphs, which are also symbols, so they have a symbolic character. We express our thoughts by using a spoken language that has a symbolic character as well – otherwise we would not have needed to learn and understand it in order to be understood. A sound that is pronounced is written through one or more letters. A word generated by thought is written with letters, symbols which replicate that thought. Therefore, by extrapolation, we gain

urmei, tipurile de scriere de azi reprezintă evoluția hieroglifelor care sunt tot simboluri, deci au caracter simbolic. Ne exprimăm gândurile prin utilizarea unei limbi vorbite care are tot caracter simbolic; altfel nu ar fi trebuit să o învățăm ca să înțelegem și să fim înțeleși. Un sunet pronunțat este scris cu una sau mai multe litere. Un cuvânt generat de gând este scris cu niște litere, simboluri care redau acel gând. Așadar, extrapolând, dobândim cunoașterea prin acest cod al simbolurilor... în măsura în care am învățat să folosim această trusă cu instrumente.

Lipsa înțelegерii funcționale a simbolurilor duce la lipsa de cunoaștere pe orice palier fie el științific, lingvistic, tehnic etc. Cu toate acestea ne avântăm – mai vizibil în ultima perioadă când lupa este pusă pe reacția umană la necunoscut – în subiecte pe care nu le înțelegem. Nu facem distincția între cunoaștere și opinie, neavând exercițiul de a stabili care sunt relațiile cauzale din spatele unui fenomen. Nu ne încurcă aceste mici detalii impalpabile în universul nostru străbătut de explicații palpabile, la primul strat. Ne impunem opiniile fără nici un fundament, punându-le pe același plan cu punctele de vedere ale unor oameni cu expertiză. Societatea noastră dezvoltă o boală socio-educațională: avem vedenii pe care le confundăm cu cunoașterea. Bagatelizăm cunoașterea științifică contraintuitivă care ne expune autosuficiență. Preferăm vedeniile cu iz științific pentru că se apropie mai mult de instinctele noastre. Astăzi, lumea nu vrea să mai fie deranjată în orgoliu dacă și-a format o opinie. Are de deflat cu ea pentru **a-nășta bășicuță de săpun a gloriei** (mă duc ușor cu gândul la celebrul personaj shakespeareian Jacques Melancolicul care azi e Melancolicul căruia știință îi vine direct pe canal astral după 40 de grade) în discuțiile de sâmbătă în care vrea să-l pună cu botul pe laba pe tata-socru și după în față blocului la bere cu vecinii să fie fals scârbăt de ignoranță lor. Nu mai poate cineva să vină să-ți dărâme turnul de cărți de joc construit pe idei puține și repetitive. Opinia ta trebuie confirmată în veacul vecilor. Suntem atât de ocupați să ne întreținem vedenia că am trăi, încât atunci când deschidem un ziar, un site, teleVEDENIA, vrem doar să ni se confirme că avem dreptate în tot ceea ce facem.

Acesta e momentul în care mi-am recentrat atenția pe societatea inițiatică din care facem parte. Scopul era căutarea influenței benefice pe care aceasta o are asupra lumii profane prin exportarea valorilor sale, implicit caracterele și intelectele șlefuite ale fraților. Din păcate, mi-am adus aminte că și organizația noastră a fost recordată la acest tip de vedenii care încouiesc cunoașterea cu pseudo-cunoașterea. Principiul vaselor comunicante nu ne-a iertat. Francmasoneria își selectează oamenii tot din rândurile profane, iar fluxul de tare morale și intelectuale a fost peste

knowledge through this code of symbols... provided we have learned how to use this toolkit.

Lack of functional understanding of symbols leads to lack of knowledge in any field, be it scientific, linguistic, technical etc. Nonetheless we dare – more evident lately, when the magnifying glass is set on human reaction to the unknown into areas we don't understand. We don't differentiate between knowledge and opinion because we haven't exercised our ability to establish what the causal relations behind a phenomenon are. We aren't hindered by the small intangible details in our universe that is caused by palpable explanations, on the first layer. We impose our opinions with no grounds to do so, treating them as opinions coming from people of expertise. Our society is evolving a social and educational disease: we have visions we mistake for knowledge. We belittle counterintuitive scientific knowledge that exposes our self-sufficiency. We prefer vaguely scientific visions because they are closer to our instincts. People today don't want to have their feathers ruffled if they've formed an opinion. They want to parade it around **seeking the bubble reputation** (I am easily reminded of the Shakespearean character Melancholy Jacques, who today is the Melancholy Person for whom science comes directly through an astral channel after 40 degrees) in Saturday's talks, where they want to tell off father-in-law, or afterwards, in front of the apartment building, when they go for a beer with the neighbors, they want to be disgusted by their ignorance. Nobody is allowed to come and topple your tower of cards, built upon few and repetitive ideas. Your opinion must be confirmed to the end of time. We are so busy to entertain our vision of living that when we open a newspaper, a website or turn on the teleVISION we only want to receive validation for what we are doing.

That's when I've refocused my attention on the society of initiation that we are part of. The purpose was seeking the beneficial influence it has on the profane world by exporting its values, and implicitly the polished characters and intellects of the Brethren. Sadly, I remembered that our organization has been itself connected to this type of visions that

capacitatea de filtrare calitativă a ORG-ului. Decadența pe care o reliefam e efectul unui proces pe termen lung și a derivat din faptul că unii „frați” care au păcălit sita au generat la rândul lor aceleași modele. Unii dintre ei, însărcinați să ne administreze destinele au preluat doar litera sau forma ca atare și au eliminat caracterul simbolic. Ori ca să-l citez pe Dan Stanca, fiindcă tot mi-a plăcut cartea lui, „Când forma nu mai e simbol, nici conținutul nu mai e Dumnezeu”. Consecințele se văd astăzi. Azi avem un procentaj considerabil de oameni care înțeleg adevărata filozofie și semnificația Frăției doar executând convențional, mecanic ritualul și cuvintele sale, care pronunțate în cunoștință de cauză ar fi adevărate chei de rezonanță. Aceștia sunt captivi vedeniei conform căreia ei ar fi dobândit cunoașterea simbolică.

Haideți să trecem pe curat obișnuința de a reflecta asupra simbolului ca fundament Divin al virtuților către care tindem în calea noastră spre Lumină. Samuel Beckett spunea: „Aerul e străpuns de țipete, dar obișnuința e o mare surdină”. Cu alte cuvinte, din cauza acestui tip de obișnuință nereactivă, țipetele care exprimă suferință au ajuns inaudibile. Dacă tot replantăm rădăcini, haideți să facem din înțelegerea simbolului o obișnuință care să rupă orice plătitudine și care să ne stimuleze reacția promptă în fața ignoranței și tendinței de a controla prin privarea de educație.

Cuvântul **simbol** provine din termenul grecesc *sym-ballein* care înseamnă a lega, a reuni cele despărțite. Simbolul devine liant între două obiecte, două entități, două lumi care puse împreună dau ceva mai important. El cere de cele mai multe ori un antrenament al simțului critic întrucât asociază idei disparate. De exemplu, un porumbel alb care își face cuib într-o cască de soldat e un simbol al păcii de după război. Dacă în accepțiunea profană simbolul reprezintă ceva prin asemănare exactă, în accepțiunea inițiatrică el reunește semnificații atât din spațiul material cât și din cel spiritual. Iată cum din simbol doar al ferocițății în simbolistica profană, leul este asociat în simbolistica masonică și cu regalitatea, noblețea, soarele și înflăcărarea.

Simbolul este ceva care înlocuiește, reprezintă sau amintește de altceva, din nou, nu printr-o asemănare

replace knowledge with pseud-knowledge. The principle of communicating vessels has not spared us. Freemasonry selects its men from the very same ranks of the profane, and the influx of moral and intellectual flaws was beyond the filtering capacity of the Craft. The decadence I was highlighting is the effect of a long-term process and derived from the fact that some “Brethren” have tricked the sieve and have, in turn, generated those same models. Some of them, tasked to manage our destinies, have taken the letter or the form as such and have eliminated the symbolic character. But, in order to quote Dan Stanca, because I liked his book: “When the form stops being a symbol, then the content stops being God”. The consequences are visible today. We have a considerable percentage of people who understand the true philosophy and significance of the Brotherhood only by conventionally and mechanically executing the ritual and its words, which, if spoken in full knowledge, could be real resonance keys. They are captives of the vision that they have already gained symbolic knowledge.

Let us start anew our habit of reflecting upon the symbol as Divine foundation of the virtues towards which we strive in our path to the Light. Samuel Beckett said: “The air is full of our cries. But habit is a great deadener” In other words, because of this type of unresponsive habit the cries expressing suffering have become inaudible. If we keep replanting roots, let us turn the understanding of the symbol into a habit that breaks any platitude and stimulates prompt reaction in the face of ignorance and the tendency to control by deprivation of education.

The term **symbol** comes from the Greek *sym-bal-lein*, which means to bind together, to put back that which is divided. The symbol becomes the glue between two objects, two entities, two worlds that when put together amount to something more important. It usually requires a trained critical sense, because it associates disparate ideas. For example, a white dove that nests inside a soldier's helmet is a symbol of peace after the war. If in the profane view the symbol represents something through exact similarity, then in the initiate's view it reunites meanings from both the physical and the spiritual realm. That is how from a symbol of ferocity in the profane world the lion is associated with royalty, nobility, the sun and ardor in Masonic symbolism.

The symbol is something that replaces, represents or reminds of something, again, not through exact similarity, but rather through an association of ideas, especially when it comes to an object representing something abstract, such as a quality, a flaw or a condition. We thus have virtues essential in our practice for which we have a number of associations with

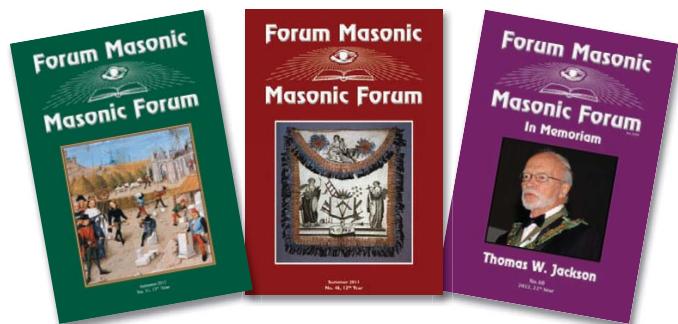

exactă, ci prin o asociere de idei, în special când e vorba de un obiect care reprezintă ceva abstract cum ar fi o calitate, un defect sau o condiție. Astfel, avem virtuți esențiale în practica noastră pentru care avem o multitudine de asocieri cu anumite obiecte. Echerul, simbolul drumului drept în acțiune, capătă prin asociere înțelesul de echitate. Compasul este un simbol al măsurii, al autocontrolului de care trebuie să dăm dovadă în drumul nostru drept, deoarece pierderea măsurii chiar și în drumul drept conduce la fanatism, reacții extremiste aşa cum orice lucru bun, când nu e socoteală, se transformă în rău. Prin asociere cu omul, compasul are un cap și două brațe, care în deschiderea lor cea mai mare arată limita până la care poate ajunge mintea omenească.

Virtuțile simbolizate de echer și compas nu ar avea nicio valoare dacă nu ar fi subordonate Adevărului Divin, Revelator simbolizat de Cartea Legii Sacre.

Simbolul se dezvăluie printr-o condiție proprie punând la încercare modul de gândire asociativă a inițiatului atunci când învăluie o relație de semnificare cu altceva decât ea. Dacă ne ducem cu gândul la **adevărtele bijuterii** ale lojii în concepția fratelui Oliver Day Street, observăm această dezvăluire și învăluire în același timp și să. Vedem moralitatea simbolizată de echer, egalitatea simbolizată de nivelă, integritatea, verticalitatea specifică firului cu plumb, condiția omului cu o minte încă neșlefuită dar cu un caracter veritabil reprezentat de piatra brută, condiția omului educat – cu calitățile sale native grădinărite – simbolizată de Piatra Cubică și orice sursă de assimilare a Adevărului Revelator oferită lucrătorului angajat în construcția templului simbolizată de planșa de trasat. Aparenta dezvăluire ne trimită pe o pistă falsă, în sensul în care, dacă ne raportăm doar la această realitate vizibilă ratăm realitatea diametral opusă dinspre care atenția îți este cu ușurință deturnată dacă te mulțumești doar cu niște semne în sine, niște vedenii, cu doar una din părțile disparate ale **symbolonului**. Făcând asocierea supremă **construcție templu - construcție caracter** concept primordial al masoneriei speculative vei reuși să corelezi și loja cu societatea umană. Așa vei ajunge de la **bijuteriile lojii la bijuteriile oricărei națiuni**: un popor onest, veritabil, care, deși încă needucat, devine un respectabil angrenaj cetățenesc rafinat, cizelat prin învățarea marilor Adevaruri Revelatoare care îi conferă educație și antrenament mental și care este caracterizat prin conduită morală, egalitate în fața legii și verticalitate. Iată cum simbolul se afirmă ca un termen posibil de perceptu însoțit de o nuanță de neperceput pentru cel ce nu-și ascute puterea de a discerne.

different objects. Through association, the square, the symbol of the right course of action, gains the meaning of equity. The compasses is a symbol of measure, of the self-control we have to show in our straight path, because loss of measure – even on the right path – leads to fanaticism, to extremist reactions, just as any good thing without measure becomes evil. By association with man, the compasses has a head and two arms, which when opened to the maximum show the limits that the human mind can reach.

The virtues symbolized by the square and compasses would have no value if they were not subordinated to the Divine, Revelatory Truth symbolized by the Book of the Holy Law.

The symbol reveals itself through its own condition by challenging the initiate's associative thinking when it envelops a relation of significance with something other than itself. If we think about the **true jewels** of the Lodge in Bro Oliver Day Street's view we see its revealing and, at the same, its envelopment. We see the morality symbolized by the square, the equality symbolized by the level, the integrity, verticality specific to the plummet, the condition of the man with a still unpolished mind, but with a true character symbolized by the rough ashlar, the condition of the educated man – having had his native qualities nurtured – symbolized by the cubic stone and any source of assimilation of the Revealing Truth offered to the worker engaged in the construction of the temple in the tracing board. The apparent revealing leads on a false path, in the sense that if we take into consideration only this visible reality then we are missing out on the diametrically opposed reality, from which attention is easily deterred if we are satisfied with only a few signs in and of themselves, with just one part of the **symbolon**. By making the supreme association **building the Temple - building character**, a fundamental concept of speculative Freemasonry, we will begin to make correlations between the Lodge and human society. You will thus go from **the jewels of the Lodge to the jewels of any nation**: an honest, truthful, though yet uneducated people becomes a respectable, refined civic mechanism by learning the great Revelatory Truths which

Pentru a rămâne simbol, acesta trebuie să mențină distanța necesară între realitatea vizibilă și realitatea invizibilă (acel pachet de oportunități care așteaptă momentul prielnic de șlefuire personală pentru a ieși la iveală). Doar astfel înțeles, el ne va modifica real. Tocmai în respectarea acestei distanțe rezidă inefabilul învăluirii. Dezvăluirea periculoasă silește nașterea gândului într-un costum care nu-i vine dar arată frumos. E o vedenie estetică. Misterul modifierator devine nedumerire, apoi pe măsură ce degradarea se accentuează – stupeare, indignare, revoltă. Dar ce frumos ne fură iluzia faptului că am înțeles tot. Ce frumos ne este coafat ego-ul! Incapabili de a trece dincolo de estetic, de acel scurt și trecător frison pe care ni-l transmite o imagine, nu realizăm că importanța aceluia frison nu constă în emoționarea sau hrănirea mândriei creierului, cât în producerea unui soc pe care ar trebui să-l resimțim nu numai la nivel mintal. řocul constă în dislocarea zăcămintelor de suficiență. Doar aşa putem ajunge la o versiune mai bună a noastră. Încercând să descifrăm simbolurile, evităm acea suprapunere dintre cele două realități – vizibilă și invizibilă – care le transformă în vedenii. Cred că acest set de instrumente poate reîntări fratele ca parte din Fraternitate și reîntări poziția Francmasoneriei ca bastion al binelui și progresului umanității.

Odată asumate aceste valori, ele pot îndepărta și vedeniile din lumea profană. Firește, sarcina va fi dificilă, lesne destituibila într-o lume în care acoperirea unor idei nu se realizează prin consensul intuiției intelectuale ci prin îngămadirea de probe sub mărele nas al scepticismului colectiv. Nu se mai caută informații pentru că se știe tot. Dacă ne dă medicul o veste proastă, vom găsi anticorpii în internet, fiindcă suntem convingi că acolo noi controlăm realitatea.

Dar știu, frații mei că atunci când ne gândim cu toții la același lucru generăm o energie transformatoare, capabilă să elimine chiar și vedeniile analfabetismului informational care va vrea să-și bage pumnul în gurile celor care văd lucrurile și din alt unghi. Să nu uităm că ne propunem ca prin acest mod de viață ales să găsim o alegorie a existenței umane și implicit direcția care trebuie aleasă pentru arta de a trăi mai bine.

grant it education and mental training characterized by moral conduct, equality before the law and verticality. This is how the symbol affirms itself as a perceivable term, together with a nuance that is unperceivable for one who does not hone his power of discerning.

In order to remain a symbol, it has to maintain the necessary distance between the visible and invisible reality (that body of opportunities waiting for the right moment of personal polishing to reveal itself). Only thus understood can it truly change us. It is in respecting this distance that the ineffable quality of envelopment resides. The dangerous revealing forces the thought to be born in a costume that doesn't suit it, but looks nice. It's an aesthetic vision. The modifying mystery becomes confusion, then as degradation goes on it turns into stupor, indignation, revolt. But how beautifully the illusion that we understood everything lulls us! How beautifully our ego is stroked! Incapable of going beyond the aesthetic, beyond that short and passing thrill an image instills in us, we don't realize that the importance of the thrill isn't the fact that it moves or nurtures the pride of the brain, but rather the fact that it produces a shock we should feel not only on a mental level. The shock means dislodging any veins of self-sufficiency. This is the only way we can reach a better version of ourselves. By trying to decipher the symbols, we avoid the overlapping of the two worlds – visible and invisible – which would turn them into mere visions. I think that this set of instruments can strengthen the Brother as part of the Fraternity and consolidate the position of Freemasonry as a bastion for the progress and good of humanity.

Once we take up these values, they can cast away the visions from the profane world was well. Of course, the task will be difficult, easily replaceable in a world where ideas are covered not by the consensus of intellectual intuition, but by piling up evidence under the nose of collective skepticism. Information is no longer searched for because everything is known. If the doctor gives as bad news, we will find the antibodies on the internet, because we are certain that in there we control reality.

But I know, Brethren, that when we all think about the same thing we generate a transformative energy, capable of eliminating even the visions bred by the informational illiteracy that wants to forcefully shut up those who see things from a different perspective as well. Let us not forget that through this way of life that we have chosen we propose finding an allegory for human existence and, implicitly, for the direction that must be chosen for the art of living better. ■

Memories of Forum Lodge's 15th anniversary (2014)

Photo credits: MASONIC FORUM Magazine

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

ANDREAS CHARALAMBOUS
Past Grand Master of Grand Lodge of Cyprus

O singură Mare Lojă în fiecare țară

Bună ziua, dragul meu Andreas, și îți mulțumesc că ești alături de noi, ca să vorbim despre Francmasonerie. Sunt onorat să te am ca invitat și mi-aș dori, pentru prima oară, să prezintăm asociaților noștri viața masonică din Cipru. Foarte pe scurt: câte loji aveți, dacă există loji și în alte limbi, ce rituri de perfecționare există și aşa mai departe.

Dragul meu frate Claudiu, mai întâi trebuie să spun că e și pentru mine o onoare să acord acest interviu pentru *Forum Masonic* și dori să te felicit pentru ceea ce faci.

În Cipru avem cel puțin o lojă în fiecare district al țării, iar în clipa de față nu avem decât loji vorbitoare de greacă și engleză. În trecut am avut o lojă de limbă italiană și una de limbă germană. În total avem acum unsprezece loji active cu circa cinci sute de membri, cu observația că în cadrul Marii noastre Loji nu e voie să fii membru în mai multe loji. De asemenea, avem o politică prin care membri pot deveni numai rezidenți din Cipru, însă examinăm candidaturi din partea non-rezidenților în măsura în care îndeplinește anumite condiții. Marea Lojă a Ciprului lucrează amiabil cu toate celelalte rituri de perfecționare active în insulă, ca de exemplu Supremul Consiliu, cu care am semnat un concordat încă din 2006. Tot cu permisiunea Marii Loji a Ciprului, care este organismul masonic suveran din insulă, sunt active rituri de perfecționare ca Rituul de York – varianta americană, care include Arcul Regal, Criptică și Cavalerii Templieri. Avem și un Ordin al Cavalerilor Crucii Roșii a lui Constantin, Ordinul Preoților Cavaleri Templieri ai Arcului Regal și de curând ne-am dat acordul pentru formarea primului capitul al Organizației DeMolay.

Avem mare grijă și suntem extrem de atenți cu privire la ocrotirea și independența Marii Loji față de corporile masonice care operează în Cipru. Din acest motiv, nici unul dintre membrii Consiliului Marii Loji a Ciprului nu are voie să fie în același timp Mare Ofițer

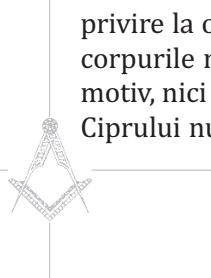
Just one Grand Lodge in every country

Very good afternoon, my dear Andreas, and many thanks for being here with us, and talking about Freemasonry. I am honored to have you here and I'd like to, for the very first time, introduce our audience to the Masonic life in Cyprus. A short history: how many Lodges, if there are Lodges in other languages, what Appendant Bodies you have and so on.

Dear Brother Claudiu, first of all I have to say that it is also an honor for me to give this interview to the *Masonic Forum* and I would like also to congratulate you regarding your work.

In Cyprus we have at least one lodge in every district of the country and currently we have only Greek and English speaking lodges. In the past we had one Italian and one German speaking lodge. Totally we now have eleven active lodges with about five hundred members, noting that dual membership within our Grand Lodge is not permitted. It is also our policy that the membership is exclusive to the residents of Cyprus but, however, an exception is that we examine applications from membership, provided they fulfill some conditions. The Grand Lodge of Cyprus is working in amity with all the other Masonic Bodies which are activated in the island, such as The Supreme Council, with which we have a signed concordat since 2006. Also with the permission of GL of Cyprus, which is the sovereign Masonic body in the Island, other Masonic bodies that are activated are the American type of York Rite, which includes Royal Arch, Cryptic, Knight Templars. We also have the Order of the Red Cross of Constantine, the Order of the Royal Arch Knight Templar Priests, and recently we have approved and given our consent for the formation of the first chapter of the DeMolay Organization.

We are very careful and we are exercising extreme caution and care regarding the safeguarding and independence of the Grand Lodge from any other Masonic body that operates in Cyprus. For this reason, none of

în vreun rit de perfecționare afiliat care operează în Cipru. Eu însuși, când am fost ales Mare Maestru, mi-am dat demisia din toate funcțiile de Mare Ofițer pe care le aveam în alte organisme masonice din Cipru sau din străinătate. Așadar, iată pe scurt calendarul din Cipru astăzi.

Acum, cu privire la istoria și evoluția Francmasoneriei și Marii Loji a Ciprului, întotdeauna în cuvântările pe care le țin îmi place să spun că evoluția Francmasoneriei în Cipru se împarte în trei mari perioade care urmăresc, cumva, trei evenimente istorice majore din istoria Ciprului.

Prima este cuprinsă între 1878 și 1960, o perioadă marcată de faptul că insula a fost ocupată de Regatul Unit. După acordul dintre Turcia – pentru că pe atunci Ciprul era sub stăpânirea Imperiului Otoman – și Regatul Unit, Cipru a trecut de sub ocupația otomană sub ocupație britanică și a devenit Colonie a Coroanei. Astăzi se întâmplă în 1878. Foarte repede, în 5-10 ani, cred, în 1888, Marea Lojă Unită a Angliei a creat prima lojă din insulă aflată sub jurisdicția ei, în mare parte pentru a-i primi pe Frații care s-au mutat pe insulă cu scopul de a stabili noul guvern. Mai mulți localnici li s-au alăturat cu bucurie și au văzut lumina masonică în acea primă lojă, iar foarte curând au fost nevoiți să împartă lumina, principiile și codul moral al Francmasoneriei cu populația locală, nevorbitoare de engleză, lucru care a creat impulsul și necesitatea de a înființa mai multe loji, de astă dată de limbă greacă. Atunci Marea Lojă Unită a Angliei a oferit Marii Loji a Greciei acordul de a-și crea prima lojă pe insulă. Cred că astăzi se întâmplă în 1895. De atunci, Marea Lojă Unită a Angliei a împărțit jurisdicția din insulă cu Marea Lojă a Greciei. Cele două Mari Loji au continuat să împartă jurisdicția în Cipru până la consacrarea Marii Loji a Ciprului. Așadar, aceasta a fost prima perioadă în timpul căreia Francmasoneria a venit și s-a stabilit în Cipru.

A doua perioadă e mai scurtă, durează 14 ani, din 1960 până în 1974. 1960 e un an important pentru Cipru, pentru că atunci și-a dobândit independența, a fost acceptată în ONU cu drepturi depline, iar după aceea a devenit membru al UE și al zonei Euro. În această perioadă, Francmasoneria din insulă se răspândea cu ajutorul ambelor Mari Loji și pe întreg teritoriul au apărut noi loji. E important să menționăm aici faptul că francmasonii greco-ciprioți reprezentau în cele mai multe cazuri majoritatea membrilor fondatori ai noilor loji engleze, aflate sub jurisdicția UGLE, creând un amestec sănătos, în spiritul iubirii frățești, între toți cetățenii insulei. Trebuie precizat că majoritatea încă sunt membri activi și în ziua de azi.

the members of the Council of the Grand Lodge of Cyprus are allowed to be at the same time a Grand Officer in any affiliate Masonic body which operates in Cyprus. When I was elected GM, I resigned from all my positions that I enjoyed as a Grand Officer in other Masonic bodies either in Cyprus or abroad. So this is a brief outline of what we have in Cyprus today.

Now, regarding the history and the evolution of Freemasonry and the Grand Lodge in Cyprus, always during my discussions – when I have this type of discussions – I like to say that the evolution of Freemasonry in Cyprus is divided into three major periods which are following, somehow, three major historic events in the history of Cyprus.

The first period is the period from 1878 to 1960, a period which is marked by the fact that the island was occupied by the United Kingdom. Following the agreement between Turkey – because Cyprus was under the Ottoman Empire – and the UK, Cyprus moved from the Ottoman Empire occupation and went under the occupation of the United Kingdom and became a Crown Colony. This happened in 1878. Very soon, 5-10 years, I think, in 1888, the UGLE created its first lodge under its jurisdiction in the island, in order mostly to accommodate the Brothers who moved in the island with the purpose to establish the new governments. Happily, a number of locals joined them and saw the Masonic light in that first lodge, and very soon they needed to give the light and share the principles and morals of Freemasonry to the local, non-English speaking population, and created the urge and the need to establish more lodges, but in the Greek language. That was a time when the UGLE approved and gave its consent to the Grand Lodge of Greece to create its first lodge in the island. But the new lodges were working under the jurisdiction of the Grand Lodge of Greece. This happened I think in 1895. So, since that date, UGLE shared the jurisdiction in the island with the GL of Greece. The two Grand Lodges continued sharing the Masonic jurisdiction in Cyprus until the consecration of the GL of Cyprus. So that was the first period of time during which Freemasonry came and established here.

The second period of time is a short period, a 14-year period, from 1960 to 1974. Now, 1960 is a powerful date for Cyprus, because Cyprus became an independent country, fully accepted as a member of the UN and afterwards as a member of the EU and Euro zone as well. So, during this period of time, Freemasonry in the island was expanding with the assistance of both Grand Lodges and new lodges were

Deci, per total, despre această perioadă, în ciuda anumitor probleme evidente și binecunoscute cu privire la acceptabilitatea Francmasoneriei într-o țară mică precum Ciprul, cu societățile ei mici, locale, pot spune că în această perioadă Francmasoneria a fost înfloritoare. Pe scurt, a doua perioadă e marcată de extinderea și cooperarea excelentă a celor două Mari Loji.

Ajungem astfel la a treia perioadă, care se întinde din 1974 până azi. În această perioadă, pe insulă au avut loc evenimente care încă afectează viața Francmasoneriei de aici. În primul rând, vorbim despre invazia turcă din 1974 și ocuparea părții nordice a insulei. A avut un impact negativ direct asupra vieții masonice din Cipru. Mulți Frați ai noștri au fost izgoniți din casele lor, făcând parte din populația silită să se mute în partea sudică. În același timp, lojile care operau în partea nordică a insulei și-au suspendat temporar activitatea.

Al doilea eveniment din această perioadă care a marcat Francmasoneria din Cipru a fost înființarea, în 1980, a Marii Loji Districtuale a Angliei, aflată sub jurisdicție UGLE.

Marea Lojă Districtuală a Angliei controlează loji în toată partea sudică a insulei, iar membrii ei sunt cu precădere britanici care locuiesc în Cipru, dar și Frați greci și turci care locuiesc în partea de nord sau de sud. Aici merită precizat că Loja Districtuală nu permite lucrări oficiale în zona de nord, ocupată, a Ciprului. Cel mai important eveniment din a treia perioadă a avut loc în 2005, când majoritatea membrilor din lojile de limbă de greacă din Cipru, lucrând sub auspiciile Marii Loji a Greciei, au hotărât să-și lase deoparte sentimentele față de Grecia, din motive evidente, și au cerut Marii lor Loji-mamă să-i ajute să înființeze o Mare Lojă în insulă. Lucrul acesta s-a întâmplat într-un târziu în 2006, când trei Mari Loji – Marea Lojă a Austriei, Marea Lojă a Pennsylvaniei și Marea Lojă a Greciei – și-au trimis Marii Maeștri aici, iar prin ei a fost consacrată Marea Lojă a Ciprului. Astă se întâmplă în 2006. Acum, Ciprul e reprezentat de propria Mare Lojă suverană, Marea Lojă a Ciprului AF&AM. Marea noastră Lojă se află în relații frătești și e recunoscută astăzi ca Mare Lojă de mai bine de 150 de Mari Loji din toată lumea.

Aș vrea acum să mărturisesc că sunt un puternic susținător și adept al ideii că fiecare țară trebuie să aibă o singură Mare Lojă suverană, mai ales dacă e vorba despre un stat mic. Subliniez acest lucru în cazul statelor mici – deși suntem conștienți că e posibil să

established. It is remarkable to mention here that the Greek-Cypriot Freemasons were in most cases the majority of the founding members of the new English lodges, which were under the jurisdiction of the UGLE. And most of them are still keeping their membership active today. So, as a whole, about this period, despite some obvious and well-known problems regarding the acceptability of Freemasonry in the island, that has small, local societies, I can say that in this period Freemasonry was thriving. So the second period is marked by the expansion and excellent cooperation between the two Grand Lodges.

The third period, now, starts in 1974 until today. During this period of time we had in the island major events that are still affecting the life of Freemasonry here. Firstly, it was the invasion by Turkey in 1974 and the occupation of the northern part of the island. Then it had a direct negative impact on Cypriot Masonic life. We had great numbers of our Brothers expelled from their houses, being part of the population forced to move in the southern part. At the same time, the lodges that were operating in the north part of the island suspended their operations temporarily.

The second not historical, but Masonic, event was the creation, in 1980, of the District Grand Lodge of England, under the jurisdiction of UGLE. The District Grand Lodge of England has lodges under its control all over the southern part of the island and has as its members mostly British people who live in Cyprus, but also some Greek and Turkish Brothers who live in the north part or the south part are members of the District. Is worth mentioning here that no official Masonic work is allowed by the District in the northern, occupied area of Cyprus. The most important event of the third period of Freemasonry, which happened in 2005, when the majority of the members of the Greek speaking lodges in Cyprus, working under the auspices of the Grand Lodge of Greece, decided to set aside their emotional feelings regarding Greece, for obvious reasons, and requested from their mother Grand Lodge to assist them in order to create a Grand Lodge in the island. This eventually happened in 2006, when three Grand Lodges – the Grand Lodge of Austria, the GL of Pennsylvania and the GL of Greece – sent their Grand Masters here and through them Grand Lodge of Cyprus was consecrated. This happened in 2006. Cyprus is represented now by its own sovereign Grand Lodge, the Grand Lodge of Cyprus AF&AM. Our GL is in amity with and recognized today by more than 150 Grand Lodges all over the world.

At this point I would like to confess that I am a strong supporter and believer in the idea of having no more than one sovereign Grand Lodge in every country, especially in the small ones. I emphasize the small countries because – although we are aware [that

nu se aplică în cazul Marii Britanii, Statelor Unite, Braziliei – că, în general, familia masonică internațională are datoria să descurajeze crearea mai multor Mari Loji suverane. Știm de mulți ani că fiecare divizare creează probleme care necesită ani de-a rândul să fie rezolvate. Cu toate că Marea Lojă a Ciprului este organismul masonic suveran recunoscut al Ciprului, nu avem control masonic asupra părții de nord a insulei din pricina situației politice actuale.

Marea Lojă Districtuală a Ciprului și UGLE au încercat să rezolve problema acceptând membri din partea nordică, dar impunând condiția ca toată lumea să lucreze masonic în partea sudică.

În același timp, Marea Lojă a Turciei a creat și pus în funcțiune trei loji aflate sub jurisdicția ei în partea nordică a Ciprului, având ca membri turci de origine cipriotă. Cum Marea Lojă a Turciei și Marea Lojă a Ciprului nu se recunosc reciproc, nu sunt permise vizitele la Frații din partea de nord a insulei și, în același timp, cu toate că UGLE și Turcia se recunosc reciproc, din nou, vizitele între cele două loji sunt interzise, mai cu seamă din partea lojilor care operează în partea nordică a insulei.

Dragul meu Frate Claudiu, cred că am povestit pe larg câteva lucruri despre această situație neplăcută, dar în opinia mea problema de aici e ceva mai complicată dar, în același timp, e cumva mai simplă și limpede. În clipa de față cred că trebuie să-ți mărturisesc din nou visul meu cu privire la viitorul Masoneriei în Cipru. Noi, Francmasonii ciprioti, indiferent de etnie, putem trăi și lucra împreună în iubire frătească, respectând valorile și principiile masonice sub aceeași umbrelă: Marea Lojă a Ciprului. Unde există voință există și putință. Sunt convins că într-o zi o să găsim o cale de a mulțumi toate părțile implicate. Aceasta e visul meu: o Mare Lojă pentru tot Ciprul. Îmi cer scuze pentru prezentarea amplă și îți stau la dispoziție pentru alte întrebări.

Acum am aflat despre situația reală a Masoneriei în Cipru! Îți mulțumesc, Andreas!. Care sunt relațiile Francmasoneriei din Cipru cu autoritatea statului?

Nu ne confruntăm cu nici fel de probleme din partea autorităților. Din contră, în urma diverselor evenimente sociale și activități de străngeri de fonduri din ultimii ani am sentimentul puternic că suntem mai bine acceptați decât în trecut și suntem considerați o celulă vie a comunităților locale și a societății. De exemplu, pentru prima oară, eforturile noastre

may not be the case in] the UK, the US, Brazil – in general the international Masonic family has a duty to discourage the creation of more than one GL in small countries or the division of the jurisdiction of any existing sovereign GL. We've known for years now that each division creates problems that take years and years to be solved. Although the GL of Cyprus is the recognized sovereign Masonic body of Cyprus, we do not have Masonic control in the north part of the island due to the current political situation.

The District Grand Lodge of Cyprus and the UGLE have tried solving the problem by having members from that side on condition that everybody is working on the south part of the island, here.

At the same time, the Grand Lodge of Turkey has created and operated three lodges under its jurisdiction in north Cyprus, with Turkish-Cypriots as members. Since the Grand Lodge of Turkey and the Grand Lodge of Cyprus are not recognized by each other, no visitation is allowed with the Brothers in the northern part of the island, and at the same time, although UGLE and Turkey recognize each other, again, inter-visitation is prohibited from these lodges, especially from these lodges, which are working in the north part of the island.

Dear Brother, I think that I said and I elaborated a few things about the situation, but I think the problem here seems a little bit complicated but, at the same time, I think it's very simple and crystal-clear. At this point I feel that I need to confess to you once again my dream for the Masonic future in Cyprus. We, the Cypriot Freemasons, irrespective of our ethnicity, we can live and work together in brotherly love, abiding the Masonic values and principles under one umbrella: the Grand Lodge of Cyprus. Where there is will, there is a way. And I'm very sure that one day we can find the way to satisfy all parts involved. This is my dream. One Grand Lodge for the whole of Cyprus and everybody working there. Anyway, I apologize for the lengthy presentation and I am at your disposal for further questions.

Now we know the real situation of Freemasonry in Cyprus! Thank you very much indeed, Andreas. What are the relations of Freemasonry in Cyprus with the authority of the State?

We don't face any kind of problems, with the authorities. On the contrary, following various social events and fund-raising activities during the last years I have a strong feeling that we are now accepted better than in the past and are considered a living cell of the local communities and the society. For example, for the first time, our charity work was mentioned by His Excellency, the President of Cyprus, who expressed his gratitude regarding our recent

caritabile au fost menționate de Excelența Sa, Președintele Ciprului, care și-a exprimat recunoștință față de cea mai recentă donație a noastră către Ministerul Sănătății. A făcut acest lucru în scris și, sincer să fiu, am fost extrem de fericit când i-am primit scrisoarea. Aici e vorba despre societate. Suntem deschiși și cred că astăzi nu ne confruntăm cu probleme.

Care e relația dintre Francmasoneria din Cipru și Biserică?

Aici încercăm să păstrăm echilibrul. Cu toate că în trecut ne-am confruntat cu atitudini negative, astăzi aş putea spune că nu avem probleme grave. Bineînțeles, acesta e rezultatul, din nou, al eforturilor continue de a fi prezenți în societate prin evenimente caritabile și prin a face pe toată lumea să înțeleagă cine suntem și care ne sunt principiile. În afară de asta, majoritatea membrilor sunt persoane foarte credincioase și cred că preoții înțeleg că nu suntem o religie și că suntem cu toții – sau cel puțin majoritatea – credincioși. Așa că astăzi nu există conflicte serioase între Biserică și noi. În trecut au existat, dar acum nu.

Sunt convins că în experiența ta masonică internațională ai observat diferențe între Francmasoneria Estică și cea Vestică, între America de Sud și cea de Nord. Care dintre ele și se pare cea mai apropiată de cum ar trebui să fie Francmasoneria?

E adevărat că după ce am devenit Mare Maestru și am avut ocazia să călătoresc mult și să particip la întâlniri masonice aproape peste tot în lume, mai puțin în Orientalul Îndepărtat, ce am observat e că pe fiecare continent, în fiecare zonă geografică, diferența constă mai ales în prestația Marii Loji. Abordarea diferită este, cred eu, în majoritatea cazurilor, rezultatul influenței istoriei locale din respectiva zonă geografică. În unele zone se observă mai multe rituuri, un mediu mai pronunțat filosofic, Mari Loji orientate mai mult spre acte filantropice etc. Dar nu există vreo diferență substanțială între principiile și valorile masonice pe care le respectă Fraternitatea Internațională, pentru că ele ne reprezintă. Știm ce este Francmasoneria și mai știm și ce nu e Francmasoneria. Suntem o Fraternitate, acceptăm în rândurile noastre bărbați vrednici care să se perfecționeze – să se perfecționeze pentru sine, dar și pentru binele societății. Fără îndoială acesta e scopul fundamental al tuturor Marilor Loji din lume. Procedurile și instrumentele – da, ele diferă de la un loc la altul.

Să ne gândim, de pildă, la Statele Unite ale Americii, unde există zone concentrate în principal pe filantropie. Să ne gândim la Europa, pe de altă parte, care rămâne mai orientată spre partea filosofică. Așadar, știind toate acestea, cred că justă măsură e undeva la mijloc. Avem nevoie de activități

donation to the Ministry of Health. This was done in writing and, to be honest, I was very, very happy when I received his letter.

And the relationship between the Freemasonry in Cyprus with the Church?

Here we try to keep the balance. Although in the past we faced some negative attitude, nowadays I could say we are not facing serious problems. Of course, this is the result, again, of our continuous efforts to be present in the society through charity events and by making everybody understand who we are and what our principles are. Apart from that, most of our members are very religious persons and I think that the clergy understand that we are not a religion and that we are all – or at least the majority of us – religious persons. So we don't have any serious conflict between the Church and us nowadays. In the past – yes, but today – no.

From your international Masonic experience I am sure you have noticed differences between Eastern and Western European Freemasonry, between South and North America. What kind of Freemasonry do you think is closer to what Freemasonry should be?

It's true that after I became Grand Master and had the opportunity to travel a lot and attend Masonic meetings almost in every part of the world, except the Far East, what I have noticed is that in every continent, in every different geographical areas the difference lies mainly in the performance of the Grand Lodge itself. The different approach is, I think, the outcome, in most cases, of the influence of the local history of the specific geographical area. In some areas you can see more rituals, a more philosophical environment, more charity-oriented Grand Lodges etc. But you don't see any material difference in the principles and the Masonic values which the International Fraternity abides, because this is what we are. We know what Freemasonry is and we also know what is not Freemasonry. We are a Fraternity, we accept good men in order for them to become better – better for themselves and better for the society. Definitely this is a core purpose of all Grand Lodges in the world. The procedures and the tools – yes, these are different from place to place.

Let's consider, for example, the USA, where is a peak concentration of charity. Let's take Europe, on the other hand, which remains more philosophically oriented. So, having all this in mind, I think that the important ratio is somehow, somewhere, in the middle. We need charity activities, because charity is part of our duties as Freemasons, but at the same time we need proper rituals and most of all the philosophical approach of Freemasonry. In the end, we must never forget two things: the Masonic Order and

filantropice, pentru că filantropia face parte din îndatoririle noastre de Francmasoni, dar în același timp avem nevoie de ritualurile corespunzătoare și în mod special de abordarea filosofică a Francmasoneriei. La urma urmei, să nu uităm două lucruri: Ordinul Masonic și Landmark-urile. Fără acestea două devinem un club oarecare, care într-un târziu se va dizolva. Prin urmare, aceasta e justă măsură: nu doar filantropie, nu doar ritualuri, ci din nou să ne întoarcem la rădăcini și să nu încercăm să actualizăm Landmark-urile, ci procedurile, astfel încât să ne aliniem la situațiile din prezent.

Andreas, crezi că lumea de azi are nevoie de Francmasonerie ca în trecut? S-a erodat cumva Francmasoneria? A devenit Francmasoneria din toată lumea mai degrabă o organizație filantrropică?

Cred că da, cu siguranță da, avem urcușuri și coborâșuri, dar omenirea are nevoie de Masonerie, de membrii noștri. Frate Claudiu, astăzi avem o continuă progresie geometrică, o revoluție tehnologică. Azi avem acces rapid la informație nelimitată, la internet, unde oamenii sunt interconectați la nivel global mult mai simplu decât în trecut. Intrăm acum în epoca inteligenței artificiale, care nu știm cum ne va afecta viața de zi cu zi. Însă nimeni și nimic nu poate înlătui oamenii și nu poate înlătui 100% creierul omenesc, emoțiile și logica umană, care e unică prin variabilele ei vaste și neexploatare. Lumea are cu siguranță nevoie de logica umană, care a adoptat principiile și valorile Fraternității noastre. Noi, în calitate de Francmasoni, putem contribui la evoluție dar, în același timp, cu ajutorul logicii, putem controla tranzitia lină a omenirii, aşa cum am ajutat în cadrul tuturor proceselor evolutive din istoria omenirii. Acum avem o altă evoluție, evoluția tehnologică. Cât privește filantropia – da, sunt de acord, în anumite zone Francmasoneria a devenit o organizație caritabilă, dar nu de asta are nevoie lumea din partea Francmasoneriei. Filantropia face parte din viața, din datoria fiecărui Francmason, dar nu e singurul lui tel. Sigur, e nevoie de Francmasonerie care să sprijine noua epocă tehnologică. Asta e părerea mea.

Care e cea mai dificilă problemă cu care se confruntă azi Francmasoneria?

Cred că problema cea mai dificilă cu care ne confruntăm azi nu provine din exterior sau de la provocările ridicate de evoluția tehnologică – problema de azi e să ne găsim calea spre viitor și să credem în existența noastră și în obiectivul nostru ca Francmasoni. Prin urmare, amenințarea majoră provine din interior.

Francmasoneria e o fraternitate globală. Asta în primul rând. Cine sunt membrii ei? Pentru instituțiile noastre, membrii sunt bărbați vrednici – asta în al-

the Landmarks. Without these two, we become an ordinary men's club with an expiry date. So that is the golden ratio there. Not only charity or ritual, but again you have to back to the Landmarks and try to update not the Landmarks, but the way to be aligned with today's situation.

Andreas, do you think the world today needs Freemasonry like in the past? Is Freemasonry somehow eroded? Has Freemasonry become more of a charity organization on the globe?

I think yes, definitely yes, we have ups and downs, but mankind needs Freemasonry, needs our members. Brother Claudiu, we have a continuous geometrical progression, a technological revolution. Today we have easy access to unlimited information, to the internet, where people are globally connected in a much easier way compared to the past. We are now entering the AI era, with unknown impact in our daily habits. But nobody and nothing can substitute humans or 100% substitute the human brain, or 100% substitute the emotions and the human logic, which is unique in terms of its vast, unexploited variables. The Masonic logic, which has adopted the principles and the values of our Fraternity, is definitely needed by the world. We, as Freemasons, can contribute to the evolution, but, at the same time, with our logic, we can control the smooth transition in humanity, as we have contributed in the past in all evolutions in the history of mankind. This another evolution, the technological evolution. Now, regarding charity – yes, I agree, in some areas Freemasonry has become a charitable organization, but this is not what the world needs from Freemasonry. Charity is part of the life, part of the duty of every Freemason, but not his only purpose. Sure, Freemasonry is needed to support the new technological era. This is my opinion.

What is the most difficult problem facing Freemasonry today?

I think that the most difficult problem we are currently facing is not coming from the outside or the challenges we are facing due to technologies etc. – the problem we are facing nowadays is to find once again our way to the future and to believe in our existence and our purpose. So the major issue here are threats coming from the inside.

Freemasonry is a global Fraternity. Let's keep that in mind. Who are its members? For our institutions, members are good men. Let's keep this in mind as well. And what is their purpose? To try, through Freemasonry, to become better men for themselves and better men for the society. If we start from these three pillars, so to say, Freemasonry will survive and will

doilea rând. Și care e obiectivul lor? Să încerce, prin Francmasonerie, să se perfecționeze, pentru sine și pentru societate – asta în al treilea rând. Dacă pornim de la acești trei stâlpi, ca să zic aşa, Francmasoneria va supraviețui și va continua pe o cale sănătoasă. Trebuie să credem în Fraternitate, avem nevoie de bărbați vrednici. Trebuie să sacrificăm cantitatea în favoarea calității. Dacă ținem mereu cont de aceste lucruri, avem un viitor. Asta e problema principală cu care ne confruntăm – e din noi, nu din exterior.

După cum știi, Marile Loji de limbă engleză pierd membri. E și în Cipru aceeași situație? Ce politici instițuiți ca să vă păstrați membrii?

Așa este. Acum câțiva ani s-a produs și la noi acest fenomen extrem de alarmant. Însă astăzi l-am depășit. Aici, în Cipru, am realizat o analiză profundă, am cercetat fiecare lojă în parte cu privire la membrii inactivi. Apoi am analizat cifrele după vîrstă, vechime în Francmasonerie etc. După aceea am hotărât să aplicăm niște politici ca să nu mai pierdem membri pe viitor. În primul rând, o examinare foarte riguroasă a tuturor candidaților. Repet, motto-ul nostru e calitatea, nu cantitatea. Apoi am încercat să punem accent pe vîrstă aplicanților, încercând astfel să reducem vîrstă medie a membrilor noștri. Sigur, chestiunile nu sunt în alb și negru, nu-i refuzăm neîntemeiat pe bărbații eligibili, mai vîrstnici, care vor să ni se alăture, dar ne concentrăm pe cei cu vîrste între 30 și 40 de ani.

Insistăm pe îmbunătățirea desfășurării ritualurilor, încurăjăm mereu socializarea familiilor membrilor noștri – ca să creăm o legătură între familii în afara lojii. Încercăm să convingem pe toată lumea să ia parte la evenimentele noastre caritabile. În sfîrșit, încercăm intens să îmbunătățim comunicarea dintre Lojile noastre și Marele Maestru și Marele Consiliu.

Acum dorim să creăm o uniformă pentru toți membrii noștri – mă refer la Regalia, ținută vestimentară, mănuși, cravate, insigne etc.

Cum a depășit Francmasoneria din Cipru pandemia? Ce învățături putem trage din perioada de pandemie?

Ca peste tot în lume, și noi am fost afectați de pandemie. Încă de la început ne-am concentrat să protejăm sănătatea membrilor noștri, creând politici cu privire la accesul în Templu, la ritualuri etc. Am încurajat întâlnirile virtuale, dar fără ritualuri și fără chestiuni oficiale. Pot spune că membrii noștri au fost foarte dornici să participe la astfel de întâlniri. În același timp, cum toate discuțiile au fost informale, toate lojile au avut astfel ocazia să depășească barierele naționale sau impuse de Marile Loji cu privire la comunicarea cu Mari Loji străine sau cu Frați din alte jurisdicții. Cred că pandemia a pregătit drumul către implementarea întâlnirilor virtuale la nivel global – însă fără

keep going in a healthy way. We have to believe in Fraternity, we need good men. We need to sacrifice the quantity in favor of the quality. If we keep these things in mind, the future is there. We have to be more selective and live up to the principles.

As you know, the English speaking GLs are losing membership. Is it the same situation nowadays in Cyprus? What kind of policies do you have for retaining membership?

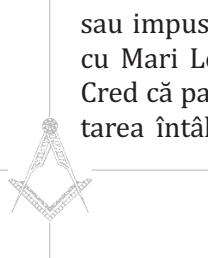
This is true. Even here, in Cyprus, a few years ago we had this phenomenon and it was very alarming to us. However, today we are on the upside. Here, in Cyprus, we put together an in-depth analysis, lodge by lodge, regarding their inactive members. Then we analyzed those figures by age, by years in Freemasonry etc. After that we came to some conclusions and we started gradually applying our policies regarding the future. First of all, a very strict examination of all the applications. Our motto is to sacrifice the quantity in favor of quality. Then we try to give emphasis to the age of the applicants, trying to lower the average age of our members. Of course, this is not black and white, we don't refuse lightly the entrance of all the eligible men who want to join. We focus on 30-40 year-olds.

Furthermore we insist on the improvement of the ritual work. And we are always encouraging our members' family socializing, just to create another bond between the families outside the lodge. We try to improve the communication between the Grand Master, the Grand Council, the Grand Lodge and the lodges.

We are now working to create a uniform for all members in terms of regalia, clothing, gloves, ties, pins – everything.

How did the Freemasonry in Cyprus surpass the pandemic? What lessons should be learned from the pandemic period?

Like everybody else in the world, we have been affected by the pandemic. From the beginning we concentrated our efforts in order to safeguard the health of our members, by issuing policies regarding the entrance in the Temple, the rituals etc. We encouraged virtual meetings, but with no ritual work and no official business. I can say that our members were very eager to participate in such type of meetings. At the same time, since all the meetings were informal, it gave the opportunity to all lodges to lift the country or the Grand Lodge barriers regarding the communication with foreign Grand Lodges or with Brethren, from other jurisdictions. I think that the pandemic paved the way to consider implementing virtual meetings globally – with the restriction of no ritual work – and, at the same time, it showed us the way that the Grand

ritualuri – și, în același timp, ne-a arătat că Marea Lojă și lojile pot participa la întâlniri virtuale care se dovedesc mai eficiente, mai convenabile și mai productive.

Cum vezi viitorul Francmasoneriei, Andreas?

Cred că totul depinde de noi, de membrii Francmasoneriei. Am încredere că omenirea are nevoie de Fraternitatea noastră, de valorile și principiile noastre. Dacă sunt amestecate cu logica și cunoașterea masonică, aşa cum am zis mai devreme. Putem oferi lumii multe lucruri, dar trebuie să protejăm ordinul masonic, Landmark-urile. Iar dacă respectăm principiile și valorile masonice sunt convins că noi, Francmasonii, și Francmasoneria o să susținem mai departe omenirea în veacurile ce urmează. Astă cred despre viitorul Francmasoneriei. Suntem aici, și vom rămâne aici încă mii de ani de-acum înainte.

Cu siguranță. La final, spune-ne, te rog, câte ceva despre CV-ul tău, atât masonic, cât și profan.

Sunt inginer, dar nu am profesat niciodată. Am fost bancher timp de aproape 37 de ani și am ocupat diferite funcții de conducere. Am demisionat, iar acum am o firmă de consultanță.

Am fost inițiat în Francmasonerie acum 35 de ani și am văzut lumina în Loja *Kyniras*, pe atunci nr. 64, din Orientul Paphos, Cipru, aflată sub jurisdicția Marii Loji a Greciei. Am fost foarte bucuros să fiu primul Maestru Venerabil al lojii mele mamă sub jurisdicția nou-formatei Marii Loji a Ciprului, în 2006. Am fost ales de două ori membru al Marelui Consiliu al Lojii Ciprului, iar în 2015 am fost ales Mare Maestru al Marii Loji a Ciprului. Din 2009 am participat la aproape toate Conferințele Mondiale Masonice din toată lumea și am fost norocos să am ocazia să discut despre chestiuni masonice cu niște prieteni și Frați foarte buni. Sunt și membru în toate riturile de perfecționare care activează în Cipru, din care, după cum am spus mai înainte, m-am retras din toate funcțiile de Mare Ofițer imediat după ce am fost ales Mare Maestru al Marii Loji a Ciprului. Pentru că Marele Maestru trebuie să poarte o singură pălărie – cea de Mare Maestru al Ciprului Cam atâtă despre mine.

Dragul meu Frate Claudiu, aş vrea să-ți mulțumesc din nou că mi-ai dat ocazia să prezint Marea Lojă a Ciprului abonaților Forumului Masonic.

Din când în când mă uit la fotografiile din călătoriile mele și o vad pe cea în care ne-am întâlnit prima dată în București, cu ani în urmă. O seară minunată.

Andreas, îți mulțumesc că ai acceptat invitația și că ai fost alături de noi, și pentru amabilitatea de a vorbi despre Francmasoneria din Cipru. E o onoare pentru mine. Îți mulțumesc foarte mult.

Lodge and the lodges can have virtual meetings which prove to be more efficient, more convenient and more productive.

How do you see the future of Freemasonry, Andreas?

I think that everything depends on us, on the members attending Freemasonry. I am confident that humanity needs our Fraternity, it needs our values and our principles. If they are mixed with the Masonic logic and knowledge, as I said before. It's a must. We can give a lot to the world, but we have to safeguard the Masonic order, the Landmarks. And if we follow the Masonic principles and values I am sure that we Freemasons and the Freemasonry will continue to support humanity in the ages to come and we have a bright future. It depends on us, always. Always. It depends on the members, each member, each unit.

Absolutely. Finally, please, tell us your CV, both Masonic and profane.

I am a mechanical engineer, but I've never worked as a mechanical engineer. I was a banker for almost 37 years. I retired and now I'm running a backing service.

I entered Freemasonry 35 years ago and I saw a light in *Kyniras* Lodge, no. 64 then, in the east of Paphos, in Cyprus, under the jurisdiction of the Grand Lodge of Greece. I was very happy to be the first Worshipful Master of my mother lodge under the jurisdiction of the newly formed Grand Lodge of Cyprus in 2006. In the past I was elected two times as a member of the Grand Council of the Lodge of Cyprus and finally in 2015 I was elected Grand Master of the Grand Lodge of Cyprus. Since 2009 I attended almost all the Masonic World Conferences in every part of the world and I was very lucky to have the opportunity to meet and discuss various Masonic issues with very good friends and Brothers. I'm also a member in all Masonic bodies operating in Cyprus, from which, as I said before, I have resigned immediately after my election as a Grand Master of the Grand Lodge of Cyprus. Because the Grand Master has to wear only one hat – the Grand Master of Cyprus.

Dear Brother Claudiu, I would like to once again thank you for the opportunity to present the Grand Lodge of Cyprus to Masonic Forum subscribers.

Now and then I look at the pictures from my travels and I see the one when we first met in Bucharest, years ago. Lovely evening.

Andreas, I thank you for accepting the invitation and being here with us and for your kindness to speak about the Freemasonry in Cyprus. ■

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial GM, Prov. GL of Fife and Kinross, GL of Scotland
 PM, Lodge Earl Haig No. 1260, Grand Lodge of Scotland
 PM, Lodge Hope of Kurrachee No. 337, Grand Lodge of Scotland

Simpozion masonic al Lojii Hope of Kurrachee (Marea Lojă a Scoției)

Educația masonică a fost una dintre pietrele de temelie ale Craftului timp de multe secole, iar tradiția orală de învățare a ritualurilor și a poveștilor lor a fost transmisă de către maeștrii masoni de-a lungul multor generații. Atunci când Loja Hope of Kurrachee a renăscut în 1988, aceasta a avut ca principiu fondator să păstreze și prezentarea cunoștințelor masonice, a ritualurilor și a prelegerilor și să se asigure că acestea sunt prezentate francmasonilor mai tineri în termeni masonici. Aceste principii au continuat sub mai multe forme în ultimii 35 de ani.

Loja a acordat atenție deosebită respectării principiilor de mai sus, iar primul eveniment special a fost în mai 2001, când doi dintre cei mai importanți cercetători masoni din lume au participat la primul nostru simpozion internațional. Frații s-au bucurat de prezența locotenent-comandorului David Currie de la Fundația Marii Loji a Scoției, urmat de Dr. Andrew Prescott, care a vorbit despre „The Voice Conventional, Druidic myths and Freemasonry”. De la acel prim simpozion, Loja a organizat nouă simpozioane care au reunit elita globală a cercetării masonice, adusă aici, în micul nostru colț de lume masonică din Regatul Fife.

Masonic Symposium by Lodge Hope of Kurrachee (Grand Lodge of Scotland)

Masonic education has been one of the cornerstones of our beautiful Craft for many centuries and oral tradition of learning ritual and their stories have been passed down by the Masters of the Craft over many generations. When The Lodge, Hope of Kurrachee was reponed in 1988 it had the founding principle to preserve and present masonic knowledge, rituals and lectures and to ensure that these are introduced to younger freemasons in masonic terms. These principles have continued in many guises over the last 35 years.

The Lodge has always been at the vanguard of ensuring that the above principles have been adhered to and the first advancement in the way that way presented these papers was in May 2001 when two of the masonic world's leading researchers attended our first international symposium, and the gathered brethren were regaled by Lt. Cdr David Currie on the Foundation of the Grand Lodge of Scotland followed by Dr. Andrew Prescott discussing the "The Voice Conventional, Druidic myths and Freemasonry". Since that first symposium the Lodge has put on nine symposiums featuring the global elite of masonic research and bringing them to our small corner of the Masonic world in the Kingdom of Fife.

Cu dorința de a aduce în prim-plan documente care nu au fost niciodată prezentate în Scoția, am vrut să profităm de cunoștințele fraților noștri și ale fraților din alte țări, invitându-i să-și împărtășească cunoștințele.

Pe 3 iunie 2023, în fața unui public dornic de o nouă lumină masonică, ne-au fost prezentate patru planșe. Primul vorbitor al zilei a fost unul dintre frații noștri, Alan Turton, Venerabil din trecut, care a prezentat gândurile sale și a oferit o perspectivă asupra *Kabbala, structura masonică a Craftului și a Arcului Regal*, pe care a fost capabil să le deducă din cercetarea sa personală asupra acestui subiect masonic ezoteric. Cel de-al doilea prezentator al sesiunii de dimineață a fost fratele nostru Kevin Thompson, Venerabil din trecutul imediat, care a pregătit o prelegere incitantă despre esența a ceea ce înseamnă francmasoneria: *(Cum) Facem oamenii buni mai buni?*

Parte a masoneriei, ca și ritualurile noastre, este și agapa fraternală, unde au fost discuții profunde despre diversele puncte abordate în sesiunea de dimineață. Apoi, după un efort de grup pentru a face ordine după masa de prânz, frații s-au întors la locurile lor în aşteptarea ultimilor doi vorbitori ai zilei.

Loja a fost încântată să îl prezinte pe Maestrul lojii de cercetare, soră a noastră, venerabilul Alan Stewart. *Edinburgh – Ucigașul masonilor*, un subiect sumbru la prima vedere și plin de tristețe cu privire la situația fraților noștri masoni operativi și la ucigașul ascuns în praful pe care l-au inhalat pentru a realiza minunatele construcții de piatră pentru care Craftul este renumit. Ultima sesiune a zilei a fost cea în care am avut privilegiul de a prezenta planșa numită *Dezvoltarea francmasoneriei scoțiene în America, 1750–1800*, care a fost pregătită special pentru conferința care a avut loc la Memorialul masonic național George Washington în noiembrie 2022. Aceasta este cu siguranță un subiect care necesită cercetări suplimentare și poate că într-o zi va exista o parte secundă a acestuia.

Ziua s-a încheiat cu o sesiune deschisă de întrebări și răspunsuri pentru frații prezenți și a existat o acceptare generală a faptului că mica noastră lojă de cercetare a reușit să restabilească simpozionul nostru masonic internațional inovator, cu scopul de a face din nou din acesta un eveniment anual în calendarul provinciei noastre, în timp ce ne străduim să continuăm să le oferim masonilor curioși un loc pentru a progresă zilnic în cunoașterea masonică.

With the vision of bringing papers to the fore that had never been delivered in Scotland we wanted to utilise our own brethren and brethren from further afield to share their thoughts.

On 3rd of June, in front of an audience eager for new masonic light we were presented four new papers. The first speaker of the day was one of our own brethren PM Bro Alan Turton who gave his thoughts and insight into the *Kabbala and The masonic structure of the Craft and Royal Arch* that he has been able to deduce from his personal research into this more esoteric of masonic subjects. Our second presenter of the morning session was our IPM Bro Kevin Thompson who had prepared a thought-provoking lecture that was at the heart of what freemasonry is about: *(How) Do we make good men better?*

As much part of masonry as our ritual is the repast and lunch was then duly served to the brethren in attendance, where tongues were wagging, and deep discussions ensured on the various points that were made in the morning session. Then after a group effort to tidy up the lunch the brethren were back at their desks in anticipation of our final two speakers of the day.

The Lodge were delighted to introduce the Master of our sister research lodge Bro Alan Stewart – *Edinburgh – The Mason Killer* a grizzly subject on the face of it and one that was full of sorrow of the plight of our operative mason brothers and the hidden killer in the dust that they inhaled producing the marvellous stone buildings that our craft has been famed for. The final session of the day was when I had the privilege to present my new lecture on the *Development of Scottish Freemasonry in America, 1750–1800*, that had been specially prepared for the conference held at the George Washington National Masonic Memorial in November 2022. This is certainly a subject that needs further research and maybe one day

there will be a part 2 of it.

The day ended with an open question and answer session for the brethren in attendance and there was universal acceptance that our small research Lodge had been able to reestablish our groundbreaking international masonic symposium with the goal to once again make this an annual event in our Province's calendar as we strive to continue to give those enquiring masons a place to make that daily advancement of masonic knowledge. ■

Canonbury Masonic Research Centre A Masonic Academy

Canonbury Masonic Research Centre din Londra a fost o adevărată academie masonică, creată de Sir Spencer, Marchiz de Northampton, Pro Mare Maestru din trecut al United Grand Lodge of England. Simbolic pentru locul conferințelor era Canonbury Tower, construcție din 1509, care din 1610 a devenit proprietatea familiei Northampton. Vă dați seama ce înseamnă să ai conștiința proprietății familiei tale de peste 400 de ani?

Canonbury a fost, pe rând, reședința lui William Bolton (Maestru al Lucrărilor la Westminster Abbey), a amiralului John Dudley, a lui Sir Francis Bacon etc.

Cei mai importanți cercetători ai Masoneriei de pe Glob au fost invitați în decursul anilor la Canonbury, atât masoni, cât și profani – vârfuri în domeniile lor de activitate universitară (de la Sorbona, Oxford, Cambridge sau Heidelberg la universități de top din SUA sau Canada), să țină planșe la Canonbury.

Aici am întâlnit lideri ai masoneriei mondiale, preocupați de cercetare, specialisti în problemele Craftului sau ale riturilor de perfecționare, oameni speciali care au contribuit la slefuirea istoriei mondiale în domeniu. Am avut șansa să îi întâlnesc, printre mulți alții, pe Prof. Dr. Andrew Prescott, Dr. David Stevenson, Dr. Susan Mitchell Sommers, Prof. Dr. John Wade, Dr. Andreas Önnerfors, Prof. Dr. Jan Snoek, Dr. Robert Gilbert, Revd. Neville Barker Cryer, Dr. Trevor Stewart, Prof. Dr. Roger Dachez, Dr. Cécile Révauger, Prof. Dr. Margaret Jacob, Yasha Beresiner etc.

Am avut extraordinara șansă să stau de vorbă cu Conte Elgin, Mare Maestru din Trecut al Marii Loji a Scoției și fost Mare Maestru al Ordinului Regal al Scoției; strămoșul Contelui Elgin a donat friza Parthenonului din Atena la British Museum din Londra.

Evident, l-am întâlnit de mai multe ori pe Marchizul de Northampton, despre care Thomas Jackson spunea că este unul dintre cei mai inițiați masoni pe care i-a întâlnit în viața lui. Fantastic!

Canonbury Masonic Research Centre in London was a true Masonic Academy, established by Sir Spencer, Marquess of Northampton, Past Grand Master of the United Grand Lodge of England. Canonbury Tower, built in 1509, which from 1610 became the property of the Northampton family, was symbolic for the conference venue. Do you realise what it means to be aware of your family's ownership for over 400 years?

Canonbury was, successively, the residence of William Bolton (Master of Works at Westminster Abbey), Admiral John Dudley, Sir Francis Bacon etc.

The world's leading Masonic scholars have been invited, over the years, to Canonbury, both freemasons and non-masons – leaders in their fields of academic endeavour (from Sorbonne, Oxford, Cambridge or Heidelberg to leading universities in the USA or Canada), to deliver research papers at Canonbury.

Here I met leaders of world Freemasonry, concerned with research, specialists in the matters of the Craft or the Rites of Perfection, special people who have helped to polish world history in the field. I had the chance to meet, among many others, Prof. Dr. Andrew Prescott, Dr. David Stevenson, Dr. Susan Mitchell Sommers, Prof. Dr. John Wade, Dr. Andreas Önnerfors, Prof. Dr. Jan Snoek, Dr. Robert Gilbert, Revd. Neville Barker Cryer, Dr. Trevor Stewart, Prof. Dr. Roger Dachez, Dr. Cécile Révauger, Prof. Dr. Margaret Jacob, Yasha Beresiner etc.

I had the extraordinary opportunity to talk to the Earl of Elgin, Past Grand Master of Grand Lodge of Scotland and Past Head of the Royal Order of Scotland, whose ancestor donated the Parthenon frieze from Athens to the British Museum in London.

Obviously, I met the Marquis of Northampton several times, about which Thomas Jackson said he is one of the most initiated Masons he had ever met in his life. Fantastic!

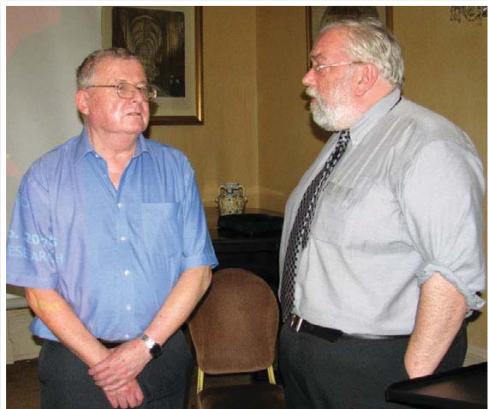
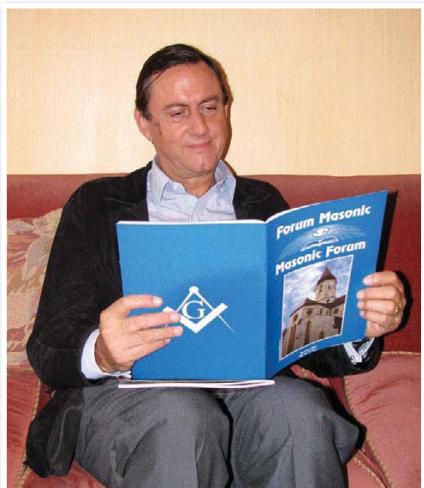

Organizatorii dedicați ai acestor extraordinare conferințe au fost Carole McGilvery și apoi Matthew Scanlan. Tot respectul și mulțumirile mele.

Dintre temele conferințelor anuale amintesc: Masoneria și Religia, Antimasoneria, Masoneria în muzică și literatură, Masoneria și științele – natural și supranatural, Impactul social al Masoneriei, Cunoașterea inimii etc.

The dedicated organisers of these extraordinary conferences were Carole McGilvery and then Matthew Scanlan. All my respect and many thanks.

Among the topics of the annual conferences I recall: Freemasonry and Religion, Anti-Masonry, Freemasonry in music and literature, Freemasonry and the sciences – natural & supernatural, The social impact of Freemasonry, Knowledge of the Heart etc. ■

Photos from Canonbury Masonic International Conferences

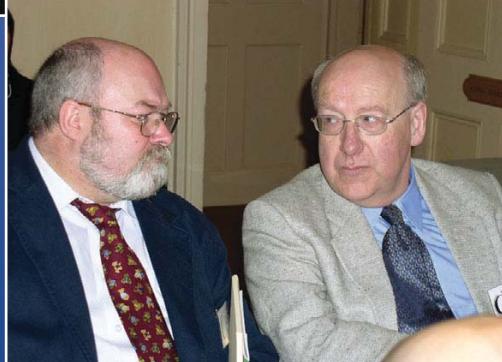
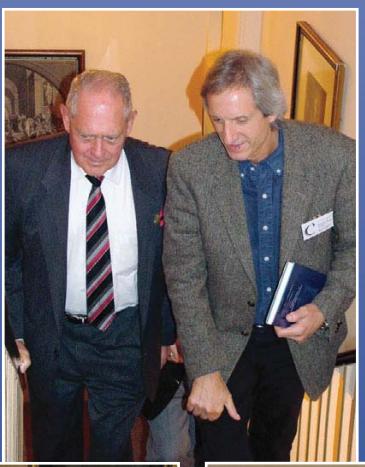
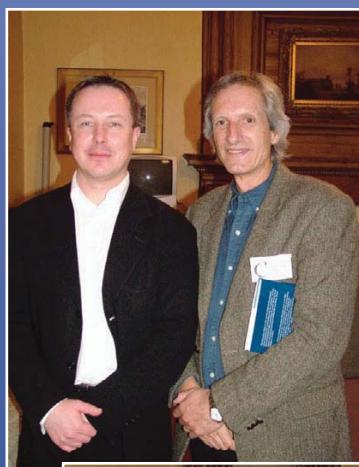

Photo credits: MASONIC FORUM Magazine

Mirela Elena Ene

de vorbă cu / talking to

MAR SÁNCHEZ BERGUA

Grand Master of Women Freemasonry in Spain

Francmasoneria apără valorile umane

Bună seara. Ne aflăm astăzi alături de Marea Maestră a Marii Loji Feminine din Spania, doamna Mar Sánchez Bergua. Suntem foarte onorați că ați acceptat să acordați acest interviu.

Vorbii-ne despre evoluția francmasoneriei feminine în Spania. Câte structuri masonicе feminine există în prezent în Spania? Există și loji mixte?

Istoria francmasonei feminine în Spania începe la sfârșitul secolului al XIX-lea prin ceea ce este astăzi Marea Lojă a Spaniei, Marele Orient spaniol, care a introdus lojile de adopție. De atunci și până la cea de-a doua Republică, perioada de dinainte de Franco, a fost foarte importantă, însă în timpul lui Franco, după cum știe toată lumea, timp de 40 de ani, a fost total interzisă.

În 1984 a fost creată prima lojă feminină în Barcelona și de atunci a continuat să se răspândească masoneria feminină, sub obediенța Franței, până în 2005, când am fost constituite ca obediенță independentă și recunoscută ca Marea Lojă Feminină din Spania.

În ceea ce privește organizațiile din Spania, pe de o parte există Marea Lojă a Spaniei, care provine din Anglia, apoi există ceea ce se numește francmasoneria dogmatică și liberală, unde ne aflăm noi, ca singura francmasonerie feminină recunoscută în Spania – Marea Lojă Feminină a Spaniei. Mai există loji mixte, obediенțe mixte. Există Marea Lojă Simbolică a Spaniei, care este aproape una dintre cele mai importante din punct de vedere al numărului de membri, apoi există ordinul masonic mixt Le Droit Humain și există și Marele Orient al Franței, care are câteva loji în diferite părți ale Spaniei. Așadar, există un spațiu numit *Spațiul masonic spaniol* din care fac parte toate acele masonerii care sunt adogmatice și liberale, cele mixte și noi însine.

Freemasonry defends human values

Good evening. We are here today with the Grand Master of Gran Logia Feminina de España, Mrs. Mar Sánchez Bergua. We are very honoured that you have accepted to grant this interview.

Tell us about the evolution of women's Freemasonry in Spain. How many women's masonic structures currently exist in Spain? Are there mixed lodges?

The history of women's Freemasonry in Spain begins at the end of the 19th century with what is today the Grand Lodge of Spain, the Spanish Grand Orient, which introduced the adoption lodges. From then until the Second Republic, the period before Franco, it was very important, but during Franco's time, as everybody knows, for 40 years, it was totally forbidden.

In 1984 the first women lodge was created in Barcelona and from then on it continued to spread the women freemasonry, in dependence on France until 2005, when we were constituted as an independent obedience and recognized as the GL of Women Freemasonry in Spain.

Regarding the organisations that exist in Spain, on the one hand there is the Grand Lodge of Spain, which comes from England, then you can find what is called dogmatic and liberal Freemasonry, where we are, as the only recognised women's freemasonry in Spain – the Grand Lodge of Women from Spain, and then there are mixed lodges, mixed obediences. There is the Symbolic Grand Lodge of Spain, which is almost one of the most important in terms of membership, then there is the masonic order Le Droit Humain, and there is also the Grand Orient of France, which has several lodges in different parts of Spain. So there is an area called *Espacio Masónico de España* to which all those masons who are adogmatic and liberal, the mixed ones and ourselves belong.

Vorbiți-ne despre principiile care ghidează francmasoneria în Spania.

Pentru noi principiile sunt devizele de libertate, egalitate, fraternitate, la care adăugăm și toleranța și laicitatea. De ce le adăugăm pe acestea două? Pentru că fiecare țară are propria cultură și considerăm că în Spania este foarte important ca problema religioasă, credința fiecăruia, să rămână în sfera personală și este fundamental să avem acest simț al laicității, mai ales pentru a obține respectul celorlalți.

Considerați că apariția și dezvoltarea francmasonei feminine a fost legată de lupta pentru obținerea egalității reale și de facto cu bărbații? Puteți numi femei mason care au jucat un rol important în evoluția societății spaniole?

Absolut. Francmasoneria feminină este o reflectare a societății și a avansat în concordanță cu societatea și, în mod logic, a fost legată de progresele care au fost făcute în lupta pentru egalitatea între bărbați și femei. Vorbeam despre secolul al XIX-lea și pot numi câteva dintre cele mai importante femei care s-au remarcat, să le numim feministe, mai ales pentru că au luptat pentru drepturile femeilor: Rosario de Acuña, Esmeralda Cervantes, toate la începutul secolului al XIX-lea, Ángeles López de Ayala, Amalia Domingo. Ángeles López de Ayala, care a fost scriitoare și poetă, o activistă republicană și feministă, Amalia Domingo, care făcea parte din colectivul spiritist de la acea vreme din Barcelona, vorbim de sfârșitul anului 1919, când linia spiritistă era, de asemenea, foarte importantă; Teresa Claramund, ce aparținea mișcării muncitorești anarhiste. Aceste trei femei au fondat, împreună, Societatea Autonomă a Femeilor din Barcelona, care a fost o associație feministă importantă ce încerca să ajute femeile.

În prima parte a secolului XX le avem pe Rosario de Acuña, pe Clara Campoamor care a fost avocat și politician, a facut parte din tribunalele republicane pentru Partidul Radical și datorită ei Spania a obținut votul femeilor în 1931, mult mai devreme decât în majoritatea celoralte țări, Carmen de Burgos, care a fost, de asemenea, scriitoare și o persoană foarte avansată și feministă, a fost prima jurnalistă din

Tell us about the principles that guide Freemasonry in Spain.

For us the principles are the mottoes of liberty, equality, fraternity, to which we add tolerance and secularism. Why do we add these two? Because each country has its own culture and we believe that in Spain it is very important that the religious issue, one's faith, remains in the personal sphere and it is fundamental to have this sense of laicity, especially to gain the respect of others.

Do you think that the appearance and development of women's Freemasonry was linked to the fight to achieve real and de facto equality with men? Can you name women masons who have played an important role in the evolution of Spanish society?

Absolutely. Women's Freemasonry is a reflection of society and has advanced in line with society and, logically, has been linked to the progress that has been made in the fight for equality between men and women. We were talking about the 19th century and I can name some of the most important women who have distinguished themselves, let's call them feminists, mainly because they fought for women's rights: Rosario de Acuña, Esmeralda Cervantes, all at the beginning of the 19th century, Ángeles López de Ayala, Amalia Domingo. Ángeles López de Ayala, who was a writer and poet, a republican and feminist activist, Amalia Domingo, who was part of the spiritualist movement at that time in Barcelona, we are talking about the end of 1919, when the spiritualist line was also very important; Teresa Claramund who belonged to the anarchist workers' movement. These three women, together, founded the Autonomous Society of Women of Barcelona, which was an important feminist association trying to help women.

In the first part of the 20th century we have Rosario de Acuña, Clara Campoamor who was a lawyer and a politician, she was part of the republican tribunals for the Radical Party and thanks to her Spain got women's suffrage in 1931, much earlier than in most other countries, Carmen de Burgos, who was also a writer and a very advanced and feminist person, she was the first

journalist in Spain, Aurora Bertrana, who was cellist and writer. All of these were women and, logically, feminists who fought and pushed for a fairer society, to try to achieve equality between men and women. We are trying to follow in their footsteps. Therefore,

Spania, Aurora Bertrana, care a fost violoncelistă și scriitoare. Toate acestea erau în masonerie și, logic, feminine care au luptat și au pus umărul pentru o societate mai echitabilă, pentru a încerca să obțină egalitatea între bărbați și femei. Noi încercăm să le călcăm pe urme. Prin urmare, istoria francmasoneriei feminine este în mod logic legată de lupta pentru egalitate.

Câte loji și câți membri aveți, ce ritualuri practicați, există rituri de perfecțiune?

Suntem în jur de 300 și ceva, există aproximativ 12 loji aici în Spania și în Andorra și avem două triunghiuri: unul este în Malaga, celălalt este în Murcia. Ritualul pe care îl facem în acest moment este cel scoțian antic și acceptat.

În ceea ce privește gradele înalte, nu avem încă un Consiliu Suprem, aparținem Consiliului Suprem al Femeilor din Franța și avem până la gradul 18 în Spania, iar după gradul 18 aparținem de Franța. Cu siguranță, peste un an vom putea merge până la gradul 30 în Spania și sperăm ca în 2 – 3 ani să avem aici propriul Suprem Consiliu.

Care este relația dintre Marea Lojă a Femeilor din Spania și Marea Lojă a Spaniei? Există activități comune pentru progresul societății la care participă cele două Mari Loji?

După cum știți, nu poate exista o relație oficială, adică ei nu ne pot vizita în cadrul lucrărilor și nici noi nu-i putem vizita pe ei, dar avem o relație foarte cordială. Mai mult, colaborăm în Spania datorită situației pe care o avem, pentru unul dintre lucrurile fundamentale, normalizarea francmasoneriei. În alte țări, această fază a trecut deja, dar noi încă încercăm să eliminăm legendele negre despre francmasonerie în general. Organizăm conferințe comune la care participă Marele Maestru al Marii Loji din Spania și noi însine.

În Spania a fost adoptată recent o lege privind memoria democratică, ceea ce este foarte bine, dar este și puțin trist că această lege recunoaște francmasoneria ca victimă a regimului lui Franco pentru prima dată de la sfârșitul războiului civil din Spania, în 1939. În timpul regimului lui Franco, francmasoneria a fost atacată într-un mod teribil, au fost mulți oameni care au trebuit să părăsească țara, alții care au murit, care au fost eliminați și chiar și oameni care nu erau deloc francmasoni, dar care au avut o relație cu membri ai Craftului, au fost pedepsiți pentru asta,

the history of women's Freemasonry is logically linked to the fight for equality.

How many lodges and how many members do you have, what rituals do you practice, are there any rites of perfection?

There are about 300 or so of us, there are about 12 lodges here in Spain and Andorra and we have two triangles: one is in Malaga, the other is in Murcia. The ritual we are doing at the moment is the Ancient and Accepted Scottish.

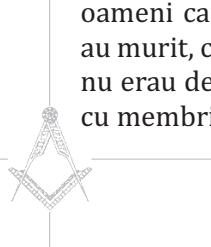
As far as the higher degrees are concerned, we don't have a Supreme Council yet, we belong to the Supreme Council of Women in France and we have up to 18th degree in Spain, and after 18th degree we belong to France. Certainly in a year's time we will be able to go up to 30th degree in Spain and we hope that in 2-3 years we will have here our own Supreme Council.

What is the relationship between the Grand Lodge of Women of Spain and the Grand Lodge of Spain? Are there common activities for the progress of society in which the two Grand Lodges participate?

As you know, there cannot be an official relationship, they cannot visit us in our ritual work and we cannot visit them, but we have a very cordial relationship. Moreover, we collaborate in Spain because of the situation we have, for one of the fundamental things, the normalization of Freemasonry. In other countries, this phase has already passed, but we are still trying to eliminate the dark legends about Freemasonry in general. We even organise joint conferences attended by the Grand Master of the Grand Lodge of Spain and ourselves.

In Spain a law on democratic memory has recently been passed, which is very good, but it is also a little sad that this law recognises Freemasonry as a victim of Franco's regime for the first time since the end of the civil war in Spain in 1939. During Franco's regime, Freemasonry was attacked in a terrible way, there were many people who had to leave the country, others who died, who were eliminated and even people who were not Freemasons at all, but who had a relationship with members of the Craft, were punished for it, sometimes with their lives. So, to be recognized today for the first time as some of the victims of the Franco system is part of the normalization, and with this law we are also thinking of doing

cu viața uneori. Așa că a fi recunoscuți astăzi pentru prima dată ca unele dintre victimele sistemului frachist face parte din normalizare, și odată cu această lege, ne gândim să facem și un fel de proiect de colaborare cu toate obedienele din Spania.

Cum „recruiați” noi membri în Marea Lojă Feminină din Spania? Există vreo activitate pe care Marea Lojă o desfășoară în universități pentru a facilita recrutarea de noi membri, aşa cum se întâmplă în Marea Britanie, de exemplu?

Bineînțeles că nu suntem la nivelul Marii Britanii. Organizăm prelegeri în universități, în locuri prestigioase, sau în centre culturale, iar pe de altă parte organizăm întâlniri albe, o dată pe an, în multe loji; scriem articole în ziare, ca să ne facem cunoscuți prin intermediul presei.

Ce rol credeți că joacă astăzi francmasoneria? Credeți că lumea de astăzi mai are nevoie de francmasonerie ca în trecut?

În Spania este un caz foarte special din cauza istoriei noastre. Dar cred că valorile masonice au mai mult sens astăzi decât înainte. Francmasoneria este atemporală.

Suntem, de asemenea implicați în organizații masonice internaționale și astfel, acolo putem face mai mult împreună pentru a contribui la producerea de schimbări. Valorile au mult mai mult sens astăzi decât oricând, în totdeauna au avut, dar în acest moment în care, în general, vedem cum chestiunea libertăților regresează, cum se încearcă blocarea oamenilor în a gândi singuri și cum totul devine din ce în ce mai banalizat, ei bine, cred că este foarte importantă masoneria. Pentru a obține adevărata cetățeni, francmasoneria și valorile masonice sunt fundamentale, mai ales pentru că valorile pe care le apărăm sunt valori umane.

În ceea ce privește masoneria feminină, există o mare lipsă de cunoștințe. Am constatat că în multe locuri unde mergem să ținem conferințe, mulți oameni sunt surprinși că există femei în masonerie, pentru că au ideea unei francmasonerii masculine, în cel mai bun caz. Și apoi, au idei ușor confuze despre lucrurile pe care le facem, despre ritualuri ciudate și altele. Astfel, în ceea ce privește francmasoneria feminină, cred că abia acum este descoperită.

În urmă cu doi ani am organizat o conferință la Madrid, care ne-a oferit multă vizibilitate datorită comemorării Clarei Campoamor, persoana ce a obținut dreptul de vot pentru femei. Am reușit să o organizăm

a kind of collaboration project with all the obediences in Spain.

How do you "recruit" new members to the Grand Lodge of Women in Spain? Is there any activity that the Grand Lodge carries out in universities to facilitate the recruitment of new members, as it happens in the UK, for example?

Of course, we are not on the same level to Great Britain. We are delivering lectures in universities, in prestigious places, or in cultural centres, and on the other hand, are organising non-ritual meetings, once a year, in many lodges; we are writing articles in newspapers, making ourselves known.

What role do you think Freemasonry plays today? Do you think the world today still needs Freemasonry as in the past?

In Spain it is a very special case because of our history. But I think masonic values make more sense today than before. Freemasonry is timeless.

We are also involved in international Masonic organisations and so there we can do more together to help bring about changes. Values make much more sense today than ever, they always have, but at this time when in general we see how the question of freedoms is regressing, how people are trying to block people from thinking for themselves and how everything is becoming more and more trivialised, well, I think Freemasonry is very important. To get true citizens, Freemasonry and masonic values are fundamental, especially because the values we defend are human values.

Regarding the women freemasonry, there is a big lack of knowledge. We have found that in many places where we go to deliver lectures, many people are surprised that there are women, because they have the idea of a man's Freemasonry at best. And then they have slightly confused ideas about the things we do, about strange rituals and so on. So as far as women's Freemasonry is concerned, I think it's only now being discovered.

Two years ago we organised a conference in Madrid, which gave us a lot of visibility because of the commemoration of Clara Campoamor, the person who obtained the right to vote for women. We managed to organise it in the Spanish Senate and to end it in the Madrid Athenaeum. People from the highest political and non-political level participated, which gave us a great visibility. As a result of this, a lot of curiosity

în Senatul spaniol și să o încheiem la Ateneul din Madrid. Au participat persoane de la cel mai înalt nivel politic și non-politic, ceea ce ne-a oferit o mare vizibilitate. Ca urmare a acestui lucru, a început să apară multă curiozitate, erau mulți oameni care nu știau că femeile erau implicate.

Ce părere aveți despre asocierea francmasoneriei cu Illuminati? Este masoneria folosită ca motiv pentru toate problemele cauzate de deciziile guvernamentale greșite?

Nu am prea multe cunoștințe despre Illuminati, știu doar despre legendele negre care există și le compar puțin cu ceea ce se întâmplă cu francmasoneria în general în Spania; nu acord atenție acestor subiecte.

În spatele fondării Crucii Roșii au fost francmasoni, în spatele Uniunii Europene au fost francmasoni, în spatele ONU au fost francmasoni. Exemplu de trei organizații, nu înseamnă că Uniunea Europeană este masonică, nici ONU, nici Crucea Roșie, dar cine le-a creat și cine le-a pornit au fost francmasonii. Deci idealismul lor era încorporat în acea Uniune Europeană, sau în acea Comunitate Europeană, sau în acea Organizație a Națiunilor Unite.

Oamenilor fanatici sau ignoranți care vor să ne atace, trebuie să le răspundem fie prin tăcere, fie cu lucruri foarte raționale.

Dintr-o perspectivă internațională, cu ce alte Mari Loji din lume mențineți relații frătești sau ati făcut schimb de Mari Reprezentanți?

Noi ne aflăm sub umbrela unei organizații europene care reunește toate obediенțele feminine, care se numește CLIMAF – Centre de Liaison International de la Maçonnerie Féminine. Aceasta a început în Franța, cu Belgia, iar de acolo s-au alăturat Italia, Portugalia, Spania, Germania, România, Bulgaria, Turcia, acum există chiar și Camerun, Serbia, iar în curând va fi și Elveția, deci suntem toate francmasoneriile europene și reprezentăm peste 25.000 de femei. Așadar, ceea ce facem sunt proiecte comune, pentru a avea un impact mai mare.

Acum am aderat și la organizația din America, numită FAMAF – Federación Americana de Masonería Femenina, unde sunt Chile, Uruguay, Mexic, Venezuela, Bolivia și chiar Statele Unite. Această uniune urmărește să avem din ce în ce mai multă influență la nivel internațional în ceea ce privește situația femeilor în special și a societății în general. Apoi, mai sunt și alții cu care lucrăm, de exemplu cu ceea ce se numește EMA – Alianța Masonică Europeană, care are influență în cadrul Uniunii Europene și care reunește toate tipurile de francmasonerie, din toată Europa. Suntem, de asemenea, într-un alt grup numit MMU – Uniunea Masonică a Mediteranei, pentru zona

started to emerge, there were many people who didn't know that women were involved.

What do you think about the association of Freemasonry with the Illuminati? Is Freemasonry being used as a reason for all the problems caused by bad government decisions?

I don't have much knowledge about the Illuminati, I only know about the black legends that exist and I compare them little with what happens with Freemasonry in general in Spain; I don't pay attention to these topics.

Behind the Red Cross were Freemasons when it was founded, behind the European Union there were Freemasons, behind the UN there were Freemasons. Example of three organisations, it does not mean that the European Union is Masonic, nor the UN, nor the Red Cross, but who founded it and who started it were Freemasons. So their idealism was embedded in that European Union, or that European Community, or that United Nations.

To fanatical or ignorant people who want to attack us, we must respond either with silence or with very rational things.

From an international perspective, with which other Grand Lodges in the world do you maintain fraternal relations or have you exchanged Grand Representatives?

We are under the umbrella of a European organisation that brings together all the female obediențes, which is called CLIMAF – Centre de Liaison International de la Maçonnerie Féminine. It started in France, with Belgium, and from there Italy, Portugal, Spain, Germany, Romania, Bulgaria, Turkey, now there is even Cameroon, Serbia, and soon there will be Switzerland, so we are all European Freemasons and we represent more than 25,000 women. So, what we are doing are joint projects, to have a bigger impact.

Now we have also joined the organization in America, called FAMAF – Federación Americana de Masonería Femenina, where there are Chile, Uruguay, Mexico, Venezuela, Bolivia and even the United States. This union aims to have more and more influence at the international level regarding the situation of women in particular and society in general. Then there are others that we work with, for example with what is called the EMA – European Masonic Alliance, which has influence within the European Union and brings together all types of Freemasonry, from all over Europe. We are also in another group called the MMU – Masonic Mediterranean Union, for the mediterranean area, both north and south. In

mediteraneană, atât în nord, cât și în sud. Cu alte cuvinte, în general, toate femeile membre avem o dublă apartenență: europeană și americană.

Ce tipuri de activități sau proiecte se desfășoară în cadrul acestor asociații?

Există tot felul de proiecte. În primul rând, de exemplu, încercăm să influențăm Uniunea Europeană pentru a păstra viu faptul că valorile umane, aceste valori sociale care diferențiază Europa într-o anumită măsură, nu trebuie să se piardă.

Cum vedeți viitorul francmasoneriei feminine, ținând cont de faptul că femeile au fost create de Divinitate într-o relație de egalitate cu bărbații și, cel puțin din acest motiv, este firesc ca ele să poată sta pe picior de egalitate în orice domeniu?

Da, sunt întru totul de acord, cred că aceasta este calea pe care trebuie să o urmăm, dar cred că este încă un drum lung. Masoneria feminină are un drum lung de parcurs, trebuie să existe și poate contribui foarte mult la societate în general și la statutul femeii în special în aproape toate societățile, nu numai în Spania, sau în România, sau în Turcia, dar și în Germania, în Franța. Când mergem mai în profunzime, mai sunt încă multe de făcut, chiar dacă la nivel juridic am obținut unele legi și putem fi deja în multe poziții și în multe profesii, plafonul de sticlă încă există în aproape toate profesiile.

La final, vă rugăm să ne vorbiți despre unele aspecte ale vieții dumneavoastră în afara francmasoneriei. Cine este doamna Mar Sánchez Bergua și cum se raportează oamenii la ea când aud despre faptul că sunteți Mare Maestru al Marii Loji a Femeilor din Spania?

M-am născut la Huesca, lângă Pirinei, am studiat acolo, apoi am venit la Barcelona pentru a studia la universitate, am absolvit Istoria. Familia mea și toată lumea m-a convins că trebuie să fac alte studii, aşa că am mers la ESADE, care este Școala de Administrație și Management. Am început să lucrez în această două carieră, într-o companie americană, multinnațională. Cu această companie am avut norocul să acumulez multă experiență internațională, am fost în străinătate, am locuit în diferite țări și se poate spune că mi-am petrecut aproape jumătate din cariera profesională în străinătate.

Apoi am revenit aici, am continuat cu aceeași profesie și sunt director finanțier, sau director general, în funcție de moment și de situație, iar în afară de asta, colaborez cu școli de afaceri în calitate de tutore, sunt implicată în mai multe asociații.

Sunt căsătorită, nu am copii. Îmi place să călătoresc mult, îmi place să citesc mult, să ascult muzică, să fac sport, deși acum cu greu pot face acest lucru. Când

other words, in general, all the women members have a double membership: european and american.

What kind of activities or projects are carried out within these associations?

There are all kinds of projects. First of all, for example, we are trying to influence the European Union to keep alive the fact that human values, these social values that differentiate Europe to a certain extent, should not be lost.

How do you see the future of women's Freemasonry, taking into account the fact that women were created by Divinity in a relationship of equality with men and, at least for this reason, it is natural that they can stand on an equal footing in any field?

Yes, I totally agree, I think this is the path we have to follow, but I think it is still a long way to go.

Women's Freemasonry has a long way to go, it has to exist and it can contribute a lot to society in general and to the status of women in particular in almost all societies, not only in Spain, or in Romania, or in Turkey, but also in Germany, in France. When we go deeper, there is still a lot to be done, even if at the legal level we have obtained some laws and we can already be in many positions and in many professions, the glass ceiling still exists in almost all professions.

Finally, please tell us about some aspects of your life outside Freemasonry. Who is Mrs. Mar Sánchez Bergua and how do people relate to her when they hear that you are Grand Master of the Grand Lodge of Women of Spain?

I was born in Huesca, near the Pyrenees, I studied there, then I came to Barcelona to study at the university, I graduated History. My family and everyone convinced me that I should do other studies, so I went to ESADE, which is the School of Administration and Management. I started working in this second career, in an american, multinational company. With this company I was lucky enough to gain a lot of international experience, I went abroad, I lived in different countries and you could say that I spent almost half of my professional career abroad.

Then I came back here, I continued with the same profession and I'm CFO, or CEO, depending on the moment and the situation, and apart from that, I collaborate with business schools as a tutor, I'm involved in several associations.

I'm married, I don't have children. I like to travel a lot, I like to read a lot, to listen music, to play sports, although I can hardly do it now. When I have the opportunity I go to Huesca, where I have my house and I take refuge there, it's like going back to the origins

am ocazia să duc la Huesca, unde am casa mea și să refugiez acolo, este că și cum te-ai întoarce la origini și astă îmi dă multă energie. Familia și prietenii sunt fundamentali pentru mine.

Tatăl meu a fost apropiat de Craft, chiar în perioada de după război, iar eu am ajuns la masonerie pur și simplu dintr-o căutare personală. Nu am ajuns prin intermediul nimănui, ci m-am alăturat în 2006, exact când masoneria feminină din Spania tocmai devenise autonomă. Am spus imediat familiei mele, logic că soțul meu m-a susținut din primul moment, familia să susține, dar a fost reticentă de teama posibilelor consecințe, din cauza problemei istorice de aici din țară; prietenii mei știu cu toții despre asta și nu este nicio problemă.

Acum, când sunt Mare Maestru, de la sfârșitul anului 2021, am avut surprize cu oameni care au văzut într-un ziar, sau pe net, și am fost surprinsă de reacția lor pozitivă, cum și alți oameni despre care credeai că vor reacționa bine, dar care pur și simplu au tăcut.

Vă mulțumesc pentru interviu și sper ca egalitatea în societate să se manifeste în viața reală, nu doar pe hârtie sau în teorie.

Vă mulțumesc foarte mult. Pentru mine a fost, de asemenea, o onoare că v-ați gândit la noi și cred că faceți o treabă excelentă și orice puteți face pentru a normaliza și a crește gradul de conștientizare și toate acestea sunt binevenite.

and this gives me a lot of energy. Family and friends are fundamental for me.

My father was close to Freemasonry, even in the post-war period, and I came to it simply from a personal quest. I didn't come through anyone, but joined in 2006, just when women's Freemasonry in Spain had just become autonomous. I immediately told my family, logically my husband supported me from the first moment, my family supports me, but was reluctant for fear of possible consequences, because of the historical problem in my country; my friends all know about it and there is no problem.

Now that I am Grand Master, since the end of 2021, I have had surprises with people who saw it in a newspaper, or on the net, and I have been surprised by their positive reaction, as well as other people you thought would react well, but they just kept silent.

Thank you for granting the interview and I hope that equality in society manifests itself in real life, not just on paper or in theory.

Thank you very much. It was also an honor for me that you thought of us and I think you're doing a great job and whatever you can do to normalize and raise awareness and all of that is welcome. ■

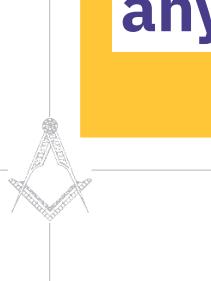
Sursa / Source: <https://youtu.be/NVNvNvIlfDg?si=6gbBewN0cY5VemDR>

**Good communication
can solve almost
any problem.**

 We can teach you when, what and how to speak up, or when it's to your advantage not to talk back.

 If you want to communicate professionally, interpersonally, but also with various institutions, internally or internationally, contact the editorial staff of the **MASONIC FORUM**.

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

KEES ELANDS
Expert in human behaviour

Relevanța Masoneriei astăzi

Oaspetele meu este Fratele Kees Elands, din Marele Orient al Olandei, care a prezentat o planșă extraordinară la cea mai recentă ediție a Conferinței Mondiale a Marilor Loji Regulare, desfășurată în Israel în mai 2023. Subiectul planșei lui a fost „Cum să rămânem relevanți pentru generațiile viitoare”.

În opinia mea, Francmasoneria se află într-un declin al importanței și rolului ei în societate, dar și în calitate de structură educațională. Mulțumesc, Frate Kees, pentru timpul tău și pentru că îți împărtășești gândurile și cercetările tale cu publicul nostru. Mulțumesc.

Eu îți mulțumesc, Claudiu.

Marile Loji de limbă engleză își pierd membrii. Este aceeași situație și în Olanda? Ce politici aveți pentru a păstra numărul de membri?

E o întrebare bună. În primul rând, nu sunt reprezentant al Marii Loji, deci nu sunt eu specialistul care să dea un răspuns. Dar, bineînțeles, pot spune că este într-adevăr o provocare în general să păstrezi numărul de membri, nu numai în Francmasonerie, este o provocare în multe domenii. Este o luptă, numărul scade, însă depinde și despre ce Lojă vorbim. Loja mea, de pildă, este foartă sănătoasă, câștigăm mulți membri noi, în timp ce alte Loji fac eforturi să supraviețuască. Din nou, nu sunt reprezentant al Marii Loji, însă știu că este un subiect discutat, în primul rând între Loji, dar inițiat și de Marea Lojă. Este chiar cercetat, prin urmare de-a lungul timpului, Frații au scris articole despre fenomen, sprijinite apoi de Marea Lojă și trimise către toate Lojile. Așadar, este un subiect discutat deschis, toată lumea ar trebui să se implice dacă vrea. Cred că Marea Lojă face tot posibilul să sprijine Lojile individuale, prin sfaturi și idei. Dacă vă uitați la actualul nostru Mare Maestru, el a dus o campanie puternică, concentrându-se pe trei subiecte principale. Primul era conexiunea – să ne asigurăm că

The Relevance of Freemasonry today

My guest is Brother Kees Elands, from the Grand East of Netherlands, who delivered an outstanding paper during the latest edition of the World Conference of the Regular Grand Lodges, held in Israel in May 2023. The topic of his presentation was “Staying Relevant for Future Generations”.

In my opinion, Freemasonry is declining in its importance and role in society as well as an educational structure. Many thanks, Brother Kees, for your time and for sharing your thoughts and your research with our audience. Thank you.

Thank you, Claudiu.

The English-speaking Grand Lodges are losing membership. Is it the same situation in the Netherlands? What kind of policies do you have for retaining membership?

That's a good question. First of all, I'm not a representative of the Grand Lodge, so I'm not the specialist to answer this. But, of course, what I can say about it is that it's actually challenging in general to maintain membership, so not only within Freemasonry, it's challenging in a lot of areas. It's a struggle, it is declining, but it also depends a bit on which Lodge. My Lodge, for example, is a very healthy Lodge, we gain a lot of new members, while you have other Lodges that struggle to survive. Again, I am not a representative of the Grand Lodge, but what I do know is that it's a topic that's discussed, first of all, openly between Lodges, but also initiated from the Grand Lodge out. It's even researched, so over time some Brethren have developed research papers about it, which are then supported by the Grand Lodge and sent out to all the Lodges. So it's an openly discussed topic, everyone could be involved if they wanted to. I think that the Grand Lodge is doing its best to support individual Lodges, with advice and ideas. If you look at our current Grand Master, he had a pretty strong

avem o conexiune bună între Marea Lojă și Lojile individuale, dar și între Loji și între Frați. Apoi avem aprofundarea ritualurilor, simbolismului și semnificația acestor aspecte. Iar al treilea subiect este internalizarea acestor cunoștințe. Cred că aceste trei subiecte chiar ne pot ajuta să oprim pierderea de membri. Astă pot spune cu privire la politicile venite dinspre Marea Lojă, în perspectiva mea. Însă numărul de membri scade. În clipa de față cred că, de fapt, crește din nou, dar dacă luăm un interval de timp mai mare este în scădere, da.

Cum se poate conecta esența Francmasoneriei la nevoile în schimbare ale oamenilor în contextul societății noastre globale? Ca să te citez, „cum poate fi Francmasoneria relevantă pentru generațiile viitoare”?

În primul rând, cred că e important de spus că Francmasoneria și esența Francmasoneriei chiar sunt relevante, deci problema nu este să fie relevante, ele chiar sunt. Astă am analizat în cercetările mele, am văzut că esența Francmasoneriei – ca de exemplu frăția, respectul, sau îmbunătățirea societății, toleranța, autodezvoltarea etc – sunt, probabil, mai relevante ca niciodată, dacă ne uităm la societatea actuală. Dacă privim esența Francmasoneriei, vedem că este foarte relevantă. Pe de altă parte, forma în care această esență este concretizată intern sau extern – cred că aceasta poate fi mai atractivă sau mai eficientă, astfel încât relevanța noastră să fie mai bine exprimată pentru diferite grupuri de oameni. Mă refer la forma sau tonul pe care le folosim; nu mai suntem în secolul al XVIII-lea. Contextul se schimbă și el, astfel că trebuie să fi relevant în contextul de astăzi. Cred că aceasta a fost concluzia principală a cercetărilor mele. Am analizat esența Francmasoneriei în relație cu nevoile oamenilor, din perspectivă socio-culturală, și am descoperit că există multe aspecte relevante în care ne potrivim în societatea de azi. Însă una dintre concluziile principale a fost că avem o istorie îndelungată, însă istoria de una singură nu este cel mai important lucru; trebuie să aducem trecutul în contextul zilei de azi. Trebuie să explicăm ce se întâmplă în ritualuri sau care este metodologia, sistemul moral, sau cum vrei să-i spunem – ce există acolo care îl face atât de relevant pentru societatea de astăzi? Să ne uităm la generațiile viitoare, la generația milenială, de exemplu: sunt foarte orientați spre sine,

campaign, actually focusing on three main topics. One was about the connection – make sure we have a good connection between the Grand Lodge and individual Lodges, but also between Lodges and between Brethren. Then there was the topic of the deepening of the rituals, of the symbolism and the meaning of those aspects. And the third topic was the internalization of that knowledge. I think those three topics are actually topics that help stop this loss of membership. That's what I can say regarding the policies from the Grand Lodge from my perspective. But membership is declining. Currently I think it's actually growing again – but if you take in on a larger time scale, then it's declining, yes.

How is it possible to connect the essence of Freemasonry with the changing needs of the people in our global society? Quoting you, “how can Freemasonry be relevant for the future generations”?

First of all, I think what's important to say is that Freemasonry and the essence of Freemasonry are relevant, so it's not a question of how to be relevant – it actually is. That is what I've analysed in my research, to see that the essence of Freemasonry, like brotherhood, or respect, or better society, tolerance, self-development etc. is probably more relevant than ever if you look at our current society. If you look at the essence of Freemasonry, it's super relevant. However, the form in which this essence is brought to life internally or externally – I think that could be made more attractive or more effective, so that our relevance is better expressed to different groups of people. I'm speaking about the form or the tone of voice we use; we're not in the 1700's anymore. The context is changing as well, so you have to be relevant in today's context. I think that was maybe the main conclusion of the research I did. I analysed the essence of Freemasonry related to the needs of the people, from a socio-cultural perspective, and found out that there are many points of relevance for fitting in today's society. But one of the main conclusions was that we have a long history, but that history in and of itself is not the most important thing; we have to bring that past to the context of today. We have to explain what's within the rituals or what's in the methodology, the moral system, or however you would like to call it – what's in there that makes it so relevant in today's

pentru ei este foarte important „ce am eu de câștigat din asta?”, aşadar aspectul dezvoltării personale este foarte relevant. Am putea accentua mai mult acest lucru, de exemplu, spunând „ştiţi ce, de fapt e un loc foarte bun în care te poţi dezvolta”. Pentru că acum se îndreaptă spre alte locuri ca să găsească acest lucru. Poate că nici măcar nu ştiu că Francmasoneria este relevantă în direcția asta.

Şi la generațiile și mai tinere, la „Generația Z” de exemplu, vedem că Francmasoneria este relevantă – dar pentru ei includerea unei componente demografice ar fi mult mai importantă, aşadar e nevoie să arătăm mai bine, de exemplu, cum va arăta societatea viitoare, în loc de – acum generalizez – niște bărbați albi în vîrstă (vorbesc în context european, sau poate chiar strict olandez). Acestea sunt subiecte importante pentru ei și poate că ar fi bine să prezentăm mai lăptătoare tot timpul, umblă peste tot, aşa că a ști că ai Frați în alte țări pe care îi poți vizita cu ușurință, cu un pașaport masonic, de pildă – acestea sunt lucrurile cu adevărat atractive pentru generațiile mai tinere. Ideea principală este că esența e 100% relevantă, dar forma, felul în care o exprimăm, ar fi, poate, o direcție în care să mai lucrăm.

Caută „Francmasonerie” pe Google! Asta e realitatea. Dacă scrii „Francmasonerie” pe Google o să vezi bărbați în vîrstă, îmbrăcați în costume ciudate – pentru tine și pentru mine nu sunt ciudătenii, știm despre ce e vorba, dar aşa se vede. Sunt multe teorii ale conspirației în jurul ei – asta văd oamenii. Ei bine, aceste lucruri nu au legătură cu profunzimea sau valoarea puternică pe care o poate ea oferi în viață cuiva. Cred că ar trebui să aducem esența mai aproape de suprafață și să explicăm de ce este relevantă în contextul actual.

Kees, crezi că lumea de azi mai are nevoie de Francmasonerie la fel de mult ca în trecut? S-a erodat cumva Francmasoneria? A devenit ea mai mult o organizație caritabilă?

Nu sunt istoric, dar, bineînțeles, cum am spus mai devreme, contextul se schimbă în timp. Acum nu ne mai aflăm în Iluminism, dar astăzi contextul, aşa trebuie privit, cred. În unele privințe poate că e la fel, dar Iluminismul a fost o epoca rațiunii. Rațiunea se bazează pe fapte, dar acum trăim într-o perioadă când rațiunea este pusă sub semnul întrebării. Avem știri contrafăcute, trăim vremuri extrem de complexe. Există o scădere a încrederii în instituțiile tradiționale mult mai puternică decât în trecut. Întregul context se schimbă și acesta e motivul pentru care am spus că esența Francmasoneriei este încă relevantă. Nu cred

society? Looking at future generations, the millennial generation, for example: they're very me-centric, they're very much about 'what's in it for me?', so the aspect of self-development is very important. We could emphasise more on that, for example, by saying 'hey, this is actually a place where you can work on your self-development', for example. Because now they go to other places to find that. Perhaps they don't even know that Freemasonry is relevant for that topic.

With even younger generations, so Gen Z, we see that the essence of Freemasonry is also relevant – but for them an inclusive demography is much more important, so more representation, let's say, of how future society will look like, instead of, for example – I'm generalising now – some older white men (speaking from a European, or a Dutch context). Those are topics that are important for them and we could perhaps bring those essences more clearly to new target groups. Younger generations are really networked, so they are more interested, let's say, in an international network. They travel all the time, they go everywhere, so to know that you have Brethren in other countries which you can visit easily, with a Masonic passport for example – those are things that are really attractive for younger generations. The main thing is that the essence is 100% relevant, but the form, how we bring that to the outside, is perhaps the thing we should work on.

Just Google „Freemasonry”! That's the reality. If you Google „Freemasonry”, then you see older men in strange suits – for you and me of course not, we know what it's about, but that's how it's seen. You see a lot of conspiracy theories around it – that's what people see. Well, that's not about the deepening or the deep value that we can offer in one's life. I think we should bring the essence more to the surface and explain why it's relevant in today's context.

Kees, do you think that the world today needs Freemasonry like it did in the past? Has Freemasonry somehow eroded? Has Freemasonry become more of a charity organisation?

I'm no historian, but, of course, as I said before, the context changes over time. We are now not in the time of Enlightenment, but that's the context, that's how you have to look at it, I think. In some aspects it's perhaps the same, but the time of Enlightenment was the time of reasoning. Reason relies on facts, but now we live in a time where reason is actually discussed. We have fake news, we live in extremely complex times. There's a decline in trust in the traditional institutions much more than in the past. This whole context is actually changing, and that's also why I said that I think the essence of Freemasonry is still relevant. I don't think the essence has to change, but it

că esența trebuie să se schimbe, însă ar trebui să se adapteze mai bine în contextul de astăzi. În acest sens, poate că modul în care este pusă în practică s-a erodat. Cu privire la filantropie – vorbind din perspectivă olandeză, filantropia nu e caracteristică olandezilor, ca să spun aşa. Nu ştiu prea multe despre alte țări, dar am văzut un documentar despre Marea Britanie pe Netflix, iar acolo Francmasoneria pare să fie mult mai mult despre filantropie. Nu e cazul în Olanda.

Mi se pare că e o abordare mai bună.

Şi eu am o opinie în acest sens. Avem voci care spun că trebuie să o sporic, dar și voci – cum este a mea – care spun că în Occident ține mult mai mult de alegerea individuală a omului să acționeze ca un Mason. În opinia mea, asta înseamnă că încerc să fiu o persoană bună, lucru care include filantropia – însă e alegerea mea. În Olanda nu este, propriu-zis, o organizație caritabilă.

De astă mi-am dorit să devin membru într-o Lojă din Netherlands. E foarte diferită de Francmasoneria britanică sau din alte țări europene. Din experiența mea masonică internațională am observat diferențe între Francmasoneria din Estul și Vestul Europei, între America de Nord și de Sud. Care stil ti se pare că se apropie mai mult de ce ar trebui să fie Francmasoneria?

E o întrebare bună. Nu sunt specialist în Francmasonerie, sunt specialist în înțelegerea comportamentului oamenilor și dau sfaturi multinaționalelor cum să aplice aceste lucruri, deci e foarte probabil să ai mai multă experiență internațională. Poate ai putea să-mi explică care sunt aceste particularități, ce anume vezi ca fiind diferențe între Francmasoneria europeană și cea nord-americană sau sud-americană.

În America de Nord este o organizație filantropică, în America de Sud pot spune că este o mișcare socială. În Cuba, de exemplu, au mii de Frați foarte implicați social. Și în Italia se implică în viața societății, au o voce puternică în privința mișcărilor și deciziilor politice. În Europa totul e mai filosofic, în Marea Britanie este mult mai formală, în opinia mea, și orientată spre filantropie. În Olanda nu există o orientare aşa puternică spre filantropie. E foarte interesant. Oricum, Loja Concord din Rotterdam este foarte internațională. Am întâlnit acolo Frați din toată lumea. E foarte interesant să fii cu frați provenind din medii sociale și culturale foarte diferite. Atmosfera din Lojă e foarte fraternală. Nu am întâlnit aceste elemente în altă Mare Lojă.

Nu pot să emit vreo judecată. De curând, la Ierusalim, am întâlnit 40-50 de Mari Maeștri din toată lumea, aşa că ştiu puțin despre diferențe, aşa cum ai spus tu, dar nu pot emite vreo opinie despre cum ar trebui să fie. Cred că nu depinde de mine să răspund

could maybe have a better fit in today's context. In that sense, maybe it's the way it's applied that's eroded. Regarding charity – speaking from a Dutch perspective, charity is not a Dutch thing, so to say. I don't know much about other countries, but I saw a documentary about the UK, on Netflix, and Freemasonry there seems to be much more about charity. That's not the case in the Netherlands.

I think it's the better approach.

I also have my own opinion about it. We have voices that said "oh, we need to increase this", but also voices – like my own – that say it's much more of an individual choice to act as a Mason in the West. For me, this indirectly means that I try to live as a good person, and that includes charity – but it's my own choice. In the Netherlands it's not, per se, a charity organization.

This is why I applied for membership in a Lodge in the Netherlands. It's quite different from the British Freemasonry or other European countries. From my international Masonic experience I have noticed differences between Eastern and Western European Freemasonry, between South and North America. What kind of Freemasonry do you think is closer to what Freemasonry should be?

That's a good question. I'm not an expert in Freemasonry, I'm an expert in understanding human behaviour and advise multinationals on how to apply this, so most likely you have much more international experience. So maybe you could explain what the "flavours" are, what you see as differences between European and North American or South American Freemasonry.

In North America it's charity, in South America I can say it's a social movement. In Cuba, for example, they have thousand of Brethren who are very socially involved. In Italy they are also involved in the life of the society, they have a strong voice regarding the political movements, regarding the political decisions. In Europe it's more philosophical, in the UK it's formal, in my opinion, and charity-oriented. In the Netherlands it's not so charity-oriented. It's very interesting. Anyway, Concord Lodge in Rotterdam is a very, very international Lodge. I met there Brethren from all over the world. It's very interesting, with their social backgrounds, with their cultural backgrounds. The atmosphere in the Lodge is very fraternal, I can say. I don't find this in any other Grand Lodges.

I can't judge about that. Recently, in Jerusalem, I've met 40-50 Grand Masters from all over the world so I know a little bit about the differences, as you stated, as well, but I can't give an opinion about what it should be. I think it's not up to me to answer that question.

la această întrebare. Dacă funcționează pentru Frații de acolo, atunci foarte bine. Aspectele culturale sunt și ele foarte importante aici, iar eu provin dintr-o cultură diferită. Nu pot răspunde decât ca Frate, în modul în care percep eu situația și în funcție de lucrurile care merg pentru mine. În opinia mea, Masoneria nu are nici o legătură cu afacerile, nu are nici o legătură cu filantropia. Are de-a face cu metoda de a mă cunoaște pe mine însuși, cu ajutorul Fraților mei și al simbolurilor și ritualurilor. După părerea mea, despre asta e vorba – cum pot, sau cum putem noi, să aplicăm ceea ce învățăm? Cum putem aplica în viața noastră ceea ce învățăm din sistemul moral și ritualurile noastre? Așa cum am explicat, pentru mine personal înseamnă să încerc să acționez conform acestui sistem moral în viața mea personală și profesională. Despre asta e vorba, în opinia mea. Celelalte lucruri, ca de exemplu afacerile ș.a.m.d. nu au nici o legătură cu Francmasoneria aşa cum o percep eu. E și așa îndeajuns de greu să lucrezi cu ritualurile și să aplichi cunoștințele din sistemul moral. Trebuie să fii mereu curios, mereu sincer, iar asta e greu. Oameni suntem, iar a-i asculta mereu pe alții – nu a le răspunde, ci chiar a-i asculta – e suficient de greu! Nu mai am timp pentru filantropie și afaceri. Asta e perspectiva mea personală: trebuie lucrat cu simbolismul, cu ritualurile, iar apoi trebuie aplicate cât mai bine cu putință.

Care este cea mai dificilă problemă cu care se confruntă Francmasoneria în ziua de azi?

Din păcate trăim în vremuri foarte complexe, ceea ce înseamnă că nu mai există o singură problemă. Majoritatea problemelor sunt întrețesute cu altele. Dar, ca să generalizez puțin, cred, din punct de vedere extern, că există știri contrafăcute, teorii ale conspirației, mulți oameni au sentimentul că lucrurile se polarizează, lucru amplificat, bineînteleș, de algoritmi. Acestea sunt, cred eu, problemele împotriva Francmasoneriei. Vedem despre Francmasonerie și multe teorii ale conspirației, care sunt aiureli totale. Asta din perspectivă externă. Mă gândesc și că societatea individualizată a crescut generații de oameni care se concentrează mult pe „IWWIWWIWI”, adică „vreau ce vreau atunci când îl vreau”. Oamenii vor lucrurile rapid, le vor acum, le vor atunci când le vor. Dacă devii Mason trebuie să ai mintea deschisă, îți trebuie timp să crești, să reflectezi – este opusul lui „repede-repede”. Chiar este ceva ce trebuie să crească. Aceștia sunt factori externi care, cred, ar putea crea probleme pentru Francmasonerie.

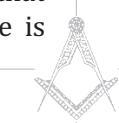
Intern, cred că orgoliile noastre pot crea probleme. Poate că ne asumăm răspunderi și roluri Masonice în baza statutului pe care ni se pare că îl dobândim, de exemplu, în loc să spunem „vreau să devin Mare

If it works for the Brethren there, then it works for them. The cultural aspects are also very important in this, and I'm from a different culture. I can only answer this as a Brother, and how I perceive it myself and what works for me. For me it has nothing to do with business, it has nothing to do with charity. It has to do with the method of getting to know myself, with the help of my Brethren and the help of symbols and rituals. For me, that's where the focus is about – how can I, or how can we, apply what we learn? How can we apply in our life what we learn from our moral system and our rituals? As I explained, for me personally it means I try to act with this moral system in my private life and my business life as well. For me that's what it's about. The other things, like business etc., have nothing to do with Freemasonry, in the way I perceive it. Working with these rituals and applying the knowledge of this moral system is super hard work already. You have to stay curious all the time, sincere all the time, and that's hard work. We're all human beings, and to continually do this, to be listening to others – not to answer, but really listen to someone – that is difficult enough! I don't have time left for charity and business. That's my personal view on it: work with the symbolism, work with the rituals and apply them as good as you can.

What is the most difficult problem facing Freemasonry today?

Unfortunately we live in times of high complexity, which means that there no single problems anymore. Most problems are intertwined with other problems. But to generalize a bit I think, from an external perspective, you have fake news, conspiracy theories, many people have the feeling of polarization, which is of course amplified by algorithms. Those, I think, are problems against Freemasonry. You see also a lot of conspiracy theories about Freemasonry which are complete nonsense. So that's from an external perspective. I think also that the individualized society has raised generations of human beings that really focus on “IWWIWWIWI”, meaning “I want what I want when I want it”. People want things fast, they want it now, they want it when they want it. If you become a Mason, you need to have an open mind, you need time to grow, to reflect – it's the opposite of fast, fast, fast. It's actually something that has to grow. Those are external factors that, I think, could create a problem for Freemasonry.

Internally, I think perhaps our egos could create a problem for Freemasonry. Maybe we take on Masonic responsibilities or roles based on a perceived status, for example, instead of saying “I want to become a Grand Master to serve the people or to make sure that others grow intellectually as well”. I think there is

Maestru ca să-i slujesc pe ceilalți sau ca să mă asigur că ceilalți cresc și ei din punct de vedere intelectual“. Cred că acest pericol există întotdeauna, pentru că – cel puțin în Europa sau în Olanda – avem membri mai în vîrstă. Știm din cercetări că, lucru valabil pentru toate generațiile, cu cât îmbătrânești, cu atât devii mai puțin flexibil, e mai ușor să-ți pierzi curiozitatea, de exemplu. Așa că, da, uneori și acest lucru poate fi o amenințare: faptul că uităm că suntem veșnic Ucenici și că ar și trebui să rămânem Ucenici. Acestea sunt câteva dintre problemele cu care ne confruntăm, cred eu.

Percepția publicului asupra Francmasoneriei s-a schimbat în timp. Ce anume a dus la aceste schimbări? O percepție publică bună duce la o creștere a numărului de membri.

Cred că știrile false, teoriile conspirației, polarizarea sunt amplificate prin tehnologie și cred că asta e motivul pentru care percepția publicului s-a modificat și ea în timp. Cred că în clipa de față ne confruntăm cu o problemă de încredere la nivel mult mai global. A apărut o scădere a încrederii în 2008, apoi în 2017 declinul a fost mai puternic, conform Edelman. Așadar există o problemă de încredere și poate că multora nu le e clar la un nivel inteligibil care sunt lucrurile pe care le promovăm.

Din nou, dacă scrii pe Google „Francmasonerie“ vezi tot soiul de indivizi în costumații ciudate, vezi teorii ale conspirației etc. Atunci e foarte greu ca oamenii să înțeleagă ce este masoneria. Cred că aşa se formează percepția. E nevoie de oameni deschiși la minte, cu care să porți conversații civilitate și să le explici „hei, de fapt nu e despre ceea ce crezi că ar fi, din contră, e chiar opusul a ceea ce crezi“. Tehnologia joacă și ea un rol important când vine vorba despre fake news etc.

Cum vezi viitorul Francmasoneriei?

În opinia mea este pozitiv. Studiile pe care le-am făcut arată tocmai că esența este extrem de relevantă, chiar mai relevantă în societatea de astăzi decât înainte, pentru că ne confruntăm cu multe provocări diferite, foarte complexe. Francmasoneria le oferă oamenilor și un fel de călăuzire, îi ajută să găsească o busolă morală, și este o metodă, un sistem care a arătat în sute și sute de ani că funcționează. Prin urmare, se potrivește perfect în Zeitgeist-ul (spiritul vremurilor) de astăzi. Însă din nou, aproape de forma sub care este vizibilă, cred că vom avea o scădere a numărului de membri la nivel global, pentru că încă nu reușim să ne arătăm relevanța în societatea de astăzi. Cel mai probabil vom vedea o scădere, dar – poate e ciudat să spun – nu cred că asta e neapărat o problemă. Uneori cred că ai nevoie să te micșorezi, să te adaptezi la condițiile care se schimbă, apoi să te

always a danger in there, also because we have – at least speaking for Europe or the Netherlands – an older demographic. We know from research, with all the generations, that the older you become, the less flexible you become, it's easier to lose curiosity, for example. So, yes, that could sometimes be a threat as well: that we forget that we always are an Entered Apprentice, and that we should remain an Entered Apprentice as well. These are some of the problems we face, I think.

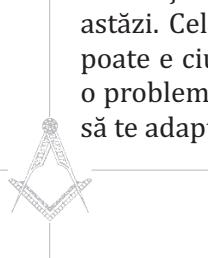
The public perception of Freemasonry has changed over time. What has led to these variations? A good public perception results in an increase in the number of members.

I think fake news, conspiracy theories, polarization are amplified due to technology, and I think that's why the public perception has changed also over time. I think we are also currently having a trust issue on a much more global scale. There's been a decline in trust since 2008, then in 2017 there was even more decline, according to Edelman. So there's a trust issue, and perhaps for a lot of people it's unclear what we stand for in an understandable manner.

Again, if you Google “Freemasonry” you see all these people in strange clothing, you see conspiracy theories etc. It's really hard, then, for people to understand what it's about. I think that's how perception forms. You need open-minded people with whom you can have a decent conversation and explain ‘hey, it's actually not what you think it's about, it's actually about the opposite of what you think’. Technology has a big part in this as well, when it comes to fake news etc.

How do you see the future of Freemasonry?

For me, personally, it's positive. The analysis that we've done was actually showing that the essence is extremely relevant, even more relevant in today's society than before, because we face a lot of different challenges, very complex challenges. Freemasonry gives people a sort of guidance as well, helps find a moral compass, and it's a method, a system that has proven over hundreds of years that it works. Therefore, it fits perfectly in today's Zeitgeist. But again, with regards to the form which is visible, I think we will have a decrease in numbers globally because we are not able to yet show our relevance in today's society. Most probably we will see a decrease and, maybe it's strange to say it, but I don't believe that's necessarily a problem. Sometimes I think you need to get smaller, adapt to the changing circumstances, then rise again, like a Phoenix. I'd rather have 20 Brethren that I work with, with whom I share a variety of opinions and respect for our system, than having 50 Brothers who are actually coming only for a nice glass

ridici din nou, ca o pasăre Phoenix. Aș prefera să am 20 de Frați cu care lucrez, cu care pot face schimb de opinii și împărtăși respectul pentru sistemul nostru decât să am 50 de Frați care, de fapt, vin numai la un pahar de vin bun și ca să pălăvrăgească despre afaceri și aşa mai departe. Eu, personal, am un sentiment foarte pozitiv cu privire la viitorul Francmasoneriei. Asta nu înseamnă că vom vedea creșteri peste tot în următorii ani.

Ce lecții ar trebui trase din perioade de pandemie? Cum a depășit Francmasoneria din Olanda pandemia?

Poate ar fi bine să explic o diferență importantă între Olanda și alte țări. Știu că Olanda este una dintre puținele țări unde se practică și ceea ce noi numim „kompariren” în olandeză, cred că provine din latinescul „compare” – pe lângă ritualul nostru avem seri când stăm laolaltă și discutăm diverse subiecte într-un mod foarte structurat. E ceva ce avem în mod specific în Olanda. Discutăm subiecte cu ceilalți Frați și prezentăm perspective diferite asupra unui subiect și învățăm unii de la alții: „asta e perspectiva ta, pot să o accept”. Putem să nu fim de acord, nu e obligatoriu să convingem pe nimeni. Facem schimb de perspective ca să ne îmbogățim, de fapt, și să ne gândim la ele. E un lucru foarte important, pe care în Olanda îl facem.

Când a venit pandemia, am avut aceleași probleme ca toată lumea, nu am putut fi laolaltă. Bineînteles, am trecut în plan digital, pe cât posibil, însă pentru multe Loji nu e posibil să realizeze Ritualul prin mijloace digitale. Însă în Olanda tot am avut un sistem prin care ne puteam reuni digital, având măcar spațiu să discutăm aceste subiecte. Prin urmare, cred că în Olanda a fost puțin mai ușor decât în alte țări care nu practicau decât ritualurile. Majoritatea au trecut în plan digital, însă bineînteles că a fost greu, pentru că e vorba despre un sistem social: trebuie să fim împreună și voiam să fim împreună. E o diferență totală între a purta o conversație în mediul digital, cum facem noi acum, prin comparație cu una fizică. A fost greu, am pierdut membri, însă am și dobândit membri noi, aşa că în momentul de față ne merge bine. Cred că a fost greu mai ales pentru Ucenici. Le-a lipsit îndrumarea, abia începuseră și apoi, dintr-o dată, a apărut această pandemie. Însă am învățat multe lucruri: că ne place să fim laolaltă (și fizic), dar și că suntem flexibili, suntem capabili să organizăm întâlniri digitale etc. Și asta a fost interesant de văzut. În unele Loji a funcționat mai bine decât în altele, firește.

La final, Kees, te rog spune-ne ceva despre CV-ul tău, atât masonic, cât și profan.

Sunt Mason de șapte ani. În Loja mea am fost acoperitor și organist, dar bineînteles m-am ocupat de muzică digitală. Acum sunt Secund Supraveghetor în

of wine and chit-chat about business and so on. I, personally, am very positive about the future of Freemasonry. That does not mean that we will see growth everywhere in the coming years.

What lessons should be learned from the pandemic period? How did Freemasonry in the Netherlands overcome the pandemic?

Maybe it's good to explain one important difference between the Netherlands and other countries. I know the Netherlands is one of the few countries where we also do what we call "kompariren" in Dutch, I think it's from Latin "compare" – next to our ritual we have evenings where we sit together and discuss topics together in a really structured manner. That's something we have specifically in the Netherlands. We discuss topics together with Brethren and show different perspectives on one topic and learn from each other: "hey, this is your perspective, I can take this home". We can disagree, we don't have to convince someone else. We share perspective so that we get richer, actually, and think about it. That's a very important thing we do in the Netherlands.

When the pandemic came, we had the same problems as everyone, we couldn't be together. Of course, we went digital, as much as possible, but to do a Ritual digitally was not possible for most Lodges. But we still had this system in the Netherlands where we could come together digitally and at least have some room to discuss these topics. Therefore, I think it made it a little bit easier in the Netherlands compared to maybe some other countries that were only performing the Rituals. Most went digital, but of course it was a tough time because it's a social system: you need to be together and you want to be together. There's a complete difference between having a digital conversation, like we have now, versus a physical conversation. It was hard, we lost members, but we actually new members as well, so we're doing quite well currently. Especially for the Entered Apprentices I think it was tough. They missed guidance, they'd just started and then all of a sudden they had this pandemic. But we learned many things: that we like to be together (physically too), but we also learned that we are flexible, we are able to set up digital meetings etc. That was also very interesting to see. In some Lodges it worked better than in others, of course.

Finally, Kees, please let us know your CV, both Masonic and profane.

I've been a Mason for seven years. In my Lodge I've been the Tyler and I think the Organist, but of course with digital music. I currently am Junior Warden in

Loja mea. În viața profesională conduc o firmă de consultanță, se numește Trends Active. Sunt consultant în primul rând pentru multinaționale din toată lumea și îmi ajut clienții să rămână mai relevanți și importanți pentru viitor. Sunt specializat – sau, mai bine zis, suntem specializați – în modificarea comportamentului oamenilor, iar companiile vin la noi când vor să aducă inovații, strategii, produse, servicii noi etc., iar noi îi îndrumăm cum să și le alinieze cu nevoile oamenilor, astfel încât să creeze produse, servicii, strategii etc. mai relevante.

Îți mulțumesc foarte mult, Kees!

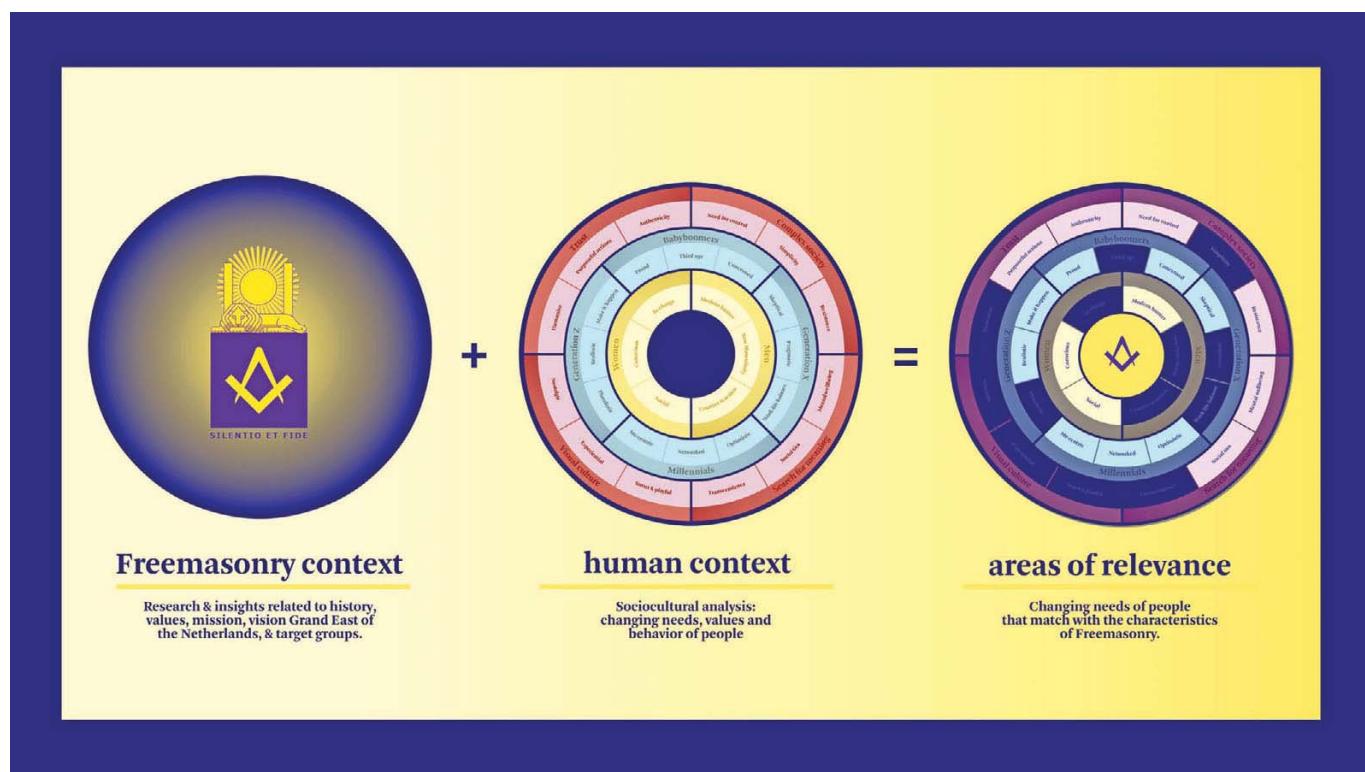
Îți mulțumesc și eu, Claudiu!

my Lodge. In my business life, I am heading a consultancy, it's called Trends Active. I am a consultant mainly for multinationals all over the world and I guide my customers in staying more relevant and meaningful towards the future. I am specialized – or, rather, we are specialized – in changing the behaviour of human beings and companies come to us when they are developing new strategies or innovations, products, services etc. and we advise on how to align with the needs of people in order to develop more relevant products, services, strategies etc.

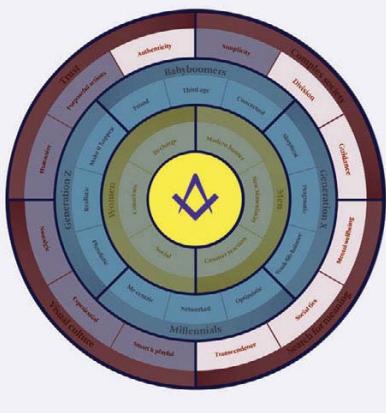
Thank you very much, Kees.

Thank you too, Claudiu! ■

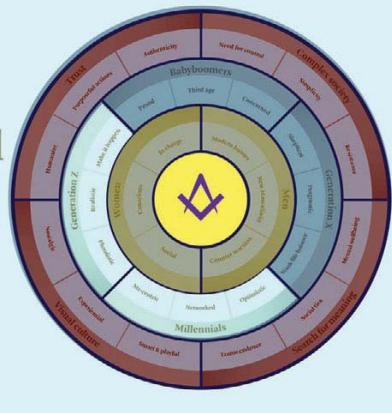
Sursa / Source: <https://youtu.be/JN7e1iAqwGE?si=40KoRbZqyUpPUtwJ>

Societal areas of relevance

Generational areas of relevance

Rest in Peace, GERHARD W. SEVERIN, Past Grand Master of the American-Canadian Grand Lodge

Gerhard și-a depus uneltele de lucru la 13 august 2023, la vîrstă de 85 de ani.

Gerhard a fost cel care, cu mai bine de 15 ani în urmă, mi-a oferit un adăpost masonic în străinătate, un fel de plasă de siguranță.

A lucrat în Serviciul de Informații al Armatei Americane, a fost Mare Maestru al Marii Loji Americano-Canadiene (în cadrul Marilor Loji Unite din Germania) în 1986-1987, deci în plin Război Rece.

O minte ascuțită și analitică. În urmă cu trei ani, mi-a făcut propunerea de a edita o carte pentru el, biografia Lojii sale, Alt Heidelberg – Fidelitas nr. 821 din ACGL. Am fost deosebit de onorat de propunere, mai ales că sunt și eu membru al acestei loji. Cartea a văzut lumina tiparului și acum se găsește în cele mai importante biblioteci masonice din lume. Gerhard a fost secretarul lojii în ultimii 22 de ani, fiind maestru venerabil din trecut al lojii.

A fost mult timp secretar al Centrului European Shrine, care mai târziu a devenit Templul European Shrine Emirat. Fiind unul dintre membrii fondatori ai Emirat, a fost primul Recorder al acestuia timp de 5 ani.

Gerhard a fost unul dintre cei pasionați de adevarata Franc-masonerie, scrisă cu majuscule. El a îndrumat nenumărați noi Frați și s-a asigurat că aceștia merg pe calea dreaptă și îngustă a Luminii ulterioare în Franc-masonerie.

A fost o ceremonie funerară militară, cu gardă de onoare de la baza militară Kleber.

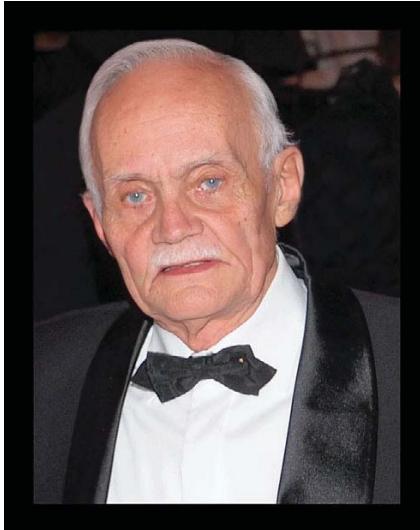
A fost condus pe ultimul drum de familie, de frați din loja sa, de Marele Maestru și de Mari Ofițeri ai ACGL, precum și de reprezentanți ai Templului Shrine Emirat.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Condoleanțele mele familiei sale.

Respectele mele pentru distinsa lui soție, Lady Brigitte.

(Claudiu Ionescu)

Gerhard laid down his working tools on 13 August 2023, at the age of 85.

It was Gerhard who, more than 15 years ago, offered me a foreign Masonic shelter, a kind of safety net.

He worked in Intelligence for the US Army, was Grand Master of the American Canadian Grand Lodge (within the United Grand Lodges of Germany) in 1986-1987, so in the middle of the Cold War.

A sharp, analytical mind. Three years ago, he made me a proposal to edit a book for him, the biography of his Lodge, Alt Heidelberg – Fidelitas

No. 821 from ACGL. I was particularly honoured by his proposal, especially since I am also a member of this lodge. The book saw the light of print and now can be found in the most important Masonic libraries in the world. Gerhard served as Lodge secretary for the last 22 years, being Past Master of the Lodge.

He was long time recorder of the European Shrine Center, which later went to be Emirat European Shrine Temple. As one of the founding members of Emirat, served as its first Recorder for 5 years.

Gerhard was one of those passionate about true Freemasonry, spelled with capital letters. He mentored countless new Brethren and ensured they walked the straight and narrow path of Further Light in Freemasonry.

It was a military funeral with an honour guard provided by Kleber Kaserne.

He was led to his final resting place by his family, brethren from his lodge, the Grand Master and Grand Officers of the ACGL, as well as representatives of the Emirat Shrine Temple.

It was a military funeral with an honour guard provided by Kleber Kaserne.

May God rest his soul!

My condolences to his family.

My respects to his distinguished wife, Lady Brigitte.

PHILIP J. HARRIS esq JP | Lodge St. John No. 280, Grand Lodge of Scotland
 Lodge of Living Stones No. 4957, UGLE
 Internet Lodge No. 969, UGLE

În numele Marelui Arhitect al Universului

INTRODUCERE

În primele luni după ce Fratele Bakers a devenit Maestru Venerabil al Lojii am fost rugat să-l înlocuiesc pe Fratele Acoperitor Intern. Am fost încântat, m-am simțit acceptat ca „oaspete frecvent” în Lojă. O încântare și mai mare a fost parola care mi-a fost dată pentru a-i verifica pe cei care doreau să intre în Lojă. Cuvântul respectiv era *lubire*.

M-a făcut să cuget și să mă întreb de ce m-a impresionat aşa mult la momentul acela. Să fi fost felul în care mi-a fost comunicat, sau alegerea neobișnuită pentru o parolă, sau înțelesul în context sau pur și simplu cuvântul *în sine*? Știind că folosirea cuvintelor poartă un înțeles masonic relevant, a trebuit să mă gândesc la asta. A durat luni întregi în care mi-am reamintit experiențe de viață, cunoștințe despre Scriptură, lecturi ritualice și numeroase slujbe pe care le-am ascultat pe acest subiect.

Acum sunt capabil să scriu despre numeroasele idei și amintiri trezite de atunci. Cel mai bine este să începem cu felul cum înțeleg eu cuvântul – sau cuvintele?

MISTERE ȘI CONFUZIE

În perioada de cercetare pentru acest articol, cum îmi stă în fire, am vorbit cu mai mulți frați ca să mă ajute să-mi înțeleg publicul, ce vreau să spun și care este modul cel mai bun în care să o spun. Dorința mea este ca, ascultând această prezentare, să vă formați o idee despre ce este Iubirea în context masonic.

Subliniez câteva aspecte pentru a amplifica problemele pe care le avem din punct de vedere al iubirii și al conștientizării importanței ei. E necesar să înțelegem folosirea, aplicarea și valoarea a ceea ce se înțelege prin

In the name of the Great Architect of the Universe

INTRODUCTION

In the first months of Bro Bakers tenure of WM of the Lodge, I was asked to substitute Bro Inner Guard. I was delighted for this, it felt I was accepted as a “regular visitor” to the Lodge. What was more of a delight was the password given to me to check those wishing to enter the Lodge. The word was *Love*.

This has caused me to ponder and consider why this word touched me so much at the time. Was it the way it was conveyed, the unusual word for a password, the meaning of this in the context or was it simply the word itself? Knowing that use of words carried some relevant masonic meaning I had to think about this. It took me months of recalling my experiences and knowledge of Scripture, ritual readings and many sermons heard on the subject.

I am now able to write about the many ideas, and memories invoked since that time. It is best introduced by my understanding of the word, or is it words?

MYSTERIES AND CONFUSION

In the time considering this paper, as is my way, I have spoken to several brethren to help me understand my audience, what I want to say and how best to say it. It is my wish that hearing this you will have an appreciation of what Love is in the masonic context.

I am highlighting a few points to amplify the problems we have with Love and appreciation of its importance. It is necessary to understand the use, application, and the value of what is meant by love.

iubire. Din câte am auzit până acum sunt convins că este mai puțin înțeleasă decât merită, mai cu seamă că apare în marea și întâia poruncă: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul și din toată puterea ta și din tot cugetul tău“.

Iată câteva exemple de confuzie, jenă și sfială față de cuvânt.

„Nu folosesc cuvântul acesta decât cu două persoane.“ Aici pare considerat exclusivist și limitat în anvergura lui. Sau este considerat prea tainic pentru a fi folosit la liber?

Următorul exemplu este prin observare. Cuvântul nu este folosit niciodată, ci substituit cu un alt cuvânt pentru a ascunde incertitudinea sentimentului. Variantele posibile sunt: afecțiune, drag, grija profundă și chiar „mă gândesc la tine“.

Cuvântul nu este ofensator, iar Louis Armstrong îl folosește fără confuzie: „*Văd prietenii dând mâna, în-trebând ce mai faci / De fapt, ei spun că te iubesc!*“.

În fosta mea Biserică, Moderatorul urma să participe și să țină înaintea Congregației predica lui preferată, despre Iubire. A trecut repede de la a lăuda virtutea la a-i condamna pe membrii congrejației pentru „păcatele trupești“ stârnite de aceasta. O altă formă de iubire, poate?

Regele nostru a exclamat la un moment dat într-un interviu de la televizor cu Diana: „Iubirea? Ce-o fi, oare?“ Ce trist că nu știa. Foarte trist că sunt mulți care nu știu ce este iubirea.

Un cuvânt care ne vorbește ca o emoție puternică, respectată, dată deoparte, perversă și chiar abuzată.

Exemple de abuzuri: „Sigur că o să te mai iubesc și de dimineață.“ „Tu mă iubești mai mult decât te iubesc eu.“ „Dacă m-ai iubi, ai face cutare lucru.“ În toate exemplele, cuvântul e folosit pentru a manipula sau a ascunde o amenințare.

Atunci de ce este parola pentru Templul nostru? Mai întâi trebuie să înțelegem implicațiile cuvântului și să-i evaluăm rolul în viața noastră.

CITATE DE LA FRAȚI

Vorbind cu Francmasoni și fiind îndrumat spre niște citate, iată câteva idei:

„Subiectul iubirii și a fi fericit reflectă același ritm ca al călătoriei masonice spre conștiință.“ Ce înseamnă asta?

În copilărie sau adolescentă e ok să nu mă gândesc la acest lucru, îmi iubesc părinții, bunicii, educatoarea de la grădiniță, frații, surorile, câinele și pe prietenul cel mai bun... și, da, și pe Domnul nostru. Foarte bine, dar ce înseamnă aceste lucruri, de fapt?

„În copilărie și apoi la pubertate am început să mă gândesc la fericire și iubire. Iar marii filozofi ne-au

From what I have heard so far, it convinced me it is less understood than it deserves. Particularly, as it is prime in the chief of all Commandments, "Thou shall love the Lord your G-d, above all things".

Here are some examples of confusion, embarrassment, and shyness over the word.

“I only ever use that word to two people”. Here it seems to be considered as exclusive and limited in its scope”. Or is it considered too secret a word to use freely?

This next example is by observation. The word is never used but substituted with another word to hide the uncertainty of what is felt. These are, affection, fondness, care deeply, and even thinking of you.

The word is not offensive and is used without confusion by Louis Armstrong, “*I see friends shaking hands, saying how do you do / They're really saying I love you!*”.

In my former Church, the Moderator was to attend and give his favourite Sermon to the Congregation, the subject of Love. He quickly changed from praising the virtue to condemning the congregation for the “sins of the flesh” it precipitated. Another form of love perhaps?

Our King once exclaimed in interview in a TV interview with Diana, “Love, whatever that is”? How sad he did not know. How very sad as many like him, don’t know what love is.

A word that speaks into us as a powerful emotion, revered, dismissed, perverse and even abused.

Abused examples, “Of course, I'll still love you in the morning”. “You love me more than I love you”. “If you love me, you would”. All are using this word to manipulate or hide a threat.

Why is it then a password for our Temple? We must first understand the implications of the word and evaluate its part in our life.

QUOTES FROM BRETHREN

Speaking with Freemasons and being directed to quotes, here are some points: -

“The topic of love and being happy reflects the same rhythm of the masonic journey towards consciousness”. What does that mean?

As a kid or teenager, I am happy without thinking about it, I love my parents, grandparents, kindergarten teacher, my brother and sisters, my dog and my best friend and yes, also our G-d. Very good but what do they really mean?

“During my growing up phase, the latest in puberty, I start to think about happiness and love. And big philosophers have taught us already – the moment

învățat deja că în clipa când te gândești la a fi fericit, a iubi pe cineva sau a fi îndrăgostit... nu mai ești în «zona de siguranță» a copilăriei.“

Aceasta este o revelație – faptul că nu știi ce este iubirea.

Acum îți începe călătoria, în întuneric, în care vrei să descoperi care este diferența între a-ți iubi părinții, partenera, Fratele și pe Marele Arhitect al Universului. Poate că următoarele citate îți vor fi de ajutor.

Iată câteva dintre cele mai celebre citate din Platon: „Iubirea este o boală gravă a minții.“ „Când gândește, mintea își vorbește sieși.“ „Comportamentul omenesc decurge din trei mari surse: dorință, emoție și cunoaștere.“

„Adevărata fericire este să faci binele.“

„Fericirea este singurul lucru pe care îl putem oferi altora fără a-l avea noi însine. Dacă ești fericit, nu ar trebui să vrei să fii și mai fericit. Fericirea este iubire, nimic altceva. Cel ce poate iubi este fericit.“

Citatele de mai sus m-au călăuzit pe drumul confuziei, pentru că nu simt înțelepciunea din aceste cuvinte. Le lipsesc experiența autentică a Iubirii și Cunoștințele despre emoție. Aici cuvântul nostru unic nu ne ajută. Este dat deoparte prea des.

SĂ ÎNTELEGEM

Profesorul și îndrumătorul meu în ale Scripturii a avut multe de spus despre Iubire, iar articolul de față orbitează în jurul cuvintelor lui, experienței mele și mărturiilor despre modul în care este folosit.

În primul rând, în limba engleză avem un singur cuvânt, *Love*, care trebuie să acopere foarte multe emoții omenești. Cei care au tradus Scriptura în greacă și latină au întâmpinat mari dificultăți încercând să exprime ce se înțelegea în textul original. Compromisul a fost să folosească cuvântul „Caritate“ atunci când cuvântul avea intensitatea maximă. Din nefericire, „Caritatea“ a degenerat și a ajuns să însemne numai bani sau pomeni. Are foarte puțină legătură cu Iubirea și mai mult cu sporirea orgoliilor și lauda de sine, cu trâmbițarea și aclamațiile în fața unui public care ar trebui să fie impresionat nu de gestul de a oferi, ci de cel care oferă. Aceasta este în total dezacord cu Cartea Legii Sfinte.

Să înțelegem în limba greacă. În greacă se folosesc șapte cuvinte, dar noi ne vom concentra numai pe trei dintre ele. Astfel ne vom da seama la ce ne referim noi, Francmasonii, și de ce folosim „Iubirea“ ca parolă în lojă. Pentru a ne fi mai simplu, vom analiza trei aspecte ale iubirii.

Primul cuvânt din greacă este agape. Este cuvântul cel mai des folosit de Hristos în Scriptură. Nu era întrebuițat prea frecvent în mod normal și

you think about being happy, loving somebody or being in love ... you are no longer in that 'child save zone'.

This is now a revelation – knowing that you do not know what love is.

Now comes your obscure journey, to find out what is the difference between loving your parents, your partner, Brother and the G.A.o.T.U. Maybe these quotes will help you: -

Here are some of Plato's most famous quotes: "Love is a serious mental disease." "When the mind is thinking it is talking to itself." "Human behaviour flows from three main sources: desire, emotion and knowledge."

"True happiness is, doing good".

"Happiness is the only thing we can give to others without having it ourselves. If you are happy, you should not want to be even happier. Happiness is love, nothing else. He who can love is happy".

The above has led me up the path of confusion as I don't sense Wisdom in these words. They lack real experience of Love and Knowledge of the emotion. This is where our one word is not helpful. It's thrown away too often.

UNDERSTANDING

My teacher and guide to scriptural learning had much to say about love and this paper is orientated around his words, my experience, and witness to the use of the word.

Firstly, we have in English one word Love to cover so much of the Human emotion. The translators of the Greek and Latin Scriptures had great difficulty in expressing what was meant in the original text. The compromise was to use the word Charity where the intensity of the word was strongest. Sadly, this has degenerated into a singular meaning of cash or hand-outs. Very little to do with Love. More to do with ego boost and self-congratulation. Loud Trumpeting and acclaim before an audience that should be impressed not with the giving but with the giver. This is totally at odds with out VSL.

Let us understand the Greek. There are seven words used in Greek, but we will focus only on three. In this way appreciate what we as Freemasons are about and why it is used as a password in lodge. For simplicity we will look at three aspects of love.

The first word of the Greek is Agape. It is the word most used by the Christ in Scripture. It was not in common use and is the strongest expression of the emotional concept. The word means the love like the Deity or Creator, an unsurmountable ability to love the unlovable. For example, love of a fellow man who is a tramp, drunk in gutter needing resuscitation with his mouth full of vomit. Can you see yourself

exprimă cel mai puternic conceptul emoțional. Cuvântul semnifică iubirea asemenea Divinității sau Creatorului, o capacitate insurmontabilă de a iubi ceea ce este de neiubit. De exemplu, să-ți iubești aproapele care este un vagabond bețiv căzut în sănătate și care are nevoie de resuscitare, având gura plină de vomă. Te vezi în stare să faci aşa ceva? Ei bine, uneori un standard inferior al iubirii te va ajuta să o faci! Însă *agape* depășește chiar și această manifestare a „iubirii”. Înțrebați pe oricine lucrează la Urgențe ce a fost nevoie să facă de-a lungul timpului, lucruri de care mulți s-a îngrozi numai să văzându-le.

Voi lua un alt exemplu din Gradul Maestrului Excellent. În dreptul vălului roșu verși apa iertării, care se transformă în sânge pe pământ. Apa simbolizează curățirea și iertarea. Nu ale tale, ci ale altora. Acum te întreb, îți poți ierta pe cei care-ți greșesc? „Poate că ai simțit și practicat acest lucru de multe ori.” Colțul de nord-est vorbește despre Empatie și se concentreză deseori numai asupra acestui cuvânt corupt, „Caritate”.

Sau, mai important, poți ierta pe cineva care a sătamat sau jignit pe cineva dragă tăie? Îți poți ierta pe abuzator, pe ucigaș, pe trădător, pe calomniator și pe mincinos? Trebuie să fim cinstiți cu noi însine și Divinitatea că un astfel de standard al iubirii ne este deseori peste puteri. Scriptura spune că o singură greșeală este de neiertat, dar acesta e un subiect pentru altă ocazie.

Agape este acea iubire prin care putem lăsa grijile și poverile zilei pe mâinile cuiva capabil, ale cuiva care ne este pavăză și alinare, Creatorul nostru căruia ni se spune să-i aducem mulțumiri și laude. Cu siguranță cineva care poate face toate acestea este vrednic și depășește cu mult limitările noastre umane. Poți avea încredere în credința ta?

Al doilea cuvânt este *Filio*. Este Primul Mare Principiu al Francmasoneriei, iubirea frătească sau familială pe care o avem unii pentru alții și pentru „tribul” cu care ne identificăm. Necesită sacrificiu de sine, angajament, grija, dedicare și participare pe toată durata vieții. Trebuie să fim acolo înainte să fie nevoie de noi, să-i protejăm pe cei neînarmați, să le arătăm drumul pe cărarea îngustă și să-i ridicăm pe cei căzuți.

Ioan 21: 15-19 subliniază acest lucru, întrucât cuvântul folosit de Hristos este *agape*. Pus la încercare în privința standardului de iubire față de Învățătorul său, Petru a fost îndeajuns de cinstit încât să răspundă *filio*. În cele din urmă *filio* a fost acceptat de Hristos ca fiind îndeajuns de vrednic. Însă acest lucru nu elimină forma superioară, *agape*, din comportamentul nostru. *Agape* este un țel pe care trebuie să-l atingem. Cu toții trebuie să urcăm scara lui Iacob.

Al treilea cuvânt este *eros*. Când vedem cuvântul „erotic” ne dăm seama care este ideea din spate. Punându-l în secțiunea scurtă de mai sus, Moderatorul a

doing that? Well sometimes a lesser standard of love will help you do it! But it even exceeds this administration of ‘love’. Ask any Emergency Service worker what they have had to do, things that many would show the sign of horror on sight.

Another example I will take from the Excellent Master’s degree. At the red veil you are pouring out the water of forgiveness that turns to blood on the earth. Symbolical of the water of cleansing and forgiveness. Not yourself but others. I now ask you can you forgive those who trespass against you? “Maybe it has often been felt and practiced by you”. The NE corner talks of Empathy and is often singularly focused on this corrupted word Charity.

Or more importantly can you forgive them who have harmed or hurt someone you love? Can you forgive the abuser, murderer, traitor, slanderer, and liar? We must be honest with ourselves and the Deity that such a standard of love is often beyond us. Scripture declares only one transgression is unforgivable, that is the subject for another time.

It is that love where we can hand off the cares and troubles of the day into the hand of one who is able, one who is our shield and comforter, one who is our Creator to whom we are told to give thanks and praise. Why surely one who can do all this is worthy and far exceeds our own human limitations. Can you trust in your faith?

The second word is *Filio*. This is the First Grand Principle of Freemasonry. The brotherly or family love we have for each other and the ‘tribe’ we identify with. It demands self-sacrifice, commitment, care, dedication, and lifelong participation. To be there before we are needed, protecting the unarmed, showing the way through the strait path and lifting the fallen.

John 21: 15-19 amplifies this as the word used by the Christ was *Agape*. Peter when challenged about the standard of love he had for his master, Peter was honest enough to reply, *Filio*. Eventually *Filio* was accepted as worthy enough by the Christ. However, this does not dismiss the higher form of *Agape* from our behaviour. It is a goal to achieve. We all have to climb Jacob’s ladder.

The third word is *Eros*. When we see the word Erotic, we get a measure for what it is about. The Moderator putting it about in the short section above

părut că-l cunoaște bine. Fără îndoială l-am simțit cu toții într-o oarecare măsură în multe feluri. Este o iubire romantică intimă care are niște limite și suntem îndrumați să ne folosim uneltele masonice pentru a-l exprima.

ÎN ACEST ARTICOL VREAU SĂ MĂ CONCENTREZ ASUPRA IUBIRII - *FILIO*

Ritualul nostru evidențiază acest lucru în multe feluri. Așa cum am menționat mai sus, *filio* este unul dintre cele trei Mari Principii ale Francmasoneriei. Este menționat în primul grad și în formulările de deschidere și încheiere ale Arcului Regal.

Cele Trei Mari Principii sunt iubirea frătească, alianța și adevărul.

Fragment din formula de deschidere:

Companioni, din nou ne adunăm cu acele sentimente de afecțiune (*filio*) și bunăvoiță ce însuflătesc întâlnirile prietenilor care au stat o vreme separați.

Fragment din formula de încheiere:

Astfel, lumea va vedea cât de mult se iubesc (*filio*) Masonii între ei.

Închiderea Lojii. Fericiți că ne-am întâlnit, triști că ne despărțim, fericiți să ne întâlnim din nou.

De ce parola „Iubire”? Să ne gândim la Acoperitorul Extern.

„Să țină la distanță de Francmasonerie toți neinițiații și intruși.” Pentru a face acest lucru e înarmat cu o sabie. Atât este de importantă protecția noastră, deoarece Templul este o metaforă pentru ființa noastră personală. Rolul Acoperitorului – sau misiunea de protecție – este de a-i ține la distanță pe cei care nu ne iubesc.

Se spune despre unii oameni că sunt închiși sau că și-au ridicat bariere. În mai mică sau mai mare măsură, e adevărat pentru fiecare dintre noi. Ce avem este o protecție împotriva vătămărilor, a trădării și a furfurii. Loja este protejată împotriva pângăririi, perverzității, corupției și distrugerii.

Vă îndrept atenția spre Templul din Ierusalim. O balustradă delimita curtea Femeilor, împrejmuită Sanctuarul și Sfânta Sfintelor. De observat cum la intervale regulate sunt săpate în ea următoarele cuvinte, în latină și greacă: „*Nici un străin să nu treacă de această balustradă, altfel va fi răspunzător de propria-i moarte*”. Un avertisment dur pentru neinițiați și intruși. Aceasta e nivelul de protecție pentru mistere și secrete.

Acoperitorul Extern spune mai departe: „Să se convingă că aceia care candidează vin pregătiți cum se cuvine și să anunțe apropierea unui Frate”. Aici îi avem pe cei care s-au dovedit „oameni vrednici să fie Masoni” și „Frați adevărați printre noi”. Îi primim

seemed to know this well. No doubt it has often been felt by us all in some measure in many ways. It is an intimate romantic love that has some boundaries, and we are advised to use our masonic tools to moderate our expression of such.

WHAT I WANT TO FOCUS ON IN THIS PAPER IS THE *FILIO* LOVE.

Our ritual brings this out in many ways. As mentioned above it is one of the three Grand Principles of Freemasonry. It is mentioned in the first degree, and the opening and closing addresses of the Royal Arch.

The Three Grand Principles: Brotherly love, relief, and truth.

Opening address extract.

Companions, again we assemble with those feelings of affection (*filio*) and goodwill which animate the meeting of friends who have been sometime separated.

Closing address extract. Thus, shall the world see how dearly Masons love (*filio*) each other.

The closing of the lodge. Happy to meet, Sorry to part and happy to meet again.

Why the Love Password? Consider the Outer Guard.

“To keep off all Cowen and Intruders to Freemasonry”. To do this he is armed with a drawn sword. Such is the importance of our protection as the Temple is a metaphor for our personal being. His role or the service of protection is to keep off those who have no love for us.

Some people are described as closed or have barriers put up. This is the fact for us all to a greater or lesser extent. What we have is a protection of ourselves against harm, betrayal and theft. The protection of the Lodge against being defiled, perverted, and destroyed.

I point your attention to the Temple in Jerusalem. A balustrade was about the court of the Women, enclosing the Sanctuary and the Holy of Holies. Notice at regular intervals, carved in Latin and Greek declared, “*No foreigner may pass by this balustrade, if they do they will be responsible for their own death*”.

numai pe cei care au iubirea frătească în ei. „În inima mea, Venerabile Maestru.”

În 1 Ioan 4:8 citim: „Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire.”

Parafrâzând, „Cel ce nu *filio* n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este *agape*.”

Să ne gândim la Acoperitorul Intern. „Să primească Masoni în baza dovezilor și să-i primească pe candidați în forma cuvenită”. Nu se pomenește nicăieri de neinițiați sau intruși. Accesul poate fi acordat și primit la liber. Cei admiși au cuvântul *filio* în ei. „Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu.”

Ca fapt divers, în timp ce scriam acest articol se afla alături de mine un frate care nu mai are legături cu Craftul. Motivul este că „în ultima vreme văd foarte puțină iubire frătească” în masonerie. Nu l-am putut contrazice. După 49 de ani a atins un punct de disperare și mâhnire față de ce s-a pierdut în timpul călătoriei sale masonice. Am auzit asta de multe ori în ultimii 30 de ani de la frați deziluzionați.

Un alt frate, un comandant de navă, mi-a spus: „în anii când am fost comandant de navă, Ofițer Sef și Matelot puteam recunoaște frați adevărați când îi întâlneam. Aveau un mod de a se deplasa cu încredere și delicatețe, un stil anume de a vorbi, lucruri aparte pe care le spuneau, precum și grijă față de viață și iubire față de oameni”. Mi-a dat mult de gândit.

Prin faptul că „un frate se recunoaște pe întuneric la fel ca ziua în amiază mare”, această strângere de mâna este mai mult decât un salut. Este prima parte dintre cele cinci puncte ale frăției. Gândiți-vă că atunci când ne strângem mâinile suntem întotdeauna în cele cinci puncte perfecte ale maestrului.

REALITATE

Am fi neghiobi să credem că toți cei din Lojă sunt frați adevărați. Ar fi contrar așteptărilor. Din păcate, asta se întâmplă în multe Loji, dacă nu chiar în toate. Pentru a fi un frate adevărat este nevoie de timp și autoexaminare. Să ne gândim la dovada iubirii! Așa am recunoaște comportamentele unui frate adevărat și ne-am bucura de faptul că le-am găsit.

Un frate ar trebui să fie răbdător cu toți frații și celealte persoane care nu sunt pregătite în inima lor. Nu ar trebui să aibă o atitudine descurajatoare, obraznică sau nepolitică. Trebuie urmată direcția celor cinci puncte perfecte ale maestrului și, bineînțeles, a marilor principii. Mai multe despre aceste puncte ceva mai târziu.

Bunătatea ar trebui demonstrată prin faptă și prin vorbă, ajutând frații aflați la ananghie și oferindu-le fără excepție o vorbă bună celor mai slabii, care-și pierd puterile sau se descurajează. O vorbă

Quite a warning for Cowan and Intruders. Such is the standard of protection is are mysteries and secrets.

The outer guard goes on to say: “To see that candidates come properly prepared and announce the approach of a brother”. Here we have those who are proven “fit and proper persons to be made a mason” and a “true brother amongst us”. We admit only those with brotherly love in them. “In my heart WM”.

1 John 4:8 English Standard Version 8

“Anyone who does not love does not know G-d, because G-d is love”. And paraphrased: -

“Anyone who does not *filio*, does not know G-d for G-d is *Agape*”.

Consider the Inner Guard. “To receive Masons on proof and receive candidates in due form”. No mention of the Cowen and intruder. A pass may be freely given and received. Those who are admitted have this word *Filio* in them. “He who does not love does not know G-d”.

As an aside. When writing this paper, I had the company of a brother no longer attached to the Craft. The reason being, “these days I see very little Brotherly love” in the Craft. I could not disagree with him. After 49 years he reached a point of despair and sorrow at what was lost in his masonic journey. I have heard this many times over the past 30 years from disillusioned brethren.

Another brother, a Ships Master, said this to me, “in the years while being a Ships Master, Chief Officer, and a Mate, I could recognise true brethren when I met them”. “They had a way to move with confidence and meekness, a way to speak, what they said, and a concern for life and a love of people”. This gave me much to think on.

In “recognising a brother in the dark as well as at noonday”, this handshake is more than a how do you do! It is the first part of the five points of fellowship. Please consider when we take each other’s hand, we are always in the five points of fellowship.

REALITY

We would be foolish to believe that all those within a lodge are true brothers. This would be contrary to the expectation. Sadly, it is the case in many if not all Lodges. To be a true brother takes time and self-examination. Let us consider the evidence of love! This is how we would recognise the behaviours of a true brother and rejoice in the knowledge of it.

A brother should be patient with all brethren and others who are not prepared in their hearts. They should not be discouraging, impudent or rude. There is the direction of the five points of fellowship to

descurajatoare, un schimb dur de replici, o privire disprețuitoare, un răspuns aflat câțiva pași deasupra putinței de înțelegere a unui frate pot face mult rău.

Nu ar trebui să invidiem un frate pentru poziția lui sau abilitățile lui, ci ar trebui să folosim ce avem noi mai bun. Ar trebui să conlucrăm astfel încât toți să fie cei mai buni oameni cu putință.

Un frate nu ar trebui să se lasă niciodată dominat de orgoliu. Poate că viața îi e plină de succes, însă el trebuie să rămână smerit și să-și dea seama că lucrurile pe care le are sunt în egală măsură și spre beneficiul celorlați. Să purtăm un sorț mare în locul unuia al nevinovăției și legământului de egalitate? Să renunțăm la giuvaierile realizărilor personale și să-i cinstim pe ceilalți. Inima este adevăratul depozitar al valorii omului, „ferecată în locul sigur și sacru al inimii, întru fidelitate”.

Fiecare frate este egal celui de lângă el și tuturor oamenilor, fără excepție. Cu toții ar trebui să ne străduim să-i ridicăm pe ceilalți și să-i ținem pe linia de plutire în călătoria vieții.

Cuvintele dure, sarcasmul sau batjocura nu ar trebui să-și găsească loc printre frați. Și nici vreun frate nu ar trebui făcut să se simtă nelalocul lui. În loc de asta, ar trebui să ne clădim unii pe alții și să sărbătorim împreună în armonie.

Un frate nu ar trebui să lupte să fie avansat, ci să-și finalizeze cu grijă etapele conform capacităților sale. E mai bine să împărtășească puțin decât să smulgă mult din viață. Cel mai înalt grad trebuie să fie cel de Maestru Mason, pentru că tot restul înseamnă slujire. Telul nostru trebuie să fie să devinim Maeștri Masoni, să ne cunoaștem pe noi însine și să ne șlefuijm inima ca pe o piatră prețioasă.

Un frate nu ar trebui să acționeze la mânie, ci să se întrebe de ce o simte. E mai bine să vorbești și să cauți armonia decât să ai o purtare grosolană, e inacceptabil.

Un frate nu-și va aminti greșelile altora, ci să ierte repede, pentru că nu se poate aștepta la mai puțin din partea celorlați.

follow and of course the grand principles. More on these points follow later.

Kindness should be shown in deed and word, helping a brother in difficulty, and giving a gracious word without exception to those weaker, failing or discouraged. One discouraging word, a hard exchange, a discounting look, an answer several steps above a brother's comprehension can do much harm.

We should not envy a brother for position or ability but should use what best we have. We should work together to make all as best can be.

A brother should never inhabit ego. Success may be a banner of his life, but he should be humble and appreciative that what he has is for the benefit of others in due measure. Should we wear a big apron and not one of innocence and bond of equality? No jewels of achievement and honour of others. The heart is the true depository of one's worth, "locked up in the safe and sacred depository of one's heart in fidelity".

All brethren are equal to the next and to all men without exception. All should strive to lift others or meet them on the level in life's journey.

Harsh words, sarcasm, or mockery should not pass between brothers. Nor should any brother be made to feel inadequate. Alternatively, we should build each other up and celebrate together in harmony.

A brother should not push for advancement but be careful to complete the steps of progression according to his capability. Better to share a little than take a lot out of life. The highest rank must be the Master Mason as all else is service to him. A Master Mason is to be our goal, learned in self-knowledge and mannered as jewel on one's own heart.

A brother should not move to anger but consider why they feel that way. Better to talk and seek harmony than outrage in behaviour, that is unacceptable.

A brother will not remember wrongs but be quick to forgive for he can expect no less of others.

Să nu se depună mărturie falsă împotriva vreunui frate sau non-mason. Dovediți toate lucrurile, bazați-vă pe adevar, nu pe zvonuri.

Să nu gândiți și să nu faceți nici un rău altora, ci căutați mereu adevarul și lumina.

Întotdeauna să protejați, să aveți încredere, să sperați și să perseverați în toate lucrurile.

Fraților, nu există nici o lege împotriva acestor lucruri. Ele sunt pietrele de temelie ale unei Loji Mari și Perfecte.

There should be no false witness against a brother or non-mason. Prove all things, really on truth not hearsay.

No evil should be thought or done to others but always seek the truth and the light.

One should always protect, trust, hope and persevere in all things.

Brethren there is no law against these things. They are building blocks of a Great and Perfect Lodge.

CELE CINCI PUNCTE PERFECTE ALE MAESTRULUI

Când suntem instruiți referitor la cele cinci puncte perfecte ale maestrului nu uităm, însă doar rareori înțelegem, că acesta este un act de iubire frătească și o unire simbolică dintre Jachin și Boaz, adică Preotul și Mireanul, sau dintre Secundul Supraveghetor și Primul Supraveghetor. „Întru putere voi clădi casa mea pe o temelie solidă.” Templul este o metaforă care presupune să stăm pe o fundație trainică, ce nu poate fi nicicând zguduită. Fundația este Iubirea Frătească, unde ne unim ca un singur trup în rugăciune, ceremonii, instrucțiuni și credință. Mai mult, este chipul nostru către lume în general, pentru a arăta „cât de mult se iubesc Francmasonii unul pe celălalt”.

„Mână în mâină, te salut ca pe un frate.” Aceasta este strângerea de mâină, puternică, prin care ne ținem unii lângă ceilalți. Nu este mâna jilavă a nesincerității sau strângerea de mâină a unui adversar, ci e cea a unicării. Este imposibil să strivim mâna unui frate în ea.

„Pas lângă pas voi străbate drumul ca să-ți vin în ajutor” etc. Nu este teorie pură, ci ne reunim cu temenie și în mod regulat ca să-i ascultăm pe frații noștri, să ne amintim de frații absenți și să regretăm urcarea lor la Oriental Etern. Acestea sunt gesturi de iubire.

„Genunchi lângă genunchi, astă îmi voi aminti în rugăciunile mele zilnice.” Suntem chemați la rugăciune astăzi și în fiecare zi? Aceasta este o mărturisire a griji: „Voi aminti grijile tale, iar prin rugăciune te voi ridica la Marele Arhitect”. A-ți păsa înseamnă a avea iubire.

„Piept lângă piept.” Se spune că deseori acest lucru este făcut greșit. Intenția este de a propria partea stângă a pieptului de partea stângă a pieptului celuilalt frate, astfel ca inimile să bată în armonie și unitate. Amintește de investitura în primul grad, unde un Maestru din Trecut îl îmbrățișează pe inițiat și piepturile li se ating. Este îmbrățișarea iubirii frătești. Este prima dovadă a acestui mare principiu, având loc atunci când inițiatul este acceptat în Frăție.

„Cu mâna pe spate.” Părerea mea este că multe persoane înțeleg greșit acest principiu. Sunt de acord

THE FIVE POINTS OF FELLOWSHIP

When we are instructed in the five points of fellowship it is not forgotten but seldom understood that it is an act of Brotherly love and a symbolical joining of Jachin and Boas. That is the Priest and the Secular man, or the JW and the SW. “In strength will I establish this mine house on a firm foundation”. The Temple being a metaphor requires us to stand on a firm foundation never to be shaken. This foundation is Brotherly Love where we join as a body in prayer, ceremony, instruction and faithfulness. Further to this it is our face to the world in general to show “how dearly freemasons love one another”.

“Hand to hand, I greet you as a brother”. It is this grip, a strong grip we hold with each other. Not the wet hand of insincerity or the grip of an opponent but the grip of unification. Try crushing a brother’s hand in this grip it is impossible to do so.

“Foot to foot, I will traverse to your aid” etc. This is not theory, but we come together diligently and regularly to hear of our brethren, remember absent brethren and regret the ascendance of a brother to the Grand Lodge. These are acts of love.

“Knee to knee, that I will remember in my daily supplications”. Are we called to prayer today, and every day? What this is, is a confession of care, “I will remember your needs and in prayer I will lift you to the Deity”. To care is to have love.

“Breast to breast”. It is sad that this is often seen done badly. The intention is with the left breast next to the brothers left breast. Hearts close together, beating in harmony and unity. This echoes the first-degree investiture. Where a PM should wrap his arms around the initiate with their left breasts touching. The embrace of brotherly love. It is just as the first demonstration of this grand principle as the initiate is accepted into the fraternity.

“Hand over back”. I have a personal belief that this is incorrect in many people's understandings. Agreed that it shows protection of the brother, but it is much more than that. The palm of the hands should be outwards. The knuckles should be on the

că arată protejarea fratelui, dar este mult mai mult de atât. Palma ar trebui să fie orientată spre exterior. Degetele ar trebui să stea pe spatele fratelui sau, mai corect, pe ceafa lui. Coloana sprijinului reciproc are formă răsucită, răsucirea fiind o formă de consolidare, ca la funii sau ațe, de la stânga în sens anti-orar.

Ideea este să se arate puterea, stabilitatea, conforțul, sprijinul, speranța și iubirea.

CÂND ÎN LOJĂ NU EXISTĂ IUBIRE

Unii dintre noi au trăit pe propria piele expresia „când doi se ceartă...“. Eu am văzut acest lucru în scriitori, în ținutele lojilor și în relatările fraților atunci când între ei are loc o dispută. Nu este de dorit sau sănătos să ieși din Lojă, să întrerupi ritualul sau chiar să justifici un asemenea comportament prin minciuni, dându-le crezare fără să te gândești la adevăr sau dovezi. A face pe grozavul nu este deloc onorant și nici nu este un act de iubire.

Astfel de frați ajung sub semnul întrebării, pentru că perturbă pacea din Lojă. Nu țin cont de cele cinci puncte perfecte ale maestrului, nici de multe alte precepte scrise în ritualul nostru.

Indiferent de afiliere sau de grad, cu toții suntem supuși Iubirii, iar atunci când nu demonstrăm acest mare principiu poate că, de fapt, arătăm că nu suntem atinși de filosofia pe care am declarat cândva că o admirăm.

Avertismentul este simplu: nu poți intra în Lojă dacă nu ești pregătit să-i iubești pe toți cei dinăuntru. Nimeni nu poate fi perfect, dar fiecare ar trebui să ne amintim de esența Breslei și să fim pregătiți să iertăm, să ne supunem Maestrului și Supraveghetorilor și să fim pregătiți să recunoaștem când am greșit. Nimeni nu trebuie considerat drept, pentru că suntem cu toții supuși greșelii. Numai împreună putem atinge acel obiectiv al călătoriei masonice.

ACUM ÎNȚELEG

Parola „Iubire“ este o declarație a celor din interiorul Lojii, ca atunci când anunțăm, conform protocolului, „În inima mea, Venerabile Maestru“ – o facem din Centrul ființei noastre, din viață și din iubire, arătând spre tainele pierdute ale Maestrului Mason. Numai purtând șorțul alb, acea marcă a inocenței și a legământului de prietenie.

Iubirea este eternă pentru lojă și pentru individ. Nu o putem măsura, dar știm când ni se arată iubire în maniera masonică, dinspre unitatea Centrului. Aceasta este *agape* a Creatorului pe care o împărtășim cu toții.

brothers back or more correctly the nape of his neck. The column of mutual support is in the form of a twist. A twist being as strong combination as in a rope or thread. From the left foot twisting anti-clockwise.

The demonstration is to show strength, stability, comfort, support, hope and love.

WHEN THERE IS NO LOVE IN LODGE

Some of us have experienced the quote, "If two of you are at variance with each other". I have witnessed this in letters, open lodge and quoted by brethren where there is some falling out of the brethren. Whilst it is good advice it is not desirable or healthy to walk out of a Lodge, disrupt proceedings or even justify such behaviour with lies, believing lies without due regard of truth and evidence. Grandstanding as it is called brings shame on the individual and is not an act of love.

Such brethren are questionable as bringing such disharmony to Lodge. It is disregarding the five points of fellowship and many precepts written in our ritual.

Regardless of affiliation, or rank all are subject to Love and failure to show this grand principle is perhaps evidence of not being touched by the philosophy they once professed to admire.

The warning is simple, you cannot enter a Lodge unless you are prepared to love all those within. No man can be perfect, but each should call to mind the essence of the Craft and be prepared to forgive, submit to the Master and Wardens and be prepared to admit they were wrong. No one should be considered right as we are all subject to error. Only together can we reach that goal of the masonic journey.

NOW I SEE

The password Love is a serious statement of those within the Lodge, as when we announce, under prompt, "In my heart Worshipful Master". It is from the Centre of our being, life and love, pointing towards the lost secrets of the Master Mason. Only in wearing the white apron, that badge of innocence and the bond of friendship.

Love is internal to the lodge and the individual. A measure is not available, but we know when we are shown love in the Masonic Manner from the unity of the Centre. This is the *agape* of the Creator we all share in. ■

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial GM, Prov. GL of Fife and Kinross, GL of Scotland
 PM, Lodge Earl Haig No. 1260, Grand Lodge of Scotland
 PM, Lodge Hope of Kurrachee No. 337, Grand Lodge of Scotland

Comemorare, Slujire și Francmasonerie (Partea a 2-a)

ÎNTRU PERPETUĂ AMINTIRE

În calitate de Venerabil al unei loji de cercetare, am simțit în timpul pandemiei că o metodă de a-mi folosi timpul în modul cel mai util era să aprofundez studiul Masoneriei Scoțiene din punct de vedere al legăturii dintre Francmasonerie și Comemorare. Chiar și cu atât de mult timp la dispoziție, am descoperit că ating doar vârful aisbergului și că îmi e imposibil să epuizez subiectul. Cu toate acestea, e o călătorie pe care o voi continua până când lectiile celui de-al treilea grad devin realitate. Pentru a oferi o perspectivă mai largă am considerat că e mai ușor să rămân în interiorul Insulelor Britanice ca să analizez legăturile dintre Masonerie și Comemorarea Militară, așa că mi-am adăugat pe listă o lectură Prestonian, *Mason la arme*, a fratelui Fredryck Smith. Am reușit să-mi cumpăr de pe eBay și carteau lui Gould, *Șorțul și sabia*. Le-aș recomanda cu căldură oricui este interesat de aceste domenii de cercetare masonică.

În timpul celor treizeci de ani de masonerie am avut plăcerea să vizitez și să particip la întâlniri cu un număr mare de loji din UGLE, pe Great Queen Street, lângă Covent Garden din Londra, m-am bucurat chiar de câteva libațiuni la Freemasons Arms – unde s-a dovedit că proprietarul îl cunoștea pe fratele unui bun prieten de acasă, din Fife. Da, sunt conștient că parte din clădire este un monument în amintirea Marelui Război, însă am fost uluit de hotărârea fraților din anii '20 și '30 de a-și comemora frații. Deși următoarele lucruri s-ar putea să nu fie noutăți pentru majoritatea fraților din UGLE, sunt convins că anvergura cunoștințelor pe care le am acum vor fi noi pentru mulți frați din alte jurisdicții, astfel că în următoarele paragrafe vă voi prezenta Freemason's Hall din Great Queen Street, care este o construcție ridicată întru perpetuă amintire a eroilor.

Remembrance, Service and Freemasonry (Part 2)

A PERPETUAL MEMORIAL

As Master of a research/lecture lodge during a pandemic I felt that one way that I could best spend my time was to further my studies out with the Scottish Craft in terms of the connection of Freemasonry and Remembrance. Even with so much more spare time, I found I was only scratching away at the tip of the iceberg and there was no way that could I do the topic justice. However, it is a journey I will continue until the lessons of the third degree become a reality. To give a wider perspective I felt it was easier to stay within the British Isles to look at the Masonic, Military Remembrance connections and I added to my reading list a Prestonian Lectures, *The Freemasons at Arms* by Bro Fredryck Smith. I also managed to buy on Ebay Gould's book, *The Apron and the Sword*. I would highly recommend both to anyone interested in these areas of masonic research.

During my 30 years in the Craft I have had the pleasure to visit and attend meetings of a variety of Lodges under the English Constitution at Great Queen Street in London's Covent Garden, I have even enjoyed a few libations in the Freemasons Arms – where it turned out that the landlord knew my good friend's brother back home in Fife. Yes, I was aware that part of the building was a memorial to the Great War but I was certainly taken aback at the determination of the brethren of the 20's and 30's to commemorate their brethren. Although the following may not be new to many brethren from UGLE I am sure that the extent of what I now know will also be new to many brethren from other constitutions and over the following paragraphs I will introduce to you the Perpetual Memorial that is Freemason's Hall in Great Queen Street.

În timpul Marelui Război, Marele Maestru al Francmasoneriei Engleze era tot un feldmareșal. Este vorba despre Arthur, Duce de Connaught și Strathearn, care fusese inițiat în Loja Prince of Wales în 1901. Asemenea multora dintre oamenii mari și buni ai acelor timpuri, a avut parte de o ascensiune meteorică în rândurile frăției noastre, devenind în cele din urmă Mare Maestru. În timpul unei întâlniri extraordinare a UGLE din iunie 1919 și-a anunțat dorința de a crea un monument pentru francmasonii care căzuseră în timpul conflictului și de a ridica un sediu nou și potrivit pentru Marea Lojă. Noua clădire, a treia din locul acela, cea pe care o cunoaștem astăzi, apare în multe producții de televiziune și cinematografice, iar membrii publicului care urmăresc seriale TV precum *Spooks*, probabil că nu își dau seama că este vorba despre un monument în cinstea celor căzuți.

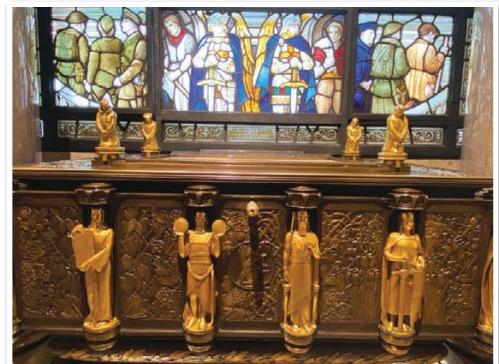
Cei care au vizitat-o ori au văzut-o la televizor își vor da cu siguranță seama că a finanța o astfel de clădire imediat după Marele Război, sub amenințarea crizei economice, a fost o realizare uriașă în sine, dar în definitiv inferioară sacrificiului suprem al celor pe care era menită să-i onoreze. Pentru a reuși să adune banii, Ducele a înființat Fondul Memorial Masonic de 1 milion, care a strâns peste 1 milion de lire sterline – în banii de astăzi ar însemna 13 milioane de lire. Aș sugera că pentru a face astăzi ceva echivalent cu ce au făcut ei atunci ar fi nevoie mai degrabă de 100 de milioane de lire, dacă nu de mai mult.

Știm că din decembrie 1914 Marea Lojă începuse să creeze o Listă de Onoare a masonilor care muriseră în război. În iunie 1921, lista a fost finalizată. Reunea 3 078 de nume și a fost tipărită sub formă de carte. După finalizarea altarului memorial, Lista de Onoare, la care s-au adăugat 350 de nume, a fost expusă în interiorul lui pe un sul de pergament. Poate că acest

During the Great War the Grand Master of English Freemasonry was another Field Marshal to add into this story. He was Arthur, Duke of Connaught and Strathearn and had been initiated into the Prince of Wales Lodge in 1901. Similar to many of the great and the good of those times he received quite a meteoric rise in our fraternity. Eventually, becoming Grand Master. During a special meeting of the UGLE in June 1919 he announced his desire to create a fitting memorial to the freemasons that had fallen in conflict and to make a new and fitting home for the Grand Lodge. That new building, the third to be on that site, the one we know today, the one that is the star of many TV and film productions and members of the public watching programmes such as *Spooks* probably do not realise that this is a memorial to the fallen.

For those that have visited or have seen it on TV will surely appreciate to fund such a building in the immediate aftermath of the Great War when a depression was looming would have been an enormous feat in itself. But ultimately a lesser feat than those who gave their all that it was intended to honour. So to help raise the money the Duke announced the Masonic Million Memorial Fund which raised in excess of £1m in today's money that is nearly £13million. I would suggest to make something on par with what they did back then today would cost more like £100million if not more.

We know that from December 1914 Grand Lodge had begun to compile a Roll of Honour of all members who had died in the war. In June 1921, the roll was declared complete, listing 3,078 names, and was printed in book form. After completion of the memorial shrine, the Roll of Honour, with the addition of over 350 names, was displayed within it on a parchment roll. Maybe this is a small nod to King

lucru e un mic omagiu adus Templului Regelui Solomon, unde a fost găzduit Chivotul Legii.

Clădirea a fost proiectată de doi dintre cei mai de seamă arhitecți ai vremii, Henry Victor Ashley și F. Winton Newman, care au ales să-i comemoreze pe Francmasonii care au făcut sacrificiul suprem printr-o uluitoare construcție în stil Art Deco. Dar, la fel ca în ziua de azi, pentru un astfel de edificiu ai nevoie să strângi bani. Primul eveniment major a fost prânzul organizat la Olympia în august 1925, unde au participat peste 7.000 de frați care s-au bucurat de cele mai bune delicatessen pe parcursul unei mese cu cinci feluri, servită în puțin peste o oră de 1.250 de chelneri. Cifrele de la prânz sunt incredibile și mă cutremur când mă gândesc cum ar fi arătat dacă ar fi fost vorba de cină. Însă prânzul a constat în opt kilometri de mese aranjate cu 50.000 de farfurii, 30.000 de pahare, 30.000 de cuțite, 37.000 de furculițe și 15.000 de linguri. Frații au fost serviți cu somon, oaie, pui garnisit cu limbă de vită și șuncă de York.

Așadar, strângerea de fonduri a început foarte bine. A doua metodă de a strângi bani de la frați a fost să se ceară donații, în schimbul cărora se oferea o bijuterie. Aceasta avea să fie cunoscută drept Bijuteria Hall Stone. Din păcate, astăzi sunt disponibile din belșug pe eBay. Nivelurile de donații pentru bijuterii erau după cum urmează:

- Membrii care au contribuit cu cel puțin 10 guinee (10,50 lire) primeau o medalie de argint.
- Cei care dădeau 100 de guinee (105 lire) sau mai mult primeau o medalie de aur.
- Lojile care contribuiau, în medie, cu 10 guinee per membru trebuiau înscrise în noua clădire drept Loji Hall Stone, iar Maestrul fiecareia avea dreptul să poarte un colan cu o medalie specială.

La sfârșitul apelului fuseseră emise 53.224 medalii individuale și 1.321 de loji se calificaseră drept Loji Hall Stone. Din căte am înțeles vorbind cu membri ai Lojilor Hall Stone, există un sentiment de mare mândrie pentru că fac parte din istoria Masoneriei.

În iunie 1938, Comitetul de Construcție a anunțat că Walter Gilbert va proiecta un altar special. Simbolurile de pe el reprezentau pacea și viața veșnică. Are forma unui sicriu de bronz, amplasat pe o arcă ce se află în stufăriș. Barca însemnă o călătorie care să încheie. În centrul panoului frontal, un basorelief arată mâna lui Dumnezeu, în care odihnește sufletul omului. În cele patru colțuri sunt perechi de serafimi înaripați, cu trompete aurii, iar pe partea din față vedem siluetele suflate cu aur ale lui Moise, Joshua, Solomon și Sf. Gheorghe.

Lista de Onoare este vegheată în partea de sus de figuri în genunchiate reprezentând cele patru arme: Marina Regală, Pușcașii Regali, Armata și Corpul

Solomon's Temple where the Ark of the Covenant was housed.

The building was designed by two of the leading architects of the day, Henry Victor Ashley and F. Winton Newman and the chose to honour the Freemasons who gave the ultimate sacrifice by a stunning interpretation in the Art Deco style. But similar to today you need to be able to fundraise the money for such an edifice. The first major event was lunch held at Olympia in August 1925 that was attended by over 7000 brethren who were treated to the finest of fayre over a five course meal that was served in just over an hour by 1250 waitresses. The numbers for the lunch are amazing and I shudder to think what it would have looked like if it were to be dinner. But the lunch consisted of five miles of tables that were laid with 50,000 plates, 30,000 glasses, 30,000 knives, 37,000 forks and 15,000 spoons. The brethren enjoyed salmon, lamb, chicken garnished with tongue and York ham.

So the fund was certainly off to a great start. The second way of raising money from the brethren was to ask for donations and in return they would be awarded a jewel. This Jewel would become known as a Hall Stone Jewel. Unfortunately they are readily available to buy on Ebay today. The donations levels for the jewels were as follows:

- Members who contributed at least 10 guineas (£10.50) were to receive a silver medal.
- Those who gave 100 guineas (£105) or more, a gold medal.
- Lodges that contributed an average of 10 guineas per member were to be recorded in the new building as Hall Stone Lodges and the Master of each entitled to wear a special medal as a collar.

By the end of the appeal, 53,224 individual medals had been issued and 1,321 lodges had qualified as Hall Stone Lodges. My understanding from speaking to members of Hall Stone Lodges is that there is a great sense of pride in being part of this part of masonic and remembrance history.

In June 1938, the Building Committee announced that a memorial shrine, to be designed by Walter Gilbert, would be placed under the memorial window. Its symbols portrayed peace and the attainment of eternal life. It took the form of a bronze casket resting on an ark among reeds, the boat indicative of a journey that had come to an end. In the centre of the front panel a relief shows the hand of God in which rested the soul of man. At the four corners stood pairs of winged seraphim with golden trumpets and across its front were gilded figures of Moses, Joshua, Solomon and St George.

The Roll of Honour is guarded on top by kneeling figures representing the four fighting services: Royal

Aviației Regale. Pe fiecare parte a siciului sunt Stâlpi de Lumină din bronz decorați cu spice de grâu (pentru înviere), lotus (pentru apele vieții) și iriși (pentru viața veșnică) și având la bază patru panouri cu frunze de stejar.

Astfel, UGLE a realizat un monument foarte potrivit în cinstea celor care au făcut sacrificiul suprem și nu am nici o îndoială că și Contele de Haig a purtat discuții cu Ducele de Connaught.

PENTRU VITEJIE

Pentru a celebra atât cea de-a 300-a aniversare, dar și Centenarul Armistițiului, UGLE a comandat o nouă Piatră a Comemorării. Proiectul i-a fost încredințat lui Granville Angell și era menit să-i comemoreze pe toții Francmasonii englezi cărora li s-a acordat Crucea Victoria. Peste 200 de Francmasoni au primit distincția – însumând un uluitor 14% din numărul persoanelor care au primit-o vreodată. Granville Angell a scris și o carte interesantă despre masonii cărora li s-a acordat Crucea Victoria.

Crucea Victoria este cea mai înaltă distincție pentru curaj care poate fi acordată unui membru al Forțelor Armate Engleze și a fost creată în 1856. Crucea Victoria a fost propusă prima oară de către Lordul Newcastle, însă din pricina contextului nu a reușit să o creeze, așa că a rămas în sarcina Lordului Panmure să ducă proiectul mai departe, lucru pe care l-a și făcut, iar după câteva discuții cu Prințul Albert și Regina Victoria distincția a fost creată.

Prin urmare, s-ar putea spune că distincția a apărut datorită unui Francmason, Fox Maule-Ramsay, al 11-lea Conte de Dalhousie, Cavaler Templier, Cavaler de Mare Cruce, Membru al Consiliului Privat (22 aprilie 1801 – 6 iulie 1874), cunoscut ca Fox Maule înainte de 1852, iar între 1852 și 1860 ca Lordul Panmure. Maule a fost numit Prim Mare Supraveghetor al UGLE în 1832 iar mai târziu, ca Lord Panmure, a ocupat funcția de Mare Maestru Adjunct în 1857. A fost ales Mare Maestru al Marii Loji a Scoției în 1867. În 1860, Loja Panmure (acum nr. 723) a primit patentă, fiind numită după cel care era pe atunci Mare Maestru Adjunct. Este o Lojă pe care am vizitat-o de multe ori în învecinata Provincie Forfarshire. (...)

De fiecare dată când merg pe Great Queen Street dinspre Holborn spre Marea Lojă sau dacă vin pe Long Acre îmi rezerv timp ca să contemplu un Monument de Război pe lângă care, probabil, majoritatea trec în fiecare zi neștiind nimic despre simbolismul și însemnatatea lui, la fel cum nu cunosc nici alte simboluri masonice pe lângă care, probabil, trec în fiecare zi.

Navy, Royal Marines, Army and Royal Flying Corps. On either side of the casket are bronze Pillars of Light decorated with wheat (for resurrection), lotus (for the waters of life) and irises (for eternal life) with four panels of oak leaves at their base.

So the United Grand Lodge of England had produced a very fitting memorial to those that gave there all and I have no doubt in my mind that Earl Haig had discussions with the Duke of Connaught.

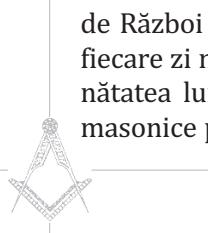
FOR VALOUR

To commemorate both the 300th anniversary and the Armistice Centenary UGLE commissioned a new Remembrance Stone, this commission was given to Granville Angell to commemorate all English Freemasons who were awarded the Victoria Cross. More than 200 Freemasons have been awarded the Victoria Cross – making up an astonishing 14% of all recipients. Granville Angell also wrote a very interesting book about Masonic VC holders.

The VC is the highest award for gallantry that can be conferred on a member of the British Armed Forces and was first introduced in 1856. The VC was first suggested by Lord Newcastle but due to circumstance he could not progress it and it was left to Lord Panmure to follow it up, which he did and after some discussions with Prince Albert and Queen Victoria, the Victoria Cross came into being.

Therefore arguably it was down to a Freemason that the VC was introduced, Fox Maule-Ramsay, 11th Earl of Dalhousie, KT, GCB, PC (22 April 1801 – 6 July 1874), known as Fox Maule before 1852, as The Lord Panmure between 1852 and 1860, Maule was appointed Senior Grand Warden of the United Grand Lodge of England in 1832, and later, as Lord Panmure Deputy Grand Master in 1857. He was elected Grand Master of the Grand Lodge of Scotland in 1867. In 1860, Panmure Lodge (now No. 723) was warranted, being named after the then Deputy Grand Master. This is a Lodge I have visited on numerous occasions in my neighbouring Province of Forfarshire. (...)

Every time I walk along Great Queen Street from Holborn towards Grand Lodge or if coming along Long Acre I now spend some extra time contemplating a War Memorial that probably the vast majority of the population pass by every day blissfully unaware of its symbolism and meaning, just as much as they are unaware of the other masonic symbolism that they probably come across daily.

CONSTRUCTORII MASONI AI ORAȘELOR TĂCUTE

Pe parcursul acestui articol am prezentat trei organizații din țara noastră puternic implicate în comemorare și despre care se poate spune că au legături masonice. Însă mai există o organizație înființată după Marele Război ai cărei conducători au fost tot Francmasoni. Acești frați au dus legătura cu organizația un pas mai departe și au înființat nu una, ci trei Loji masonice conectate cu organizația lor.

Fratele General-Maior Sir Fabian Arthur Goulstone Ware, Cavaler Comandor al Ordinului Regal Victorian, Cavaler al Ordinului Imperiului Britanic, Companion al Ordinului Bath, Companion al Ordinului Sf. Mihail și Sf. Gheorghe, a fost un educator și jurnalist britanic, fondator al Comisiei Imperiale pentru Mormintele de Război, acum Comisia Commonwealth pentru Mormintele de Război. O organizație care până în ziua de azi se îngrijește de mormintele celor care s-au jertfit pentru țara noastră, indiferent dacă odihnesc în pământ străin sau, cum e cazul multora, au fost aduși înapoi acasă în cimitirele locale. Sunt convins că plăcuța verde cu alb va trece neobservată de mulți, dar ea se află în majoritatea cimitirilor din țara noastră și nu am nici o îndoială că mulți frați vor odihni sub aceste marcaje cu dimensiune standard. În octombrie 1917, Cabinetul Imperial de Război a aprobat o Cartă Regală pentru Comisia Imperială a Mormintelor de Război. Cum războiul a fost purtat de toate rasele, crezurile și religiile, Comisia trebuia să se elibereze de orice parțialitate atât religioasă, cât și politică. Ce altă organizație mai cunoaștem care are acest lucru drept fundament?

Din Comisia Imperială pentru Mormintele de Război s-a născut Loja Silent Cities Nr. 12, mai întâi ca Loja aflată sub jurisdicția Marii Loji Naționale a Franței. Inițial avea sediul în St. Omer, în Provincia Neustrie, între Flandra și Normandia, unde s-a produs atâtă măcel – să ne amintim de poemul în care macii freamătă pe câmpurile Flan-drei. Când Comisia și-a mutat sediul la Arras în 1929, Loja a venit după ea. Arras este un loc de pelerinaj pentru mulți scoțieni și mai ales canadieni, fiind aproape de Vimmy Ridge. Pentru scoțieni este locul unde s-au adunat cei mai mulți soldați scoțieni din istoria națiunii noastre. Am fost onorat în 2017 să fac parte din comitetul Legiunii Regale Britanice Scoția care a interpretat Retragerea de la Apus în Piața din Arras alături de Formația Regimentului Regal al Scoției. La eveniment au participat mulți demnitari locali, printre care prim-ministrul Scoției.

THE MASONIC BUILDERS OF THE SILENT CITIES

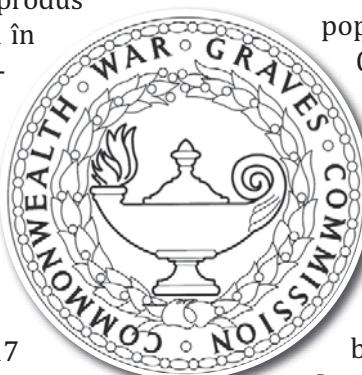
During this paper I have introduced three organisations that are heavily involved in the delivery or Remembrance in our country that arguably have masonic connections. But there is another organisation set up in the aftermath of the Great War and the leading lights in this organisation were also Freemasons. These brethren took the connection to the organisation one step further and also set up not one but three masonic Lodges connected to their organisation.

Bro. Major General Sir Fabian Arthur Goulstone Ware, KCVO, KBE, CB, CMG, was a British educator, journalist, and the founder of the Imperial War Graves Commission, now the Commonwealth War Graves Commission. An organisation that to this day tends lovingly for all the graves of those who gave their all for our nation, be they at rest in a foreign field or as many were brought home to their local cemeteries. I am sure that the small green and white plaque will be unnoticed by many but is present at most cemeteries across the country I have no doubt many brethren will lie at rest beneath these standard size grave markers. It was in October 1917 that a Royal Charter for the Imperial War Graves Commission was approved by the Imperial War Conference. As the war was fought by all races, creeds and religion the Commission had therefore to be free from both religious and political partiality. What other organisation do we know that has this as one of their cornerstones?

Out of the Imperial War Graves Commission, The Lodge of the Silent Cities no 12 was to grow, firstly as a Lodge under the constitution of the National Grand Lodge of France. It was originally based in St Omer, in the Province of Neustrie, that was between Flanders and Normandy and where so much of the carnage of

battle raged, remember that poem where the poppies blow in Flanders field. When the Commission moved its HQ to Arras in 1929 the Lodge followed. Arras is a place of pilgrimage for many Scots and Canadians in particular with it being near to Vimmy Ridge, for the Scots it was the site of the largest gathering of Scottish soldiers anywhere at one time in the history of our nation. I was humbled in 2017 to be one of the Royal British Legion Scotland working party that delivered

a Beating Retreat in the Square in Arras with the Band of the Royal Regiment of Scotland. This event was attended by many local dignitaries and included the First Minister of Scotland.

Printre membrii fondatori ai Lojii Nr. 12 a fost Fratele Rudyard Kipling, care cunoștea prea bine agoniile războiului întrucât fiul său, sublocotenentul John Kipling, a fost ucis în Bătălia de la Loos în septembrie 1915. Kipling a fost cel care a propus numele tulburător al Lojii. Când vizitați mormintele de război de pe continent și le vedeți rânduri-rânduri vă puteți da seama la ce se referă prin „orașe tăcute”! Când eram Tânăr aviator cantonat în Germania, am fost la un moment dat unul dintre purtătorii de sicriu la o înmormântare. Un aviator RAF a fost descoperit împreună cu avionul său într-o mlaștină și, după 45 de ani, a fost îngropat. Această sarcină mi-a rămas în minte și încă simt cum mi se face pielea de găină când îmi amintesc de ziua aceea din Germania, când cimpoierul a cântat „Flower o' the forest” și trompetistul a interpretat „Ultima chemare”.

Când Comisia și-a mutat din nou sediul, de astă dată la Londra, a fost nevoie de o nouă Lojă sub auspiciile UGLE, ceea ce a condus la formarea Lojii Silent Cities Nr. 4948, iar Fratele Sir Fabian Ware, un membru al Lojii Franceze, s-a alăturat Lojii Engleze și i-a devenit maestru în 1930. Această Lojă încă supraviețuiește și este înfloritoare în secolul XXI.

Ultimul loc din Marea Britanie despre care aş vrea să vorbesc este Parcul Național Memorial din Staffordshire, care din 1997, când a fost plantat primul copac, a ajuns să găzduiască peste 300 de monumente și este acum, alături de Cenotaph din Londra, punctul central al comemorărilor din țara noastră. Punctul principal din Parc este Zidul, iar mulți dintre frații noștri din comunitățile de cicliști fac anual un pelerinaj numit Drumul până la Zid, unde se alătură organizațiilor de ciclism pentru veterani. Acest eveniment anual adună laolaltă mii de cicliști de peste tot către satul Alrewas.

Parcul găzduiește acum peste 300 de monumente închinat tuturor aspectelor din comunitatea militară și vă recomand cu căldură să-l vizitați. În 2017, ca parte din festivitățile cu ocazia Tricentenarului, o Grădină Memorială Masonică a fost comandată și deschisă de Fratele Peter Lowndes, Pro Mare Maestru – Grădina Memorială Masonică poate fi găsită chiar în dreptul centrului pentru vizitatori. Ce o face specială este faptul că este unul dintre puținele memoriale care nu sunt dedicate unei ramuri a armatei – regiment, escadrilă sau armă – ci unul dedicat tuturor combatanților Francmasoni.

Among the founder members of No.12 was Bro. Rudyard Kipling and he knew only too well the agonies of war as his son 2nd Lt. John Kipling was killed at the Battle of Loos in September 1915. It was Kipling that came up with the haunting name for the Lodge. When you visit the War Graves on the continent and you see them row on row you can picture what he means by silent cities! When I was a young airman stationed in Germany, I was part of a military funeral pall bearer party. An RAF flyer and his plane had been discovered in a marsh and some

45 years later he was laid to rest. This duty has remained with me and I can still feel the hairs on the back of my neck when I remember that day long ago in Germany. When the Piper played the Flowers o' the forest and the bugler played the last post!

With the Commission again moving its HQ this time to London it was by necessity that a new Lodge under the auspice of the UGLE was needed and this led to the forming of The Lodge of Silent Cities no 4948 and the Bro Sir Fabian Ware a member of the French Lodge joined the English Lodge and went onto become its Master in 1930. This Lodge still survives and thrives in the 21st century.

The final place on the UK mainland that I want to speak about is the National Memorial Arboretum in Staffordshire which since the first tree being planted in 1997 has grown to house over 300 memorials and is now alongside the Cenotaph in London the focus of our Nations remembrance. The focal point of the NMA is the Wall and many of our brethren particularly in the biking communities now make an annual pilgrimage called Ride to the Wall, where they join in with veteran biking organisations. This annual event sees thousands of bikers from all over head towards Alrewas.

The whole site now houses over 300 memorials to all aspects of the military family and I would heartily recommend a visit. In 2017 as part of the Tercentenary celebrations a Masonic Memorial Garden was commissioned and opened by Bro Peter Lowndes Pro Grand Master – the Masonic Memorial Garden can be found just outside the visitor centre. What makes it special is that it is one of the few memorials not dedicated to a Branch of our military be that a Regiment, Squadron or Service but is a memorial dedicated to all who were Freemasons.

* * *

* * *

Fraților, această călătorie prin Francmasonerie, Comemorare și Slujire mă ajută să închei cercul la Loja mea mamă, Loja Earl Haig, singura Lojă masonică din lume care îl comemorează pe Fratele Feldmareșal Conte de Haig prin numele său. După cum sper că v-a demonstrat călătoria mea, m-au interesat întotdeauna legăturile militare cu Francmasoneria și, cu toate că știam că suntem o Lojă formată după Marele Război, ceva tot nu-mi dădea pace. Înainte de a 75-a aniversare a Lojii Earl Haig Nr. 1260, din 1996, m-am angajat să scriu istoria Lojii, iar în timpul cercetărilor mele mi-a rămas în minte un lucru – faptul că nu aveam nici un Frate care să fi făcut sacrificiul suprem în conflictele ulterioare sau, desigur, în Al Doilea Război Mondial. Da, aveam mulți frați care se înrolaseră de-a lungul timpului. După cum știți, am slujit în Royal Air Force între 1988 și 1995 și am avut placerea să inițiez patru dintre camarazii mei de arme în frumosă noastră Breaslă. Am presupus pur și simplu că frații noștri au fost foarte norocoși și își încheiaseră serviciul militar nevătămați. Din multe puncte de vedere m-am bucurat că Loja noastră nu avea nevoie de o plăcuță memorială care să stea alături de monumentul superb de la vest de Loja Elgin din Leven, care îi comemorează pe frații care s-au sacrificat pentru pace. (...).

De unde credeam că în Loja Earl Haig nici un frate nu făcuse sacrificiul suprem, l-am descoperit printre membrii noștri pe sergentul de aviație Edwin Watson, 1361241, rezervist din Escadrila 201 Royal Air Force. Un fotbalist aviator din Fife! (...)

Fraților, aşa cum sper să vedeați din acest articol, toată viața am avut o strânsă legătură cu comemorările, o conexiune pe care nu o pot explica, care cred că nu mă va părăsi niciodată. E posibil să fie un alt semn al conexiunii faptul că finalizez acest eseu de Ziua Fondatorilor, ziua în care, alături de colegii mei de la Legiunea Britanică Regală Scoția, ar fi trebuit să fac pelerinajul anual la mormântul dragului nostru Frate Feldmareșalul Conte de Haig, de la Abația Dryburgh.

Așadar, în Lojile noastre să continuăm să ne amintimde cei care ne-au slujit Națiunea în momentele de nevoie, nu am nici o îndoială că îi vom comemora și pe cei cărora nu le-am putut aduce un omagiu în modul obișnuit. Făcând acest lucru vom putea arăta din nou lumii exterioare că frații noștri trec prin viață având un comportament atât de exemplar încât lumea exterioară va fi convinsă că aceștia au meritat toate privilegiile care le-au fost acordate de noi și că favorurile oferite lor nu au fost acordate pe nedrept.

Să nu uităm!

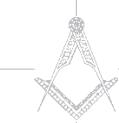
Brethren, this journey through Freemasonry, Remembrance and Service brings me full circle to my mother Lodge, Lodge Earl Haig, the only masonic Lodge in the world to commemorate Bro Field Marshal Earl Haig in their name. As my journey hopefully has shown to you I always took an interest in the military connections with Freemasonry and although I knew that we were a Lodge that was formed in the aftermath of the Great War something was still niggling away at me. In the lead up to the 75th Anniversary of Lodge Earl Haig, No 1260, in 1996 I undertook to write the history of the Lodge and during my researches one thing stuck in my mind – that we did not have any Brother who had given the ultimate sacrifice in any of the later day conflicts and of course World War 2. Yes, we had many brethren throughout the years that had signed up and taken the King or Queen's shilling. As you know I served in the Royal Air Force between 1988 and 1995 and had the pleasure to introduce four of my comrades in arms into our beautiful Craft. I just assumed that our brethren were very lucky and had come through their service unscathed. In many ways I was glad that our Lodge did not have the need to have a memorial plaque to sit alongside the beautiful memorial in the west of Elgin's Lodge at Leven commemorating their brethren that had given their all for peace. (...)

From a situation in Lodge Earl Haig where we thought we had no brethren that had given the ultimate sacrifice we find ourselves honoured to count amongst our numbers FS Edwin Watson , 1361241, of 201 Squadron Royal Air Force Reserve. A footballing, flyer from Fife! (...)

Brethren as I hope you will see from this paper that all through my life I have had a connection to Remembrance a connection that I cannot explain, but a connection that I trust will never leave me. It may be another sign of this connection that I complete this essay on Founders Day. The day that along with my colleagues from the Royal British Legion Scotland we should have made our annual pilgrimage to our beloved Bro. Field Marshal Earl Haig's grave at Dryburgh Abbey.

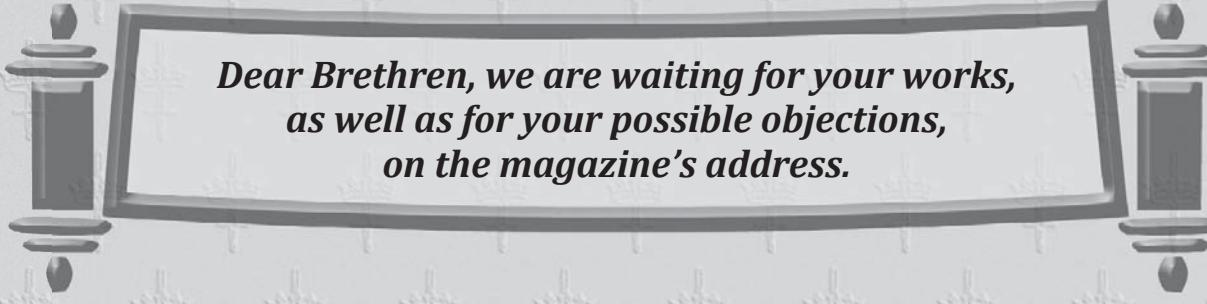
So in our Lodges let us continue to remember those who have served our Nation in its time of need, I have no doubt we will also commemorate those to whom we could not pay tribute in the usual way. By doing so we will be able to yet again show to the outer world that our brethren go through life with such exemplary conduct that the outside world will be convinced that merit has been their title to our privileges and that on them favours have not been undeservedly bestowed.

Lest we forget! ■

Cuprins / Summary

<i>Argument</i> by Claudiu IONESCU	1
<i>Freemasonry and the economic crisis</i> by Eugen Ovidiu CHIROVICI	2
<i>Interviewing FRANK ULLMANN, Potentate European Shrine</i> by Claudiu IONESCU	5
<i>From Forum Lodge to the Masonic Forum Magazine</i> by Andrei MERCHEA	10
<i>Memories of Forum Lodge's 15th anniversary</i>	16
<i>Interviewing ANDREAS CHARALAMBOUS, PGM of Cyprus</i> by Claudiu IONESCU	18
<i>Masonic Symposium of Lodge Hope of Kurrachee</i> by Gordon MICHIE	26
<i>Canonbury Masonic Research Centre</i> by Claudiu IONESCU	28
<i>Interviewing Grand Master MAR SÁNCHEZ BERGUA</i> by Mirela Elena ENE	32
<i>Interviewing KEES ELANDS, Expert in human behaviour</i> by Claudiu IONESCU	39
<i>Rest in Peace, Gerhard W. Severin</i>	47
<i>In the name of the GAOTU</i> by Philip J. HARRIS	48
<i>Remembrance, Service and Freemasonry (part 2)</i> by Gordon MICHIE	57

***Dear Brethren, we are waiting for your works,
as well as for your possible objections,
on the magazine's address.***

MASONIC FORUM Magazine's YouTube Channel

<https://youtube.com/c/masonicforum>

MASONIC FORUM advertisement fees:

- the inner side of the covers: 10 EUR / cm² / issue
- in the pages of the magazine: 6 EUR / cm² / issue
- banner on website: 150 - 450 EUR / monthly

The prices do not include VAT

www.masonicforum.ro
www.masonicforum.eu